

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 550 - Σάββατο, 4 Απρίλη 2009

1 ΕΥΡΩ

Να κάνουμε τους φόβους τους πραγματικότητα

«Με μια απεργία ούτε οι θεσμοί καταλύονται ούτε η παραγωγή καταρρέει», διακηρύσσει ο πρόεδρος της πουλημένης ΓΣΕΕ

Νέα δέσμευση του
ΗΣΑΠ, ότι θα διώξει
τον εργοστάσιο-
δουλέμπορο

**Οχι άλλη
κωλυσιεργία**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Ασφαλιστικό Ταμείο
στο Δημόσιο

**Μην πέσουμε
στη φάκα**

ΣΕΛΙΔΑ 8

ΤΠΑΥ

**Το βούλιαξαν
και τώρα
βάζουν
χαράτσια**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Αχόρταγοι οι
καπιταλιστές

**Τα θέλουν
όλα δικά
τους**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Κυβέρνηση-
λακές του
κεφάλαιου**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Η κυβέρνηση
αποκαλύπτει τη
στρατηγική
διαχείρισης της
κρίσης

**Επίθεση στα
εργατικά
δικαιώματα**

ΣΕΛΙΔΑ 7

G20

**Συγκρούσεις
στο Λονδίνο
και ένας
νεκρός**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Ανοιχτή Συνέλευση
Κατοίκων Νέας
Φιλαδέλφειας

**Οχι πια
μούγκα, όλοι
στη
«Στρούγκα»**

ΣΕΛΙΔΑ 13

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

4/4: Ουγγαρία: Ημέρα απελευθέρωσης (1945), Σενεγάλη: Εθνική γιορτή (1960), Λεσότο: Ημέρα ηρώων 4/4/1949: Ίδρυση NATO 4/4/1968: Δολοφονία M.L. King 4/4/1979: Εκτέλεση Αλί Μπούτο δι' απαγχονισμού (Πακιστάν) 4/4/1930: Θάνατος Βλαντιμίρ Μαγιακόφσκι 4/4/1970: Η χούντα κλείνει την εφημερίδα «Εθνος» διώκοντας Ζήδη και αρχισυντάκτες 4/4/1981: Εμπτηρστικές βόμβες σε αυτοκίνητα Αμερικάνων (Ιλίσια, Νέα Σμύρνη, Αργυρούπολη, Ελληνικό, Παλαιό Φάληρο) 4/4/1900: Αναρχικό πυροβολούν (ανεπιτυχώς) κατά του πρίγκιπα της Ουαλίας 4/4/1987: Το «Rabigh Bay III» μολύνει με 750 τόνους πετρελαίου τη θαλάσσια περιοχή Ασπρόπυργου 4/4/1932: Γέννηση Andrei Tarkovski 5/4: Ημέρα ελληνικού εμπορικού ναυτικού, Ισλανδία: Πρώτη μέρα καλοκαιριού 5/4/1902: Ο Ιωσήφ Στάλιν εξορίζεται στη Σιβηρία 5/4/1897: Αρχή ελληνοτουρκικού πολέμου 5/4/1945: Διαγραφή Αρη Βελουχιώτη από ΚΚΕ 5/4/1951: Καταδίκη Ζεύγους Ρόζενμπεργκ σε θάνατο για κατασκοπία (ΗΠΑ) 5/4/2007: Βύθιση κρουαζιερόπλοιου «Sea Diamond» στις ακτές της Σαντορίνης (δύο νεκροί) 5/4/1975: Θάνατος Chiang Kai-shek 6/4/1941: Επίθεση Γερμανών στην Ελλάδα 6/4/1917: Καθέρωση οχτάωρου, κατάργηση θανατικής ποινής στη Ρωσία 6/4/1986: Ισα δικαιώματα στις ανύπαντρες μητέρες (Ελλάδα) 7/4: Ημέρα υγείας, Μοζαμβίκη: Ημέρα γυναίκας 7/4/1967: Αρχή πολέμου έξι ημερών 7/4/1943: Δημιουργία Ταγμάτων Ασφαλείας (κυβέρνηση Ράλλη) 7/4/1960: Συμπλοκές βουλευτών στο ελληνικό κοινοβούλιο 7/4/1977: Εκτέλεση γενικού εισαγγελέα Ζήγκφριντ Μπούμπλακ (RAF) 7/4/1978: Εκτέλεση προέδρου βιομηχάνων της Γένοβα Φελίτσε Σκιαβάττι (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 7/4/1999: Μεθοριακή περίπτωση της ΕΛΑΣ εκτελεί Άλβανη στα σύνορα με Μακεδονία 8/4: Ημέρα Rom 8/4/1986: Εκτέλεση Δημήτρη Αγγελόπουλου (17N) 8/4/1969: Συγκρούσεις αγροτών-αστυνομίας στα Μεγάλα Καλύβια Τρικάλων, δεκάδες τραυματίες, 40 συλλήψεις 8/4/1987: Θάνατος Κωνσταντίνου Τσάτσου 8/4/2008: Επίθεση με μπιλιές στο ΑΤ Δάφνης 8/4/1938: Γέννηση Κόφι Ανναν 8/4/1966: Ο Leonid Brezhnev ψηφίζεται ΓΓ του ΚΚΣΕ 9/4/1968: Διακήρυξη Ντούπντσεκ («Ανοιξη της Πράγας») 9/4/1927: Οι Sacco και Vanzetti καταδικάζονται σε θάνατο 10/4/1870: Γέννηση Lenin 10/4/1971: Εκρηξη βόμβας στα γραφεία της παραεκκλησιαστικής οργάνωσης «Ζωή» 10/4/1953: Υποτίμηση δραχμής κατά 50% έναντι δολαρίου (Σπύρος Μαρκεζίνης) 10/4/1975: Παράδοση βιετναμέζων, μετονομασία Σαϊγκόν σε Χο Τσι Μινχ 10/4/1921: Ο Έλληνας υπολοχαγός Θεόδωρος Πέτλης αιχμαλωτίζεται και ομολογεί την πυρπόληση του χωριού Bozüyük (Τουρκία) 10/4/1919: Δολοφονία Εμιλιάνο Ζαπάτα 10/4/1924: Πρώτη ληστεία τρένου (κοντά στην Λάρισα), μεταξύ των θυμάτων οι υπουργοί Βαλαλάς, Πάζης και ο γενικός διευθυντής Μακεδονίας (λεία 1.000.000 δρχ.).

● Ναι, ρε, ξαπόστασε ο δάμαλος, τι δέλετε τώρα; ●●● Αναφορά θα σας δώσει, τότε κουράζεται και τότε ξαποσταίνει; ●●● Το λέει και το εμβατήριο: «μόνο λίγο καιρό ξαποσταίνει και ξανά προς τη δόξα τραβά» ●●● Διότι η εμβατηριακή «Ελλάδα» ταυτίζεται με το δάμαλο, αφού αυτός είναι ο καταλληλότερος ●●● Ασχετο. Διάβασα κάπου ότι ο δάμαλος έχει τοποθετήσει και στο Μαξίμου playlist ●●● Είναι μετά να μην αισθάνεται κουρασμένος; ●●● «Είναι αδίκημα να πλουτίζουν οι πολιτικοί από την πολιτική» ●●● Το είπε η Ντόρα, αποδεικνύοντας ότι το Μητσοτακαϊκό διαδέχεται και χιούμορ ●●● Μαύρο μεν, αλλά τι άλλο μπορούσαμε να περιμένουμε από το Μητσοτακαϊκό; ●●● «Δεν έχω καταλάβει τις δηλώσεις του κ. Μαρκογιαννάκη για το άσυλο», δήλωσε ο Αρούλης, για να συμπληρώσει ●●● «Νόμος υπάρχει, το ζήτημα είναι γιατί δεν εφαρμόζεται και ποιος έχει την ευθύνη εφαρμογής του» ●●● Τον άδειασε ή είναι ιδέα μας; ●●● Εννοείται πως το περασμένο Σαββατό-



βραδο άναψα όλα τα φώτα στο σπίτι ●●● Μέχρι και κάποια ξεχασμένα της πίσω βεράντας, που έχουν μισό δάχτυλο σκόνη πάνω τους ●●● Όσοι υπέκυψαν στη μιντιακή υστερία ας έχουν υπόψη τους ότι σβήνοντας τα φώτα αναγνώρισαν ότι είναι συνυπεύθυνοι για την περιβαλλοντική καταστροφή ●●● Αν συμφωνούν μ' αυτό, η περίπτωση τους είναι αθεράπευτη και δεν μας πέφτει λόγος ●●● Αν διαφωνούν, ας το σκεφτούν καλύτερα την επόμενη φορά που θα τους καλέσουν να συμμετάσχουν σε κάποια «παγκόσμια μέρα» ●●● Οι δύτες αγαπούν να καλ-

λεργούν ενοχές στα δύματα ●●● Ο Τραγάκης ήταν πάντοτε ανάμεσα στις συμπάθειες της στήλης, αλλά θεωρούνταν πάντοτε δευτεροκλασάτος ●●● Μετά την τελευταία δήλωσή του περνάει στις πρώτες θέσεις ●●● «Οι Καραμανλίδες δεν εγκαταλείπουν ποτέ» ●●● Προφανώς, εκείνος που την έκανε νύχτα για Παρίσι το 1963 με ψεύτικο διαβατήριο στο όνομα Τριανταφυλλίδης δεν λεγόταν Καραμανλής ●●● Εννοείται πως ο Πάγκαλος απολαμβάνει τις υστερικές αντιδράσεις της ηγεσίας του Περισού ●●● Όσο αυτοί τσιρίζουν τόσο αυτός πλουτίζει τη συλ-

λογή του με νέα αποφθέγματα ●●● Αλλωστε, αυτό του εξασφαλίζει καθημερινή σχεδόν παρουσία στα ΜΜΕ ●●● Γιατί πήγαινε ο μουσικοσύνθετος του Παυλίδη στα γραφεία της εταιρίας του Μανούση; ●●● Για κοινωνικούς λόγους, όπως κατέθεσε απολογούμενος ●●● Και τι ήταν τα χαρτιά που οι κάμερες του εφοπλιστή τον κατέγραφαν να παίρνει; ●●● Προφανώς, προσκλήσεις για την επόμενη δεξίωση στη βίλα του εφοπλιστή ●●● Ο ανακριτής, όμως, γιατί έκανε τόσο καιρό να στείλει το φάκελο στη Βουλή; ●●● «Επαιξε» παρασκήνιο; ●●● Σωπάτε, καλέ, γίνονται τέτοια πράγματα επί νέας διακυβέρνησης; ●●● Πνεύμα και ηθική, που έλεγε κι ο μακαρίτης ο Αυλωνίτης σε κείνη την παλιά κωμωδία ●●● Θυμόσαστε ασφαλώς το θόρυβο που ξεσπά από καιρού εις καιρόν για τη μονιμότητα των δημόσιων υπάλληλων ●●● Σκέφτεστε τι θα γινόταν τώρα, αν δεν υπήρχε η μονιμότητα; ●●● Θα αναβίωνε η πλατεία Κλαυθμώνος ●●● Και η υπερπροσφορά θα έριχνε τους μισθούς ●

◆ Αλλάζει και πάλι ο νόμος για τις προμήθειες των νοσοκομείων, γιατί αποδείχτηκε «γραφειοκρατικός» και «αναποτελεσματικός», όπως δηλώνουν αρμόδιοι κυβερνητικοί παράγοντες. Την ευθύνη των αλλαγών έχει το υπουργείο Οικονομίας, ενώ συντονιστής τοποθετήθηκε ο γραμματέας του υπουργικού συμβουλίου Α. Καρράς. Κι ο Αβραμόπουλος; Αυτό δεν θα παίξει κανένα ρόλο. Αλλωστε, αυτός είναι που δήλωνε ότι με τον ισχύοντα νόμο από 1.1.2009 «μπαίνει τέλος στη ρεμούλα» και ότι θα εξοικονομηθούν 500 εκατ. ευρώ το χρόνο εκ των οποίων τα 150 εκατ. ευρώ έχουν ήδη εξοικονομηθεί σε δυο μήνες (δήλωση μετά την πρόσφατη συνάντησή του με τον Καραμανλή). Όμως, ο κ. Τίποτα δεν πρόκειται να κλονιστεί. Έχει χτίσει γερές συμμαχίες στα ΜΜΕ και κάποια παπαριά θα βρει να πει, όντας σίγουρος ότι θα έχει την κάλυψη των «νταβατζήδων».

◆ Ο Καραμανλής άναψε το πράσινο φως στους καπιταλιστές για να ξεχειλώσουν εντελώς τις εργασιακές σχέσεις. Η Καλαντζάκου στη Βουλή υπο-



στήριξε ότι είναι απολύτως νόμιμα τα όσα έκανε ο Μυλωνάς στη βιομηχανία του. Και η Πετραλιά εξακολουθεί να δηλώνει σαν χαλασμένο γραμμόφωνο, ότι η κυβέρνηση «δεν θέλει περισσότερη ευελιξία». Δηλώσεις για όλα τα γούστα, πολιτική μόνο υπέρ του κεφάλαιου.

◆ Δεν θα είναι υποψήφιος ούτε για την ευρωβουλή με τη «Δράση», δήλωσε ο Μπουτάρης. Η συμμετοχή του στην ίδρυση του «κόμματος» μαζί με τους Μάνο-Κοντογιαννόπουλο ήταν «μια κίνηση τακτικής», είτε σε συνέντευξη τύπου, που έδωσε στη Θεσσαλονίκη, διαγράφοντας το ενδιαφέρον για την ευρωβουλή που ο ίδιος εξέφρασε δημόσια πριν από

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

λίγες εβδομάδες. Τι έγινε, του έταξε το ΠΑΣΟΚ να τον χρίσει υποψήφιο για τη δημαρχία Θεσσαλονίκης; Όχι πως μας νοιάζει, αλλά μας έχουν κουράσει οι βιομήχανοι που θέλουν να μας «σώσουν».

◆ Χωρίστηκαν στα δύο οι δεξιόστον Πανελλήνιο Ιατρικό Σύλλογο και η φράξια των «ανταρτών» συνεταιρίστηκε με το ΠΑΣΟΚ και από κοινού εξέλεξαν προεδρείο. Τι πιο νόμιμο, ανεξάρτητα από το ποιόν των μεν και των δε; Αυτό δεν άρεσε καθόλου στην επίσημη ΝΔ και ο Αβραμόπουλος πραξικοπηματικά καθάισε το ΔΣ και διέταξε να γίνουν νέες εκλογές, διορίζοντας προσωρινή διοικούσα επιτροπή από

πιστούς δεξιούς άλλων Ιατρικών Συλλόγων. Από δημοκρατικότητα σκίζουν οι δεξιοί. Από την άλλη, καταλαβαίνουμε το ιερό μένος που τους κατέλαβε

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Αφήνουμε πίσω τις παθογένειες του παρελθόντος. Γιατί σε αυτό το παρελθόν, όλες οι πλευρές ήταν συνυπεύθυνες. Και το υπουργείο αναλαμβάνει το δικό του μερίδιο ευθύνης στην πράξη. Η απόφαση της ΠΟΣΔΕΠ να συμμετέχει στον εθνικό διάλογο, μας δημιουργεί αισιοδοξία. Με τη δική της συνεισφορά θα θωρακίσουμε το δημόσιο Πανεπιστήμιο με τα μοναδικά αντισώματα της εποχής μας: Την ποιότητα του εκπαιδευτικού και ερευνητικού έργου. Ο στόχος είναι ένας, είναι εθνικός και κοινός: Δημόσιο Πανεπιστήμιο, ανταγωνιστικό στο σύγχρονο ευρωπαϊκό και διεθνές περιβάλλον, ανοικτό στο μέλλον και τις προκλήσεις της εποχής. Και σε αυτή την προσπάθεια, είμαι αισιόδοξος ότι μαζί μπορούμε να τα καταφέρουμε.
Αρης Σπηλιωτόπουλος

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Στο «Εβραϊκό ζήτημα», ο Καρλ Μαρξ είχε αποκαλύψει την υποκρισία του συστήματος που θέλει να ονομάζεται «αντιπροσωπευτικός». Το δικαίωμα που επικυρώνει την ισότητα όλων των πολιτών έναντι του νόμου, στην πραγματικότητα επικυρώνει το «δημοκρατικό ψέμα».

Ρούσσος Βρανάς (Νέα)

Όλοι έχουμε ευθύνες: κυβέρνηση και αντιπολίτευση, επιχειρήσεις και συνδικαλιστικοί

φορείς, κοινωνικοί εταίροι και Μέσα Ενημέρωσης.

Κώστας Καραμανλής
Σήμερα πολλά πανεπιστήμια ζουν σε καθεστώς καταπάτησης της αρχής της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών, της δημοκρατικής αρχής της πλειοψηφίας, ενώ η βία προς τα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας δεν εκπλήσσει πλέον κανέναν.

Αννα Διαμαντοπούλου (ΚτΕ)
Οι Έλληνες ξενοδόχοι, στο ξε-

κίνημα της κρίσης, έκαναν τις μεγαλύτερες αυξήσεις στην Ευρώπη. Για την ακρίβεια, τις μεγαλύτερες μετά τους Ελβετούς! Η τάση αυτή, που καταγράφηκε στο τελευταίο τρίμηνο του 2008, επιδιώκεται να αλλάξει με πρωτοβουλίες που αναλαμβάνει η κυβέρνηση.

Ελευθέρος Τύπος

Ο μεγαλύτερος κίνδυνος, όπως και πρόσφατα έχουμε προειδοποιήσει, είναι ο πολιτικός μηδενισμός να παραγάγει, σε δόσεις μεγαλύτερες του συνήθους, κοινωνικό μηδενισμό.

Και σ' αυτή την περίπτωση η εκστρατεία φόβου που εξαπολύει η κυβέρνηση χάνει εντελώς κάθε νόημα. Για να μην πούμε ότι θα της γυρίσει μπουύμερα...

Το Ποντίκι

Στο στόχαστρο των βρετανικών αρχών βρίσκονται 200 παιδιά –ορισμένα εξ αυτών είναι μικρότερα των 13 ετών– που θεωρούνται από την αστυνομία εν δυνάμει τρομοκράτες. Το πιλοτικό πρόγραμμα «Channel Project» που έχει ξεκινήσει πριν από 18 μήνες έχει εντοπί-

σει τουλάχιστον 200 παιδιά τα οποία έχουν αναπτύξει αποκλίνοσα συμπεριφορά με εξτρεμιστικές τάσεις.

Εθνος

Συμπέρασμα: οι «ηγέτες» φαίνεται ότι αποφεύγουν να... κουραστούν όταν «ηγούνται». Μπορεί να αλλάξει αυτή η «περιέργη» κοινωνική κατάσταση; Ναι! Όταν τα 2/3 των ανθρώντων πάψουν να δέχονται να τους απαγορεύουν να φοράνε κουκούλες.

Νίκος Ράπτης-πολιτ. μηχανικός (Ελευθεροτυπία)

■ Το ΠΑΣΟΚ στηρίζει τον Μίχαλο

Ρωτήθηκε η Διαμαντοπούλου (Κόσμος του Επενδυτή) αν συμφωνεί με την πρόσφατη παρέμβαση του πρωθυπουργού υπέρ της ελαστικοποίησης των εργασιακών σχέσεων και απάντησε: «*Διαφωνούμε πλήρως με τη γενικευμένη εφαρμογή τέτοιων μέτρων, που σηματοδότησε ο πρωθυπουργός*». Ούτε ο Καραμανλής, όμως, μίλησε για γενικευμένη εφαρμογή. Σε διακηρυκτικό επίπεδο, δήλωσε και αυτός ότι δεν συμφωνεί με τέτοια μέτρα και θα τα δεχόταν μόνο ως έκτακτα και για σύντομο χρονικό διάστημα. Ως εδώ, λοιπόν, έχουμε πλήρη συμφωνία του ΠΑΣΟΚ με τη γραμμή της κυβέρνησης.

Αμέσως μετά η Διαμαντοπούλου δήλωσε, ότι «είναι απαραίτητο και εφικτό το κόστος της κρίσης να επιμεριστεί τουλάχιστον δίκαια». Και μόνο η αναφορά σε επιμερισμό του κόστους τα λέει όλα. Φταίει μήπως οι εργαζόμενοι για την κρίση, για να τους ζητήσουμε να σηκώσουν ένα μέρος του κόστους; Είναι μήπως συνέταιροι και συνδιαχειριστές των καπιταλιστικών επιχειρήσεων; Την περίοδο των τεράστιων καπιταλιστικών κερδών βγήκε μήπως κανείς απ' αυτούς που ζητούν σήμερα «επιμερισμό του κόστους» να ζητήσει επιμερισμό των κερδών;

Πώς, όμως, θα γίνει ο «επιμερισμός» σύμφωνα με το ΠΑΣΟΚ; Λέει η Διαμαντοπούλου:

«*Οι ίδιοι οι κοινωνικοί εταίροι, με σεβασμό στην ΕΓΣΣΕ, μπορούν να καταλήξουν σ' ένα σχέδιο που: θα επιτρέπει την αλλαγή ωραρίων ως έσοχατο μέτρο, συγκεκριμένης χρονικής διάρκειας, αφού πρώτα η επιχείρηση αποδείξει την αναγκαιότητα του μέτρου και τη συμμετοχή επιχειρηματία και διοίκησης στις θυσιές (π.χ. μείωση παροχών, κατάργηση bonus κ.ά.). Θα δημιουργεί ένα ειδικό ταμείο, από συνεισφορές όλων των επιχειρήσεων που είχαν συνεχείς κερδοφόρες χρήσεις, πόρους του ΟΑΕΔ και του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου. Αυτό θα καλύπτει τον εργαζόμενο για τις μισθολογικές και ασφαλιστικές απώλειές του*».

Πρόκειται ακριβώς για την πρόταση Μίχαλου. Δεν χρειάζεται να πούμε τίποτε άλλο. Τα φτιασιδώματα δεν έχουν καμιά σημασία. Σημασία έχει πως το ΠΑΣΟΚ θεωρεί πως οι εργαζόμενοι έχουν υποχρέωση να αποδεχτούν την «εκ περιτροπής» εργασία, φτάνει η επιχείρηση να αποδείξει πως την έχει ανάγκη! Ο καθένας ξέρει πως στην πράξη τα πράγματα θα είναι ακόμα χειρότερα, αφού η αυθαιρεσία και οι συνεχείς σφετερισμοί χαρακτηρίζουν την καθημερινή συμπεριφορά των καπιταλιστών. Γι' αυτούς σημασία έχει ν' αρχίσει να ξηλώνεται με νόμιμο τρόπο το πουλόβερ. Μετά ξέρουν να ολοκληρώσουν τη δουλειά. Σ' αυτή την αρχή του ξηλώματος βάζουν πλάτη και η κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ.

■ Συριζικά κουλουβάχατα

Με το ένα πόδι εκτός ΣΥΡΙΖΑ βρίσκεται το ΔΗΚΚΙ. Η απόφαση της αποχώρησης θα ληφθεί στη συνεδρίαση της ΚΕ του κόμματος στις 11 Απριλίου, όμως τα στελέχη του δηλώνουν ήδη αποφασισμένα να αποχωρήσουν. Ο λόγος; Το ΔΗΚΚΙ θεωρεί ότι έπρεπε να καταλάβει δικός του εκπρόσωπος τη δεύτερη (θεωρείται εκλόγιμη με τα σημερινά δεδομένα) θέση στο ευρωψηφοδέλτιο και όχι εκπρόσωπος της ΚΟΕ. Για να κρατήσουν τα προσηγήματα στελέχη του ΔΗΚΚΙ μιλούν και για διαφωνίες στο πρόγραμμα, όμως οι πάντες γνωρίζουν πως αν έπαιρναν την πολυπόθητη εδρούλα δεν θ' ασχολούνταν με προγράμματα και άλλα τέτοια... ανιαρά. Άλλωστε, το ΔΗΚΚΙ έφυγε από τη συνεργασία με τον Περισσό, επειδή δεν του έδινε μια έδρα στη Βουλή ή την Ευρωβουλή και πήγε στο ΣΥΡΙΖΑ προσδοκώντας ότι επιτέλους θα πάρει αυτό που αναζητά.

Όμως, τα προβλήματα στον ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ δεν τελειώνουν στο ΔΗΚΚΙ. Εμφανίζονται σε όλο το εύρος, οριζοντίως και καθέτως. Αυτό το Σαββατοκύριακο συνεδριάζει η ΚΠΕ του ΣΥΝ, που θα συζητήσει το πρόγραμμα και τη διακήρυξη του ΣΥΡΙΖΑ για τις ευρωεκλογές. Η πλειοψηφία αναμένεται να εγκρίνει τα ντοκουμέντα, όμως η λεγόμενη ανανεωτική πτέρυγα θα καταψηφίσει. Η εκκευρία ανάμεσα στις δυο βασικές τάσεις του ΣΥΝ έχει ημερομηνία λήξης τις ευρωεκλογές. Αν το αποτέλεσμα δεν είναι το αναμενόμενο, τα μαχαίρια θα βγουν και πάλι.

Το επόμενο Σαββατοκύριακο τα δυο ντοκουμέντα (πρόγραμμα και εκλογική διακήρυξη) θα τεθούν για έγκριση και στην Πανελλαδική Συνδιάσκεψη του ΣΥΡΙΖΑ, στην οποία αναμένονται νέες κόντρες και εντάσεις. Το έχουμε ξαναπεί: η φτώχεια φέρνει γκρίνια. Η περίοδος των (δημοσκοπικών) παχιών αγελάδων έχει παρελθεί και οι διάφορες ομάδες και τάσεις προσπαθούν να κατοχυρώσουν τα στενά τους συμφέροντα, προστάθειες που καταλήγουν στη διεκδίκηση της δεύτερης βουλευτικής έδρας ή μιας εκλόγιμης θέσης στο ψηφοδέλτιο επικρατείας στις επόμενες βουλευτικές εκλογές ή κάποιο πόστο που επιτρέπει τον έλεγχο του μηχανισμού του ΣΥΡΙΖΑ. Αντιλαμβάνεται, λοιπόν, κανείς ότι τα μεγάλα λόγια για μια «άλλη Αριστερά» και έναν «αντινεοφιλελεύθερο προσανατολισμό» εξατμίστηκαν μόλις ήρθε η ώρα της μοιρασιάς των πόστων, τα οποία δεν είναι τόσα όσα υποσχόταν η δημοσκοπική άνοδος του 2007 και του πρώτου μισού του 2008.

Το βασικό πρόβλημα, όμως, το θέτει η ανανεωτική πτέρυγα του ΣΥΝ, που ζητά «στρατηγική εξουσία» με συνεργασία με το ΠΑΣΟΚ, όσο κι αν δεν το λέει ανοιχτά. Ο Μ. Παπαγιαννάκης το είπε καθαρά σε συνέντευξή του στην «Καθημερινή» της περασμένης Κυριακής: «*Αν ένα κόμμα πιστεύει ότι δεν πρόκειται ποτέ να κληθεί να συμμετάσχει στη διακυβέρνηση της χώρας του, δεν καταλαβαίνω γιατί ασχολείται με την πολιτική*. Και ελπίζω να μην ξανακούσω ότι βάζω απ' το παράθυρο συνεργασίες με το ΠΑΣΟΚ (...)». Ένα σοβαρό κόμμα έχει και απόψεις και πρόγραμμα για τις αρχές διακυβέρνησης της χώρας, αυτό στο πλαίσιο μιας κοινοβουλευτικής δημοκρατίας σημαίνει και συμμαχίες, πώς τις αποκλείεις εξ αρχής;».

■ Αχόρταγοι οι καπιταλιστές

Τα θέλουν όλα δικά τους

Το εξώδικο της Hellenic Steel προς το σωματείο εργαζομένων της, ότι αδυνατεί να εφαρμόσει τη συλλογική σύμβαση εργασίας που προβλέπει αυξήσεις 5% για το 2009, έμεινε αναπάντητο από την κυβέρνηση. Το καθ' ύλην αρμόδιο υπουργείο Εργασίας, η πολιτική ηγεσία του οποίου πετά συχνά φραστικές ρουκέτες περί «σταθερής και ποιοτικής εργασίας», απαξίωσε να τοποθετηθεί σε ένα μείζον ζήτημα, όπως είναι η αμφισβήτηση από μια μεγάλη επιχείρηση της συλλογικής σύμβασης που έχει υπογράψει. Αντίθετα, κυβερνητικά στελέχη, χωρίς να μιλούν επώνυμα, διοχετεύουν στα ΜΜΕ πληροφορίες περί ενόχλησης του οικονομικού επιτελείου για την αύξηση που προβλέπει για το 2009 η διετής Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, η οποία αποτέλεσε τη βάση και για τις κλαδικές και επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις.

Είναι πραγματικά εκπληκτικό. Όταν υπογραφόταν αυτή η σύμβαση, η κριτική σε βάρος της προερχόταν από τ' αριστερά. Ήταν μια ακόμη ξεπουληματική συλλογική σύμβαση, που προσέθετε έναν ακόμη κρίκο σε μια μακρά αλυσίδα συμβάσεων, με τις οποίες κάθε χρόνο το πραγματικό εισόδημα των εργαζόμενων δέ-

χεται σημαντικές απώλειες. Έτυχε η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση να ρίξει κατακόρυφα και τις διεθνείς τιμές των καυσίμων και τη ζήτηση καταναλωτικών αγαθών και να φέρει μια σχετική συγκράτηση του δείκτη τιμών καταναλωτή για το 2009. Απομονώνοντας μόνο την τρέχουσα χρονιά, οι καπιταλιστές άρχισαν να φωνάζουν: «*Δε μπορούμε να δώσουμε αυξήσεις 5% με πληθωρισμό 1,5%*!». Λες και η σύμβαση δεν έχει και άλλη μια χρονιά, που επέφερε απώλειες στους ονομαστικούς μισθούς, λες και δεν προηγήθηκαν πολλές ακόμα χρονιές με ακόμα πιο σημαντικές ονομαστικές απώλειες. Φωνάζουν οι καπιταλιστές και η κυβέρνηση τους κάνει πλάτες, γιατί πολύ θα ήθελε και στον ιδιωτικό τομέα να υπάρξουν μηδενικές αυξήσεις, στο όνομα της κρίσης και της πτώσης του δείκτη τιμών καταναλωτή.

Είναι βέβαια δύσκολο να επιβληθεί κάτι τέτοιο διά νόμου, αν και δεν πρέπει να αποκλειστεί. Αβαντάρουν, όμως, τους καπιταλιστές, προσδοκώντας ότι σε επίπεδο επιχειρήσεων θα ασκηθούν εκβιασμοί, ώστε συλλογικές συμβάσεις να ακυρωθούν και να αντικατασταθούν με ατομικές συμβάσεις, που θα προβλέπουν χαμηλότερες αυξήσεις ή και καθόλου αυξήσεις.

Αχόρταγοι οι καπιταλιστές τα θέλουν όλα δικά τους. Ακόμα και τα ελάχιστα, τις αυξήσεις στα ονομαστικά μεγέθη των μισθών και των μεροκάματων, που δεν ανταποκρίνονται βέβαια στα πραγματικά μεγέθη τους. Το μόνο ιερό και απαράβαστο στον καπιταλισμό είναι τα κέρδη τους. Η σημασία τους είναι μεγαλύτερη ακόμα και από το δικαίωμα των εργαζόμενων στην επιβίωση (για ζωή ούτε λόγος να γίνεται).

Το κράτος ήδη επέδραμε στους μισθούς των δημόσιων υπαλλήλων και στις συντάξεις (όλες τις συντάξεις). Σε πρόσφατη συνέντευξη του στη NET (πρωινή εκπομπή των Λυριτζή-Οικονόμου) ο Παπαθανασίου καμάρωνε ότι αυτό το μέτρο δεν είναι προσωρινό, αλλά διαρθρωτικό και γι' αυτό έχει την έγκριση της Κομισιόν. Πράγματι έτσι είναι. Αριθμοί δεν έχουν δοθεί ακόμα, αλλά στελέχη του υπουργείου Οικονομικών υποστηρίζουν ότι το κέρδος για τον κρατικό προϋπολογισμό θα είναι της τάξης του 1,1 δις. ευρώ. Πρόκειται για ένα τεράστιο ποσό, το οποίο δεν αφορά μόνο το 2009 αλλά και κάθε χρόνο μετά το 2009. Ο,τι χάσουν φέτος οι δημόσιοι υπάλληλοι και οι συνταξιούχοι θα το χάνουν κάθε χρόνο από εδώ και πέρα. Και μάλιστα θα

χάνουν πιο πολλά τα επόμενα χρόνια, που δεν θα υπάρχουν τα εφάπαξ επιδόματα των 300 και 500 ευρώ που δίνονται φέτος στη μειοψηφία με τους χαμηλότερους μισθούς και συντάξεις.

Τέτοια τρομακτική ακραιμάχη εισοδήματος μόνο σε καθεστώτα που έχουν εφαρμόσει τις συνταγές-σοκ του ΔΝΤ έχει γίνει. Κι όμως, αντιμετωπίζεται σαν ένα σύνθετο αντεργατικό μέτρο, σαν μέτρο ρουτίνας που επιβλήθηκε από την κρισιμότητα της συγκυρίας.

Ας σκεφτούμε, όμως, και κάτι ακόμη. Πολύ συχνά, εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα πέφτουν θύματα της προπαγάνδας περί «προνομιούχων» και «ρετιρέ». Αφήνοντας έξω τους συνταξιούχους, έχουμε τώρα ένα σημαντικότερο πλήγμα στα επονομαζόμενα «ρετιρέ». Τι βλέπουμε, όμως; Βλέπουμε να τρίζουν και οι πιο κάτω «όροφοι», ακόμη και το «υπόγειο». Η ψαλίδα των μισθών δεν κλείνει. Αντίθετα, η μείωση των μισθών στο δημόσιο γίνεται εργαλείο για να ασκηθεί πίεση στους μισθούς και στον ιδιωτικό τομέα. Εχοντας χάσει την ενότητα και την ταξική αλληλεγγύη οι εργαζόμενοι γίνονται έρμαιο στα χέρια του κεφάλαιου και των αδηφάγων ορέξεών του.

Το παλεύει... κουρασμένος

Εμείς το γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο, ότι η λέξη «κουρασμένος» ήταν γκάφα του Καραμανλή και του Λούλη και θα την πληρώσουν ακριβά, διότι ένας πρωθυπουργός δεν μπορεί να δηλώνει ποτέ κουρασμένος. Αυτό και έγινε. Το ΠΑΣΟΚ άρπαξε το δώρο και το έκανε σημαία του, χτυπώντας συνεχώς πάνω σ' αυτό το θέμα, το οποίο αποδομεί την «καταλληλότητα» του Καραμανλή, ο οποίος εμφανίζεται σαν «το δυνατό χαρτί της ΝΔ». Προφανώς τα κυλιόμενα γκάλοπ που κάνουν σε καθημερινή βάση κατέγραψαν στις λεγόμενες «ποιοτικές μετρήσεις» τους το αποτέλεσμα της γκάφας και το επικοινωνιακό επιτέλειο του Μαξίμου αποφάσισε να αναλάβει δράση. Προετοίμασε τα ΜΜΕ ότι κάτι σπουδαίο θα πει ο Καραμανλής στη Ζάκυνθο, που θα θέσει τέρμα στα σενάρια περί αποχώρησής του από τη ΝΔ, αν χάσει τις επόμενες εκλογές.

Και τι είπε ο Καραμανλής; Ότι είναι δυνατός και ακμαίος, ότι «παλεύει και θα παλεύει ασταμάτητα» και άλλες τέτοιες παπαριές. Τα περί αποχώρησής του αν χάσει δεν τα διέψευσε. Αντίθετα, άφησε ορθάνοιχτο το ενδεχόμενο.

Συμπέρασμα: η ζημιά έγινε και δεν διορθώνεται. Ο Καραμανλής υπέστη βαρύτατο πολιτικό πλήγμα, το οποίο ήδη καταγράφεται και στις μετρήσεις περί «καταλληλότητας», στις οποίες πλέον ακούει την ανάσα του Παπαανδρέου.

Η ΝΔ θυμίζει ξανά «στάνη με λαγούς». Η διαδοχολογία έχει φουντώσει και λειτουργεί μάλλον αποσυσπειρωτικά, παρά συσπειρωτικά γύρω από το πρόσωπό του, όπως λογάριαζε ο Καραμανλής όταν έκανε τη σχετική δήλωση στο Χατζηνικολάου. Όταν Μπακογιάννη και Σουφλιάς παίρνουν επιδεικτικά το γεύμα τους στο Βυζαντινό του Χίλτον, ο καθένας καταλαβαίνει ότι συζητούν το μέλλον του κόμματος, άρα θεωρούν ότι ο Καραμανλής τελειώνει. Εμπειροί πολιτικοί είναι και οι δύο, ήξεραν πολύ καλά ότι έτσι θα σχολιαζόταν το γεύμα τους. Επομένως, το επέλεξαν για να σηματοδοτήσουν ακριβώς αυτό. Μετά απ' αυτό, κάθε πικραμένος παίρνει το λόγο και λέει το μακρύ του και το κοντό του. Ακόμα και τελειωμένοι τύπου Γιαννάκου και Τσιτουριδη φωνάζουν τους δημοσιογράφους για να τους κάνουν σχετικές δη-

λώσεις, ξέροντας ότι αυτές θα «παίξουν».

Το μόνο βέβαιο στη ΝΔ είναι ότι οδηγούνται σε μια βέβαιη ήττα. Όλα τα υπόλοιπα είναι ανοιχτά. Η Μπακογιάννη χτίζει συμμαχίες με Καραμανλικούς για να πάρει το κόμμα, άλλοι Καραμανλής δε θέλουν με τίποτα το Μητσοτακαίκο και θέλουν να μείνει ο Καραμανλής μέχρι να ετοιμάσουν τη διάδοχη κατάσταση (ο Σαμαράς θέλει χρόνο για να ξαναβγει στον ακρό), ο Αβραμόπουλος δεν έχει τα κότσια, ενώ ο Σουφλιάς (με τις άριστες σχέσεις με τους «νταβατζήδες») αποτελεί το μεγάλο ερωτηματικό. Στον τομέα της παραπολιτικής οι δεξιοί δεν θα μας αφήσουν να πλήξουμε. Στον τομέα της πολιτικής, όμως, η καπιταλιστική κρίση εξακολουθεί να σαρώνει εργατικά εισοδήματα και δικαιώματα και η κυβέρνηση να τη διαχειρίζεται με σιδερένια πυγμή, προς όφελος πάντοτε του κεφάλαιου. Το σύστημα έχει κάθε λόγο να ασχολείται με την παραπολιτική, η οποία καταθέτει τη δική της δόση αποπροσανατολισμού στην κοινωνική συνείδηση. Εμείς έχουμε κάθε λόγο να κάνουμε το αντίθετο.

Καπιταλισμός με τις πλάτες του κράτους (1)

Στο προηγούμενο φύλλο αναφερθήκαμε στο σχέδιο «σωτηρίας» των τραπεζών, που συνέταξε η αμερικανική κυβέρνηση. Το σχέδιο αυτό αφορά στην αγορά των «τοξικών χρεών» των τραπεζών μέσω ενός προγράμματος που αποκαλείται «Δημόσιο-Ιδιωτικό Επενδυτικό Πρόγραμμα». Η αμερικανική κυβέρνηση, προσπαθώντας να απαντήσει στην κρίση που μαστιάζει την αμερικανική οικονομία, έσπευσε με αυτό το πρόγραμμα να δώσει χείρα βοήθειας στις τράπεζες που έχουν «τοξικά χρέη» (δηλαδή ομόλογα που έχουν χάσει πια την αξία τους), βάζοντας ζεστό χρήμα από τα κρατικά ταμεία και δίνοντας τη δυνατότητα σε ιδιώτες καπιταλιστές να αγοράσουν «τοξικά ομόλογα» σε πολύ χαμηλές τιμές, για να τα πουλήσουν ακριβότερα στο μέλλον και να τσεπώσουν τη διαφορά.

Αυτό το πρόγραμμα χαρακτηρίστηκε ακόμα και από αμερικανούς οικονομολόγους «ληστεία του αμερικανικού λαού». Μια ληστεία που πλασάρεται σαν η μοναδική σανίδα σωτηρίας απέναντι στην καπιταλιστική κρίση. Για ποιον όμως;

AIG: Από τη χρεοκοπία...

Την ίδια στιγμή που τα αμερικανικά νοικοκυριά σφίγγουν το ζωνάρι και μειώνουν την κατανάλωσή τους, ενώ η ανεργία φτάνει σε διψήφια ποσοστά, εκατοντάδες εκατομμύρια δολάρια δίνονται απλόχερα στους καπιταλιστές. Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα ίσως είναι η περίπτωση της περιφέρειας AIG (American International Group). Όπως έχουμε γράψει και σε παλαιότερα φύλλα της «Κ», η AIG αποτελεί μία από τις μεγαλύτερες ασφαλιστικές εταιρίες στον κόσμο διαθέτοντας πάνω από 130 υποκαταστήματα σε όλο τον κόσμο και 116.000 εργαζόμενους. Η AIG έχει συνάψει 81 εκατομμύρια ασφάλειες ζωής σε όλο τον κόσμο, αξίας 1.9 τρισ. δολαρίων και καλύπτει 180.000 εταιρίες παγκόσμια, στις οποίες εργάζονται 106 εκατομμύρια άνθρωποι. Ταυτόχρονα, η AIG διαθέτει 950 αεροπλάνα και ασφαλιζει ακόμα και αμερικανικούς Δήμους, ασφαλιστικά ταμεία και άλλα δημόσια και ιδιωτικά ιδρύματα.

Η έκρηξη στην αγορά κατοικίας στις ΗΠΑ τα προηγούμενα χρόνια ήταν ένα πεδίο που δεν θα μπορούσε να αφήσει αδιάφορο ένα κολοσσό όπως η AIG. Να πως περιγράφει το περιοδικό Time τη δραστηριότητά της σ' αυτό τον τομέα: «Η AIG FP (σ.σ. AIG - Financial Products, δηλαδή ο κλάδος της εταιρίας που εξεδίδε όλα αυτά τα χρηματοπιστωτικά προϊόντα και ο οποίος έπαθε και τη μεγαλύτερη ζημία) προσφέρθηκε πρόθυμα να ασφαλίσει δισεκατομμύρια δολάρια σε χαρτοφυλάκια παραγώγων, αναπτύσσοντας σταδιακά δυναμικές υποχρεώσεις πολύ μεγαλύτερες από τη δυνατότητά της να πληρώσει αν αυτά τα χαρτοφυλάκια πτώχευαν. Λίγοι οικονομικοί ειδικοί φαντάστηκαν ποτέ την έκταση της επιδράσης που θα είχαν οι επικείμενες πτωχεύσεις. Ούτε και οι ελεγκτές. Η ανασφάλιστη κομπίνα της AIG ελεγχόταν από το Γραφείο Επιβλεψής Διαχείρισης Χρημάτων της Ουάσιγκτον, που στόχος του ήταν ο έλεγχος των εταιριών παροχής δα-



τείων και όχι παγκόσμιων ασφαλιστών. Και δεν έλεγχαν»¹¹.

Δηλαδή, η AIG, που σύμφωνα με το Time δημιούργησε ένα χαρτοφυλάκιο αξίας 2.7 τρισ. δολαρίων σε παράγωγα, έσπευσε να ασφαλίσει πολλούς από αυτούς που είχαν αγοράσει ομόλογα βασισμένα στην αγορά κατοικίας στις ΗΠΑ. Τους υποσχέθηκε, λοιπόν, ότι θα τους πληρώσει σε περίπτωση που τα ομόλογα αυτά έχαναν την αξία τους. Όμως, το άνοιγμα που έκανε ήταν πολύ μεγάλο για να μπορέσει να τους πληρώσει όλους ταυτόχρονα, ούτε και περίμενε να γίνει κάτι τέτοιο.

«Η AIG -συνεχίζει το Time- όπως κι άλλα ιδρύματα, έφτιαχνε ένα εργοστάσιο συναλλαγών σε παράγωγα

συνδεδεμένα με την αμερικανική αγορά ακίνητης περιουσίας. Η έκρηξη (αυτής της αγοράς σ.σ.) χρηματοδοτήθηκε εν μέρει από "Εγγυημένες Δανειακές Υποχρεώσεις" (CDOs), χρεόγραφα βασισμένα στα ενυπόθηκα στεγαστικά δάνεια "χαμηλής εξασφάλισης" (σ.σ. δηλαδή από πιστωτές που δεν εγγυόταν κανείς ότι μπορούσαν να πληρώσουν), που πήραν δικαίως τον τίτλο των "τοξικών χρεογράφων". Εταιρίες που είχαν CDO μπορούσαν να αντισταθμίσουν τον κίνδυνο αγοράζοντας "πιστωτικές συμφωνίες ανταλλαγής" (σ.σ. Credit Default Swaps - CDS, δηλαδή "αντασφάλιση"), από την AIG-FP. Ή θα μπορούσαν απλά να κερδοσκοπήσουν με αυτά τα εργαλεία. Ολα λειτουργού-

σαν περίφημα μέχρι που η υπερκατασκευή από τις κατασκευαστικές εταιρίες και ο υπερδανεισμός των καταναλωτών έκανε την φούσκα να σκάσει. Αυτό με την σειρά του προκάλεσε την ραγδαία πτώση της αξίας των CDOs. Πράγμα που οδήγησε αυτούς που κρατούσαν τα CDS πάνω σε αυτά τα χρεόγραφα να ζητήσουν τα χρήματά τους από την AIG»¹¹.

Αφήνουμε στην άκρη την αιτία που κατά το Time προκάλεσε το σκάσιμο της φούσκας της αγοράς κατοικίας (υπονοεί ότι φταίει η «απληστία» των καταναλωτών). Σημειώνουμε μόνο, ότι μόλις το 33% των ιδιόκτητων κατοικιών στις ΗΠΑ το 2005 ήταν απαλλαγμένες από ενυπόθηκα χρέη¹² κι ότι την ίδια χρονιά (την οποία το CNN αναφέρει ως το αποκορύφωμα της κερδοσκοπίας στον τομέα της κατοικίας) η πλειοψηφία των πωλήσεων κατοικιών αφορούσε την πρώτη κατοικία¹³. Πράγμα που σημαίνει ότι δεν ήταν η «απληστία» των καταναλωτών που ήθελαν να αγοράσουν πολλά σπίτια, αλλά η προσπάθειά τους να απαλλαγούν από τον βραχνά του ενοικίου (άσχετα αν έπεσαν σε μεγαλύτερο βραχνά, να κινδυνεύουν δηλαδή να χάσουν το σπίτι τους από τις τράπεζες). Ξαναγυρίζοντας στην περίπτωση της AIG, είναι ξεκάθαρο πλέον ότι στόχος της ήταν να καρπωθεί

μέγιστο κέρδος από αυτή τη μπίζνα. Οχι μόνο παρείχε αντασφάλιση του κινδύνου των κατόχων των διαφόρων ομολόγων που βασίζονταν στην αγορά κατοικίας, αλλά τα ασφαλιστρα που έπαιρνε τα επένδυσε σε ριφοκίνδυνα ενυπόθηκα δάνεια¹¹. Όμως, το πλήρωσε ακριβά. Τα κέρδη άρχισαν την κατρακύλα, μέχρι που η μείωση που σημείωσαν το τέταρτο τρίμηνο του 2008 (61.7 δισ. δολάρια) καταγράφηκε ως η μεγαλύτερη μείωση κερδών που έχει ποτέ αναφερθεί από αμερικανική εταιρία¹⁴.

...στη «διάσωση»

Το κράτος έσπευσε λοιπόν να πάρει υπό τον έλεγχό του το 80% της AIG χρηματοδοτώντας με τέσσερα τον αριθμό «πακέτα στήριξης» την εταιρία που κατέρρεε. Όπως μας πληροφορεί το Time¹¹, από τα 170 δισ. δολάρια που πήρε η AIG από το αμερικανικό δημόσιο, τα 95 περίπου δόθηκαν σε μια σειρά αμερικανικών και ξένων εταιριών, από την Goldman Sachs μέχρι την ελβετική UBS, που είχαν αγοράσει CDOs, δηλαδή είχαν ασφαλιστεί στην AIG.

Είδατε κανένα μεγαλοστέλεχος της AIG να χάνει την περιουσία του; Φυσικά και όχι. Αντίθετα, όλοι αυτοί θησαύρισαν. Σύμφωνα με τον υπουργό Δικαιοσύνης των ΗΠΑ, 73 μεγαλοστέλεχη του τμήματος της εταιρίας που εμφάνισε τις μεγαλύτερες ζημιές (AIG-FP) έπαιρναν 1 εκατ. δολάρια αμοιβή έκαστος, ενώ ο πρόεδρος του ίδιου τμήματος τσέπωσε 280 εκατ. δολάρια τα οχτώ τελευταία χρόνια (δηλαδή 115 εκατ. δολάρια περισσότερα από τα μπόνους των στελεχών που δόθηκαν πρόσφατα, για τα οποία έγινε τόσος νόρος στις ΗΠΑ τις προηγούμενες βδομάδες).

Ταυτόχρονα, η AIG ήταν και μέγας χορηγός τόσο των «Δημοκρατικών» όσο και των «Ρεπουμπλικάνων». Σύμφωνα με το Time¹¹, η εταιρία μοίρασε 9.3 εκατ. δολάρια εξίσου στα δύο μεγάλα κόμματα εξουσίας, από το 1990 μέχρι το 2008, και έδωσε άλλα 70 εκατομμύρια παρασκευαστικά την τελευταία δεκαετία. Φυσικά και δε μπορούμε να ελέγξουμε την ακρίβεια αυτών των ποσών (μπορεί να ήταν πολύ περισσότερα).

Το σίγουρο όμως είναι ότι οι παραπάνω αποκαλύψεις δείχνουν ανάγλυφα τα «χίλια δύο ορατά και αόρατα νήματα» που συνδέουν τα μονοπώλια με τους κυβερνώντες. Το παράδειγμα της AIG δεν είναι καθόλου μεμονωμένο και όχι μόνο αμερικανικό. Γι' αυτό, όμως, θα μιλήσουμε στο επόμενο φύλλο.

Κώστας Βάρλας

Παραπομπές

1. «Πως η AIG έγινε τόσο μεγάλη για να καταρρεύσει», Time, 19/3/09.
2. American Housing Survey 2005 - Πίνακας 3-15.
3. Το CNN στις 30/3/09, επικαλούμενο τον Εθνικό Σύνδεσμο Μεσιτών (National Association of Realtors - NAR), αναφέρει ότι το 40% των πωλήσεων κατοικιών το 2005 αφορούσε δεύτερη κατοικία, πράγμα που σημαίνει ότι το 60% των πωλήσεων ήταν για πρώτη κατοικία.
4. CNN Money, 2/3/09.

■ Σύνοδος G20

Αγεφύρωτες αντιθέσεις πίσω από τα αστραφτερά χαμόγελα

Η σύνοδος των 20 ανεπτυγμένων και «αναδυόμενων» χωρών (γνωστή ως G20), που ολοκληρώθηκε την περασμένη Πέμπτη στο Λονδίνο, αποτύπωσε τις μεγάλες αντιθέσεις που διέπουν τις μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις του πλανήτη σχετικά με το πώς θα αντιμετωπίσουν την παρούσα κρίση. Αντιθέσεις όχι ως προς τα συμφέροντα των λαϊκών τάξεων, αλλά πρώτα και κύρια ως προς τα δικά τους συμφέροντα. Γιατί όσες υποσχέσεις κι αν δίνουν ότι θα αντιμετωπίσουν ενωμένοι την κρίση (λες και πρόκειται για κάποια... φυσική καταστροφή), όλοι γνωρίζουν ότι οι αντιθέσεις μεταξύ των δύο μεγάλων στρατοπέδων (ΗΠΑ, Βρετανίας από τη μία και Γαλλίας, Γερμανίας από την άλλη) είναι πολύ μεγάλες για να αρθούν μέσα σε μερικές ώρες συνομιλιών.

Οι Αμερικανοί και οι Βρετανοί ζητούν περισσότερο ζεστό χρήμα για την αντιμετώπιση της κρίσης. Ζη-



τούν γενναϊόδωρα «πακέτα στήριξης» στις καπιταλιστικές επιχειρήσεις που καταρρέουν και αγορά των τοξικών χρεών των τραπεζών. Από την άλλη μεριά, Γαλλία και Γερμανία ζητούν ενίσχυση των διεθνών οργανισμών (Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, Παγκόσμια Τράπεζα κτλ) και άλλους κανόνες ρύθμισης των αγορών, ώστε να αποφευχθεί το φαινόμενο της μεταφοράς του ρίσκου των αμερικανικών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων στα ευρωπαϊκά.

Η Γαλλία και η Γερμανία δεν προτίθενται να δώσουν περισσότερα χρήματα για «πακέτα στήριξης». Κι αυ-

τό γιατί ίσως να μην πιστεύουν ότι αυτά τα πακέτα θα αποδώσουν (μέχρι τώρα κανένα «πακέτο» απ' αυτά που προώθησαν οι αμερικανικές κυβερνήσεις δεν έχει περιορίσει το βάθος της κρίσης), ενώ υπάρχει ο κίνδυνος να επωφεληθούν απ' αυτή τη χρηματοδότηση αμερικανικές εταιρίες (όπως η General Motors που έχει θυγατρική την Opel και η οποία ζητάει από το γερμανικό δημόσιο «πακέτο στήριξης» 3 δισ. ευρώ για να το αποπληρώσει μέχρι το 2015). Ταυτόχρονα, μια αύξηση των χρηματοδοτικών πακέτων πέρα από κάποια όρια θέτει σε κίνδυνο την ίδια τη σταθερότητα

του ευρώ (που στηρίχτηκε, όπως θυμόμαστε, στο ισχυρό γερμανικό μάρκο), εφόσον θα αυξησει υπέρογκα τα ελλείμματα.

Το γαλλογερμανικό στρατόπεδο προτιμά το κύριο βάρος να το σηκώσει η αμερικανική οικονομία, όπως στην περίπτωση της AIG, η οποία με τη χρηματοδότησή της από το αμερικανικό κράτος έσπευσε να πληρώσει τις ξένες τράπεζες που είχαν αντασφαλιστεί σ' αυτή με «πιστωτικές συμφωνίες ανταλλαγής» (όπως γράφουμε στις διπλανές στήλες). Από την άλλη πλευρά, το αμερικανοβρετανικό στρατόπεδο θέλει και την Ευρώπη να «βάλει το χέρι στην τσέπη».

Αυτές οι αντιθέσεις θα παραμείνουν αγεφύρωτες όσες θερμές χειραφτίες κι αν ανταλλάξουν οι πολιτικοί εκπρόσωποι των δύο στρατοπέδων. Σε μια περίοδο που η κρίση βαθαίνει, οι αντιθέσεις θα οξύνονται κι όχι το αντίθετο.

Η νέα στρατηγική «του ρόπαλου και του καρότου» για το Αφγανιστάν

Χωρίς να ληφθεί καμιά απόφαση, όπως ήταν αναμενόμενο, έληξε η σύνοδος για το Αφγανιστάν, που πραγματοποιήθηκε στις 31 Μαρτίου στη Χάγη της Ολλανδίας, με αμερικανική πρωτοβουλία. Οι εκπρόσωποι των 72 κρατών που συμμετείχαν (όσα συνορεύουν με το Αφγανιστάν κι αυτά που συμμετέχουν με στρατεύματα στον πόλεμο), ελάχιστοι από τους οποίους μπόρεσαν να πάρουν το λόγο στη μόλις 7ωρης διάρκεια, συμπεριλαμβανομένου του γεύματος, σύνοδο (!), περιορίστηκαν να εγκρίνουν τη νέα στρατηγική για το Αφγανιστάν, που παρουσιάστηκε στις 27 Μαρτίου από τον αμερικάνο πρόεδρο. Αυτός ήταν, όπως φαίνεται, και ο στόχος του Λευκού Οίκου. Το επόμενο βήμα, δηλαδή οι απαιτήσεις και οι πιέσεις για την οικονομική και στρατιωτική συνεισφορά για την στήριξη της στρατηγικής αυτής, θα γίνει στα πλαίσια του ΝΑΤΟ στο αμέσως επόμενο διάστημα. Η Χίλαρι Κλίντον προσέφερε «κλάδον ελαίας» στους Ταλιμπάν, προτείνοντας μια «έντιμη φόρμουλα συμφιλίωσης» σε όσους αποκηρύξουν τη βία, στην οποία προσέφυγαν όχι από ιδεολογία αλλά από απελπισία, ενώ μεγαλύτερο ενδιαφέρον συγκεντρώνουν οι κινήσεις προσέγγισης ΗΠΑ-Ιράν.

■ Η νέα στρατηγική Ομπάμα

Ο ίδιος την παρουσίασε ως συνδυασμό των στρατιωτικών επιχειρήσεων με την οικονομική βοήθεια για την ανάπτυξη του Αφγανιστάν και του Πακιστάν. Ανακοίνωσε την αποστολή 4.000 αμερικάνων στρατιωτών επιπλέον των 17.000 που έχει ήδη ανακοινώσει, που θα αναλάβουν την εκπαίδευση του αφγανικού στρατού, με στόχο μέχρι το 2011 η δύναμη του αφγανικού στρατού να φτάσει τις 134.000 άντρες και της αστυνομίας τις 82.000. Περιγράφοντας τις παραμεθόριες φυλετικές περιοχές του δυτικού Πακιστάν ως «το πιο επικίνδυνο μέρος στον κόσμο» για τους Αμερικάνους, υποσχέθηκε να «διασπάσει, να διαλύσει και να νικήσει την Αλ-Κάιντα». Επίσης, υποσχέθηκε τον τριπλασιασμό της οικονομικής βοήθειας στο Πακιστάν, που θα φτάσει τα 7,5 δισ. (1,5 δισ. κάθε χρόνο για τα επόμενα πέντε χρόνια), με την προϋπόθεση ότι η πακιστανική κυβέρνηση «θα τηρήσει τη δέσμευσή της να εξοντώσει την Αλ-Κάιντα και τους βίαιους εξτρεμιστές εντός του Πακιστάν».

Κλειδί στην υλοποίηση της στρατηγικής Ομπάμα θεωρείται ο ρόλος του πακιστανικού στρατού στην εξόντωση της Αλ Κάιντα και στη διάλυση των δικτύων των πακιστανών Ταλιμπάν. Αυτό σημαίνει κλιμάκωση των στρατιωτικών επιχειρήσεων από τα στρατεύματα κατοχής κατά μήκος των αφγανοπακιστανικών συνόρων. Περισσότερες επιθέσεις με πυραύλους από τηλεκατευθυνόμενα αμερικανικά αεροσκάφη, όχι μόνο στις φυλετικές παραμεθόριες περιοχές του βορειοδυτικού Πακιστάν αλλά και στη νοτιοδυτική πακιστανική επαρχία του Μπαλουχιστάν. Ανοίγμα δεύτερου μετώπου στο Πακιστάν από τον πακιστανικό στρατό εναντίον των ισλαμιστών μαχητών. Κι αν ο πακιστανικός στρατός δεν μπορέσει να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του Πενταγώνου, θα αναλάβουν δράση οι Αμερικάνοι.

«Ο αμερικανικός στρατός θα διατηρήσει το “δικαίωμα της έσχατης ανάγκης” για να αντιμετωπίσει τις απειλές μέσα στο έδαφος του Πακιστάν, αλλά θα προτιμούσε να δώσει τη δυνατότητα στον πακιστανικό στρατό να κάνει ο ίδιος τη δουλειά», δήλωσε, μεταξύ άλλων, ο στρατηγός Ντέιβιντ Πετρέους, διοικητής της Κεντρικής Διοίκησης των ΗΠΑ, σε αποκλειστική συνέντευξη του στο «FOX News» (30/3/09).

■ Στόχος η εξόντωση της ηγεσίας των Ταλιμπάν

Σε άρθρο με τίτλο «Οι μαχητές κάνουν αιματηρή επίδειξη δύναμης», οι «Asia Times online» (31/3/09), επικαλούμενοι κορυφαίους πακιστανούς αξιωματούχους, αποκαλύπτουν ότι η συμφωνία ανάμεσα στο Λευκό Οίκο και την πακιστανική κυβέρνηση έκλεισε κατά την πρόσφατη επίσκεψη στις ΗΠΑ του αρχηγού του πακιστανικού στρατού, στρατηγού Παρβέζ Κιάι, και κατά την επίσκεψη του αρχηγού της CIA, Λέον Πανέτα, στην Ισλαμαμπάντ. Στις συναντήσεις αυτές συζητήθηκαν επίσης όλοι οι πιθανοί στόχοι και το επιχειρησιακό σχέδιο. Στο ίδιο άρθρο επισημαίνουν ότι η «πιο σημαντική πλευρά της νέας στρατηγικής είναι η εξόντωση της κεντρικής διοίκησης των Ταλιμπάν, που λειτουργεί και στις δύο πλευρές των συνόρων». Η λογική είναι ότι αν αποδεκατιστεί το ηγετικό επιτελείο των Ταλιμπάν, οι απλοί μαχητές, ακέφαλοι, είτε θα περιοριστούν σε αποσπασματικές και μικρής εμβέλειας επιχειρήσεις είτε θα παροπλιστούν και θα διαλυθούν ανάμεσα στον υπόλοιπο πληθυσμό. Ετσι ελπίζουν οι εμπνευστές του ότι θα βρει μεγαλύτερη ανταπόκριση και το σχέδιο διάσπασης των Ταλιμπάν και αναζήτησης των «μετριοπαθών» στοιχείων που θα δεχτούν να παίξουν το ρόλο που θέλουν να τους αναθέσουν οι Αμερικάνοι.

Εκτός από το Μουλά Ομάρ, που παραμένει το μεγάλο ψάρι, στις πρώτες θέσεις της λίστας του θανάτου, που έχουν καταρτίσει οι Αμερικάνοι, βρίσκονται ο πακιστανός πολέμαρχος Μπαϊτούλαχ Μεχσούντ, ο Σιρατζουντίν Χακανί, γιος του θρυλικού πολέμαρχου Τζαλαουντίν, και άλλες κορυφαίες ηγετικές προσωπικότητες των Ταλιμπάν, όπως ο Μουλάς Μπραντάρ, ο Μουλάς Αμπντούλ Ραζάκ και ο Μουλάς Χασάν Ραχμανί.

■ Η επίθεση στη Λαχόρη

Την περασμένη βδομάδα, ένα αμερικανικό τηλεκατευθυνόμενο αεροσκάφος επιτέθηκε στην πόλη Makeen, γενέτειρα και στρατηγείο του Μπαϊντούλαχ Μεχσούντ στο βόρειο Βαζιριστάν. Ακολούθως, ο Λευκός Οίκος τον επικήρυξε για 5 εκατομμύρια

δολάρια. Είναι η πρώτη φορά που το κάνει για πακιστανό πολίτη, παρόλο που ο Μεχσούντ είχε δεσμευτεί να σταματήσει τις επιθέσεις εναντίον του πακιστανικού στρατού στα πλαίσια της συμφωνίας κατάπαυσης του πυρός με την πακιστανική κυβέρνηση τον περασμένο Φλεβάρη. Η επίθεση στο στρατηγείο του Μεχσούντ θεωρήθηκε παραβίαση της συμφωνίας και η απάντηση από την πλευρά του ήταν η επίθεση στην αστυνομική ακαδημία στα περίχωρα της Λαχόρης, στις 30 Μαρτίου. Μια καλά οργανωμένη και συντονισμένη επιχείρηση, κατά την οποία 20 περίπου νεαροί μαχητές, ντυμένοι με αστυνομικές στολές, εισέβαλαν στην ακαδημία την ώρα που οι εκπαιδευόμενοι αστυνομικοί είχαν συγκεντρωθεί για να αρχίσει η πρωινή εκπαίδευση. Στη συνέχεια, αφού συνέλαβαν δεκάδες ομήρους, κατέλαβαν το κεντρικό κτίριο και άρχισαν να ανταλλάσσουν πυρά για 8 ώρες περίπου με αστυνομικές δυνάμεις, μέχρι την έφοδο στο κατειλημμένο κτίριο ισχυρής δύναμης των ειδικών δυνάμεων του στρατού και της αστυνομίας. Ο απολογισμός 18 νεκροί και 95 τραυματίες. Η επίθεση στη Λαχόρη, τη δεύτερη σε μέγεθος πόλη του Πακιστάν, με 10 εκατομμύρια πληθυσμό, σηματοδοτεί την επέκταση των επιθέσεων των ανταρτών εκτός των παραμεθόριων φυλετικών περιοχών στα μεγάλα αστικά κέντρα, γεγονός που εγκυμονεί τον κίνδυνο να μετατραπεί μεγάλο μέρος της χώρας σε θέατρο πολεμικών επιχειρήσεων.

Την ευθύνη για την επίθεση ανέλαβε την επόμενη μέρα ο Μεχσούντ, τη χαρακτήρισε ως «αντίποινα για τις συνεχιζόμενες επιθέσεις από τηλεκατευθυνόμενα αμερικανικά αεροσκάφη, σε συνεργασία με το Πακιστάν, εναντίον του λαού» και προειδοποίησε ότι οι επιθέσεις θα συνεχιστούν «μέχρι να σταματήσει η κυβέρνηση του Πακιστάν να υποστηρίζει τους Αμερικάνους». Ανέλαβε επίσης την ευθύνη για δύο ακόμη επιθέσεις που πραγματοποιήθηκαν τις τελευταίες μέρες. Μια επίθεση αυτοκτονίας σε στρατιωτική αυτοκινητοπομπή, στις 30 Μαρτίου, κοντά στην πόλη Μπανού, με αποτέλεσμα το θάνατο 7 στρατιωτών, και μια επίθεση στα γραφεία ενός αστυνομικού σταθμού στην Ισλαμαμπάντ στις 25 Μαρτίου.

■ Αβέβαιη η τύχη της νέας στρατηγικής

Στις συνθήκες αυτές, είναι εύκολο να ναυαγήσουν τα όποια επιχειρησιακά σχέδια και η νέα στρατηγική του Λευκού Οίκου να αποδειχθεί μια από τα ίδια.

Πρώτο, γιατί είναι βέβαιο ότι θα συνεχιστούν οι επιθέσεις στο Πακιστάν εναντίον σημαντικών στόχων, όπως στρατιωτικές και αστυνομικές εγκαταστάσεις, φυλακές και κυβερνητικά κτίρια, με απρόβλεπτες επιπτώσεις στις πολιτικές εξελίξεις, αλλά και

γιατί αρχίζει η πιο «θερμή» άνοιξη από την αρχή του πολέμου στο Αφγανιστάν.

Δεύτερο, γιατί η αμερικανική πολιτική «του ρόπαλου και του καρότου» απέναντι στο Πακιστάν και η πολιτική και οικονομική πίεση που ασκείται πάνω στην κυβέρνηση Ζαρντάρι δεν είναι βέβαιο ότι θα αποφέρουν τα αναμενόμενα από το Λευκό Οίκο, όχι μόνο γιατί είναι μια αδύνατη πολιτική κυβέρνηση, αντιμέτωπη με ένα έντονο λαϊκό αντιαμερικανισμό, αλλά και για λόγους εξωτερικής πολιτικής. Γιατί οι πακιστανικές κυβερνήσεις εξαρχής στήριξαν και χρησιμοποίησαν τους Ταλιμπάν για να ενισχύσουν τη

θέση τους στο συσχετισμό δυνάμεων στην περιοχή και κυρίως απέναντι στο μεγάλο αντίπαλό τους, την Ινδία.

Τρίτο, γιατί δεν είναι καθόλου εύκολο να εξοντώσουν την ηγεσία των Ταλιμπάν, όσο κι αν αναπτυχθεί η μεταξύ τους συνεργασία και η ανταλλαγή πληροφοριών, και να διαλύσουν το κίνημά τους. Αλλά ακόμη και στην περίπτωση που συμβεί κάτι τέτοιο, υπάρχει ένα νέο φαινόμενο, που δε φαίνεται να παίρνουν σοβαρά υπόψη τους οι Αμερικάνοι. Το κίνημα των νεο-Ταλιμπάν. Πρόκειται, σύμφωνα με τους «Asia Times on line», για μια νέα γενιά Αφγανών, Πακιστανών, Παστουνών και μη Παστουνών, Αράβων και μαχητών από το Κασιμίρ, που ιδεολογικά βρίσκονται κοντά στην Αλ-Κάιντα. Η δύναμή τους αυξάνεται συνεχώς και σήμερα υπολογίζεται σε δεκάδες χιλιάδες. Συνεργάζονται στον κλασικό ανταρτοπολέμο με τους Ταλιμπάν, πραγματοποιούν επιθέσεις αυτοκτονίας μέσα και γύρω από την Καμπούλ και το νοτιοανατολικό Αφγανιστάν, αλλά αποτελούν χωριστή οντότητα.

■ Από το κακό στο χειρότερο

Υπό τη βαριά σκιά των απαισιοδόξων προβλέψεων του ΟΟΣΑ διεξήχθη η σύνοδος του G20 στο Λονδίνο. Ο ΟΟΣΑ προβλέπει συρρίκνωση του ΑΕΠ των 30 πιο ανεπτυγμένων χωρών του κόσμου κατά 4,3% το 2009, με τη Γερμανία να είναι «πρωταθλήτρια» αναμένοντας να σημειώσει την χειρότερη πτώση του ΑΕΠ στην 60χρονη μεταπολεμική ιστορία της.

Η Γερμανία –που αποτελεί τη νούμερο ένα εξαγωγική χώρα στον κόσμο– είναι αντιμέτωπη με μια ραγδαία πτώση στις εξαγωγές. Όπως διαπιστώνει ο πρόεδρος της Γερμανικής Ομοσπονδίας Εμπορίου, Αντον Μπέρνερ, «τη φετινή χρονιά δεν μειώθηκαν μόνο τα κλασικά πια εξαγωγίμα είδη της γερμανικής βιομηχανίας, όπως μηχανήματα, αυτοκίνητα, φορτηγά ή χημικά προϊόντα, αλλά ακόμα και καταναλωτικά προϊόντα. Μεγαλύτερη μείωση από τις χώρες της ΕΕ παρουσιάζουν μάλιστα οι γερμανικές εξαγωγές στις λεγόμενες τρίτες χώρες, όπως η ανατολική Ευρώπη, συμπεριλαμβανομένης της Ρωσίας, και η Ασία, στις οποίες συνυπολογίζουμε Κίνα και Ιαπωνία. Παράλληλα, σε Εγγύς Ανατολή και Βόρεια Αφρική αντιμετωπίζουμε την απουσία των πετροδολαρίων» (Ντόιτσε Βελε, 25/3/09).

Αλλά και οι υπόλοιπες μεγάλες καπιταλιστικές οικονομίες του πλανήτη δεν πάνε καλύτερα. Η αμερικανική οικονομία έχει βυθιστεί, με το ΑΕΠ να συρρικνώνεται κατά 6,3% το τελευταίο τρίμηνο του 2008 (σύμφωνα με την τελική έκθεση του υπουργείου Εμπορίου των ΗΠΑ). Η Βρετανία αντιμετωπίζει τεράστια ελλείμματα και η πρόβλεψη του ΟΟΣΑ για συρρίκνωση 3,7% αποτελεί το μεγαλύτερο φόβο οικονομικής αστάθειας από το 1931 (όπως αναφέρει χαρακτηριστικά ο βρετανικός Independent, 1/4/09).

Είναι η πρώτη φορά μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο που οι δείκτες ανάπτυξης πέφτουν παντού ταυτόχρονα, από τις ΗΠΑ και τον Καναδά, μέχρι την Αυστραλία, τη Ρωσία και την Κίνα. Κι αυτό είναι χαρακτηριστικό της έντασης της παρούσας κρίσης που δεν φαίνεται ότι θα τελειώσει γρήγορα.

■ Γαλλία: Οι ομηρίες αφεντικών συνεχίζονται

Μετά την 3Μ, που οι υπό απόλυση εργάτες κράτησαν όμηρο το διευθυντή της και τη Sony, που δυο διευθυντικά στελέχη είχαν την ίδια μεταχείριση, το κακό για τη γαλλική μπουρζουαζία τρίτωσε. Μια βδομάδα μετά, το σκηνικό επαναλαμβάνεται σε εργοστάσιο της Γκρενόμπλ, σε επιχείρηση της Caterpillar. Εξοργισμένοι εργάτες κατέλαβαν την Τρίτη το πρωί τμήμα των εργοστασιακών εγκαταστάσεων και έθεσαν υπό ομηρία πέντε μανάτζερ της επιχείρησης. Ο στόχος τους ήταν να πραγματοποιηθούν εκ νέου διαπραγματεύσεις με την αδιάλλακτη διοίκηση για το ύψος των αποζημιώσεων και τον αριθμό των επικείμενων απολύσεων.

Σύμφωνα με τα σχέδια της διοίκησης, σε δυο εργοστάσια της επιχείρησης που θα χάσουν τη δουλειά τους 733 εργαζόμενοι. Η επιχείρηση ισχυρίζεται ότι οι απολύσεις είναι επιβεβλημένες λόγω σημαντικής απώλειας κερδών. Οι απεργοί απαντούν ότι τα τελευταία κέρδη που μοίρασαν στους μετόχους δεν ήταν καθόλου αμελητέα και δεν δέχονται σε καμία περίπτωση να φορτωθούν τα βάρη οι εργάτες. Ζητούν αποζημιώσεις που ανέρχονται σε 110 εκατομμύρια ευρώ, ενώ η επιχείρηση έμενε ανένδοτη στα 48,5 εκατομμύρια ευρώ. Η αστυνομία ανέλαβε δράση για να απωθήσει τους καταληψίες και να ανακαταλάβει το εργοστάσιο, αλλά οι εργάτες κατόρθωσαν να κρατήσουν τους ομήρους.

Η κατάληψη και η ομηρία διευθυντικών στελεχών βρίσκει ταχύτατα μιμητές από άκρου σ' άκρου της Γαλλίας. Σε μια οικονομία που σπαράσσεται από την κρίση και από μαζικές και εκτεταμένες απολύσεις στη βιομηχανία, οι εργάτες αναδεικνύουν ήδη «από τα κάτω» την κατεύθυνση της αδιάλλακτης σύγκρουσης με το κεφάλαιο. Αντίθετα, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία πλήρως ενσωματωμένη στο σύστημα εξουσίας και πιστή στην ταξική ειρήνη περιορίζεται σε ανώδυνες αντιπολιτευτικές κορώνες και σε μια εκτονωτική 24ωρη τουφεκιά για την... πρωτομαγιά!

αφιερώνει σελίδες επί σελίδων στην αντιπαράθεση μαζί του;

■ Εθνικιστική γελοιότητα

Στη γειτονική Δημοκρατία της Μακεδονίας γίνονται προεδρικές εκλογές και το κόμμα του Νίκολας Γκρούεφσκι μάλλον θα κερδίσει άνετα στο δεύτερο γύρο (αύριο). Η αποχή, βέβαια, έφτασε στον πρώτο γύρο το 43%, δείγμα του ότι οι μισοί από το 1.800.000 ψηφοφόροι δεν ενδιαφέρονται για τα τεκταινόμενα στο πολιτικό σύστημα της χώρας τους. Όμως, οι βασικοί πόλοι του πολιτικού συστήματος δεν πτοούνται από τέτοια φαινόμενα. Στα αξιοσημείωτα των εκλογών η εθνικιστική φρενίτιδα, ιδιαίτερα από την πλευρά του Γκρούεφσκι και του VMRO, που εμφανίζονται ως γνήσιοι απόγονοι των αρχαίων Μακεδόνων, εν αντιθέσει με τους Σοσιαλδημοκράτες του Τσερβένκοφσκι, που επιμένουν στη ολαβική καταγωγή. Οι πρώτοι έφτασαν στο έσχατο σημείο γελοιότητας, να χρησιμοποιήσουν προπαγανδιστικά υποτιθέμενη ανάλυση DNA των Σλαβομακεδόνων, που υποτίθεται ότι έγινε από ελβετικό εργαστήριο και βρήκε ότι τα γονίδια τους προέρχονται κατά 30% από τους αρχαίους Μακεδόνες, κατά 10% από τους Ιλλυριούς, κατά 15% από τους αρχαίους Έλληνες, κατά 20% από Γερμανούς, 5% από Ούγγους και κατά 15% από τους Σλάβους! Ο ναζί ντόκτορ Μένγκελε ξαναζεί!

■ Βραβεία για τσάτσους

«Η κρίση μπορεί να καταστεί ευκαιρία», είναι η εργασία που καλούνται να γράψουν όσοι φοιτητές διαγωνιστούν στα «Βραβεία ΕΒΕΑ» του γνωστού Μίχαλου. Τι ευκαιρία και για ποιους, ρωτάμε εμείς. Με μια αφελή ματιά, ο παραπλανητικός τίτλος εννοεί ότι εν μέσω κρίσης οι νέοι μπορούν να επιτύχουν εργασιακά. Οντως, κάποιοι θα το κάνουν, αν γίνουν ανταγωνιστικοί και υπακούσουν στα αφεντικά τους. Τα γλειφιτρόνια πάντα «σταδιοδρομούσαν» άσχετα με την κρίση. Όμως, αυτό που εννοεί ο Μίχαλος είναι η ευκαιρία των καπιταλιστών για την παραπέρα ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, την οποία οι εργαζόμενοι καλούνται να αποδεχθούν. Κοροϊδεύοντας, ο Μίχαλος ψάχνει κύρος για τις αντεργατικές του προτάσεις και φοιτητές πρόθυμους να δράσουν σαν τσιράκια του κεφαλαίου. Αραγε, θα κέρδιζε κάποιος τον διαγωνισμό, αν στην εργασία του κατηγορούσε το κεφάλαιο και υποστήριζε το συλλογικό αγώνα φοιτητών και εργαζομένων ως τη μόνη ελπίδα, και μάλιστα εν μέσω κρίσης;

Αντίστοιχος διαγωνισμός διεξάγεται και για μαθητές Λυκείου.

■ Γλοιώδεις ηακέδες

Ένα επικριτικό άρθρο για τα δημοσιονομικά μέτρα της κυβέρνησης γράφτηκε στους Financial Times και ο Παπαθανασίου έσπευσε να στείλει μια γλοιώδη, απολογητική επιστολή, για να πείσει το έντυπο του βρετανικού χρηματιστικού κεφάλαιου ότι η κυβέρνηση παίρνει όλα τα απαραίτητα αντιλαϊκά μέτρα. Ίδου χαρακτηριστικό απόσπασμα που δείχνει όλο το λακεδισμό των κυβερνώντων: «Ο Πρωθυπουργός όσο και εγώ ο ίδιος έχουμε επανειλημμένως δηλώσει τη δέσμευσή μας να πάρουμε τις **δύσκολες αποφάσεις** που απαιτούνται για να διασφαλίσουμε τη μακροπρόθεσμη οικονομική ευρωστία της χώρας μας, **ασχέτως του πολιτικού κόστους**. Στην πραγματικότητα έχουμε ήδη κάνει **αποφασιστικές κινήσεις**, πριν από τις τελευταίες συστάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να μειώσουμε το έλλειμμα κάτω από το 3% μέχρι το 2010, **παγώνοντας τις αυξήσεις στο δημόσιο** και τα επιδόματα και επιβάλλοντας έκτακτη εισφορά σε όσους απολαμβάνουν υψηλά εισοδήματα».

Ευτυχώς που δεν δεσπίστηκε ακόμα η επαναφορά της «περιύβρισης αρχής» και έτσι μπορούμε και μεις να δημοσιεύουμε καμιά είδηση. Το βιβλίο που βλέπεται στη φωτογραφία θα κυκλοφορήσει τις επόμενες μέρες στη Γαλλία και είναι μια συλλογή άρθρων που δημοσιεύτηκαν στο γαλλικό Τύπο σχετικά με την εξέγερση του Δεκέμβρη στη χώρα μας. Φυσικά, οι άνθρωποι έβαλαν στο εξώφυλλο φωτογραφία από το πιο αντιπροσωπευτικό σύνθημα εκείνης της περιόδου. Τι θα έβαζαν, τις δηλώσεις του Πάκη, τα διαγγέλματα του Καραμανλή ή τις ακροδεξιές ασυμμετρίες της Παπαρήγα και του Καρατζαφέρη;



■ Η κυβέρνηση αποκαλύπτει τη στρατηγική διαχείρισης της κρίσης

Επίθεση στα εργατικά δικαιώματα

Είναι κοινό μυστικό ότι από τους τεχνοκράτες της πολιτικής μαθαίνεις πολλές φορές αυτά που οι πολιτικοί κρύβουν επιμελώς πίσω από παχιά λόγια. Αυτή τη φορά ήταν ο οικονομικός σύμβουλος του πρωθυπουργού Α. Φιλιππόπουλος, καθηγητής στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο, που μιλώντας σε εκδήλωση με θέμα «Οι επιδράσεις της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης στην ανάπτυξη και στην ανταγωνιστικότητα» αποκάλυψε την πραγματική στρατηγική της κυβέρνησης για τη δημοσιονομική διαχείριση, λέγοντας:

«Αφού δεν έχουμε πλέον τη λύση της υποτίμησης του νομίσματος για να μειώσουμε το έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών, θα πρέπει να κινηθούμε προς τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας. Θα πρέπει δηλαδή να μειώσουμε τις τιμές, για να είμαστε ανταγωνιστικοί σε σχέση με τους εταίρους μας, να μειώσουμε το εργατικό κόστος, δηλαδή τις αμοιβές στο δημόσιο τομέα».

Επειδή ένας οικονομολόγος δε μιλά στο βρόντο, ούτε του ξεφεύγουν λόγια που δε θέλει να πει και επειδή αυτά που είπε ο Φιλιππόπουλος είναι απολύτως σωστά από την άποψη της λειτουργίας του καπιταλισμού, μπορούμε να δούμε όχι μόνο τη στρατηγική στη διαχείριση του δημόσιου τομέα (οι αμοιβές των υπαλλήλων γίνονται πλέον απόλυτα ελαστικό μέγεθος), αλλά και τη στρατηγική στον ιδιωτικό τομέα. Όταν η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων συνδέεται ευθέως με το λεγόμενο

«εργατικό κόστος» (που δεν είναι κόστος, αφού η εργατική δύναμη είναι αυτή που με την απλήρωτη εργασία δημιουργεί την υπεραξία, που μετατρέπεται σε κέρδος), σημαίνει ότι θα έχουμε συνεχή πίεση για μείωση των μισθών και των ασφαλιστικών εισφορών. Τα μόνα που πρέπει να μείνουν άθιχτα είναι τα καπιταλιστικά κέρδη, διότι η μεγιστοποίησή τους αποτελεί το κίνητρο για την καπιταλιστική οικονομία.

Ο Αντώνιαρος, που ρωτήθηκε σχετικά, πήγε να τα μπαλώσει, λέγοντας ότι «η επίσημη θέση της κυβέρνησης είναι η εφαρμοζόμενη πολιτική», όμως η εφαρμοζόμενη πολιτική δεν διαφέρει σε τίποτα απ' αυτό που περιέγραψε ο Φιλιππόπουλος. Τι άλλο είναι η εισοδηματική πολιτική που ανακοίνωσε την περασμένη εβδομάδα η κυβέρνηση εκτός από «μείωση του εργατικού κόστους»; Τι άλλο είναι η απόλυτη ασυδοσία των καπιταλιστών έναντι των εργαζόμενων (διαθεσιμότητες, υποχρεωτι-

κές άδειες το καταχείμωνο, μαζικές απολύσεις, μειωμένα ωράρια εργασίας με μείωση αμοιβών, απαίτηση για μη εφαρμογή συλλογικών συμβάσεων εργασίας), εκτός από «μείωση του εργατικού κόστους»;

Πριν μερικές μέρες, ο υφυπουργός Ανάπτυξης Ι. Μπούγας χαιρέτισε τη σύναξη των βιομήχανων της Θεσσαλίας. Αφού εισαγωγικά αναφέρθηκε στα «σημαντικά κέρδη» που είχαν τα προηγούμενα χρόνια οι επιχειρήσεις ορισμένων κλάδων, κατέληξε: «Εάν αυτά (σ.σ. τα κέρδη) έχουν αποδεδειγμένα επενδυθεί και έχουν δημιουργηθεί νέες θέσεις εργασίας, εκθέτοντας έτσι τις επιχειρήσεις αυτές σε μεγαλύτερη διακινδύνευση, οι εργαζόμενοι κατανοούν ευχερέστερα την κατάσταση και είναι διατεθειμένοι να συμβάλουν κατά το μέτρο των δυνάμεών τους, στην αντιμετώπισή της». Αφήνοντας στην άκρη το γεγονός ότι το μεγαλύτερο μέρος των κερδών πήγε στα προσωπικά

ταμεία των καπιταλιστών, οι οποίοι συνηθίζουν να «αγδέρνουν» τις επιχειρήσεις που διοικούν, ρωτάμε: Γιατί οι εργαζόμενοι να εγκαταλείψουν τα δικαιώματά τους (που στο κάτω-κάτω μια χαροζωή τους εξασφαλίζουν); Μήπως την περίοδο των μεγάλων κερδών οι καπιταλιστές τα μοιράστηκαν μαζί τους; Μήπως –έστω– έδωσαν καλύτερα μεροκάματα, μείωσαν τα ωράρια, βελτίωσαν τις συνθήκες εργασίας, ώστε οι εργαζόμενοι να τους χρωστούν και να δεχτούν τώρα να πληρώνονται λιγότερο;

Η κρίση είναι ταυτόχρονα και μια πρόκληση, που δημιουργεί ευκαιρίες, είχε πει προ καιρού ο πρόεδρος του ΣΕΒ Δασκαλόπουλος. Οι καπιταλιστές έχουν αρπάξει την ευκαιρία και έχουν ξεσαλώσει. Ασκώντας συνεχή τρομοκρατία πάνω στους εργαζόμενους, θέλουν να κατακτήσουν τώρα θέσεις που θα θέλουν μόνιμα δικές τους. Οποιοσδήποτε σ' αυτή την παγίδα θα μετανιώσει πικρά.

Υπερκέρδη και το 2008

Κέρδη ύψους περίπου 10 δισ. ευρώ κατέγραψαν και το 2008 οι 290 εισηγμένες στο χρηματιστήριο ΑΕ, σύμφωνα με τα στοιχεία από τους ισολογισμούς τους, που επεξεργάστηκε όπως κάθε χρόνο η «Πήλασος ΑΧΕΠΙΕΥ». Τα μισά απ' αυτά τα κέρδη κατέγραψαν οι τράπεζες, όπως έχουμε γράψει σε προηγούμενο φύλλο μας.

Τα λεγόμενα «λειτουργικά κέρδη» των εισηγμένων ΑΕ έφτασαν το 2008 τα 9,83 δισ. ευρώ, έναντι 11 δισ. ευρώ που ήταν το 2007. Μιλάμε, δηλαδή, για μείωση των κερδών και όχι για ζη-

μιές. Μείωση που είναι εικονική, διότι οι τράπεζες, που πήραν τα μισά κέρδη, έχουν ήδη εγγραφίσει στους ισολογισμούς τους τις προβλεπόμενες επισφάλειες, ύψους 3,7 δισ. ευρώ. Αν τις προσθέσουμε στα κέρδη, τότε αυτά ξεπερνούν το επίπεδο του 2007.

Χαρακτηριστικό είναι επίσης ότι οι μέτοχοι μοιράστηκαν 2,39 δισ. ευρώ, στα οποία πρέπει να προσθέσουμε τις διάφορες «επιχειρηματικές αμοιβές» και τα «μπόνους» που έχουν ήδη μοιραστεί οι καπιταλιστές που διοικούν τις επιχειρήσεις, τα οποία θεωρούνται δαπάνες.

Πίσω έχει η αχλάδα την ουρά

Την περασμένη Τρίτη, η Εκτελεστική Επιτροπή της ΑΔΕΔΥ εξέδωσε το παρακάτω Δελτίο Τύπου:

«Η ΕΕ της ΑΔΕΔΥ με αφορμή την πρόσκληση του Υπ. Εσωτερικών για την έναρξη των Συλλογικών Διαπραγματεύσεων στο Δημόσιο για το 2009 αποφάσισε τα εξής: Το περιεχόμενο της πολιτικής της Κυβέρνησης ιδιαίτερα για τους μισθούς, τις συντάξεις καθώς και οι πρόσφατες εξελίξεις στο ασφαλιστικό (απόφαση ΔΕΚ, αδιέξοδο στο εφάπαξ) εκ των πραγμάτων έχουν υπονομεύσει κάθε έννοια και διαδικασία Συλλογικής Διαβούλευσης. Στις συνθήκες αυτές ο μόνος δρόμος για το συνδικαλιστικό κίνημα είναι η συνέχεια και η κλιμάκωση των κινητοποιήσεων».

Πρόκειται για μια ανακοίνωση μνημείο προστυχίας.

Πουθενά δεν αναφέρει ότι δεν πρόκειται να κάνουν καμιά διαβούλευση με την κυβέρνηση. Λένε πολλά και διάφορα για «συνέχεια και η κλιμάκωση των κινητοποιήσεων», που ξέρουμε καλά ότι είναι εντελώς άσφαιρα, ενώ ετοιμάζονται να προσέλθουν σε διάλογο μόλις τους καλέσει ο Παυλόπουλος. Ξέρετε γιατί; Γιατί με την κυβέρνηση διαπραγματεύονται κυρίως θέματα που έχουν να κάνουν με τη στήριξη του γραφειοκρατικού τους συστήματος. Μέχρι και κοινές μπιζνες έχουν κάνει, λειτουργώντας ως εργολάβοι σε θέματα εκπαίδευσης προσωπικού. Μόλις μυρίσουν το άρωμα του χρήματος, θα τρέξουν σαν σκυλάκια. Προς το παρόν, θέλησαν να στηρίξουν την εθιμοτυπική 24ωρη της περασμένης Πέμπτης.

Εκεί που ήσουν ήμουνα, εδώ που είμαι θα 'ρθεις

Δεν την πήραν υπόψη τους τη σοφή παροιμία του λαού μας οι εργαζόμενοι στο εργοστάσιο της Καβάλας της Βιομηχανίας Φωσφορικών Λιπασμάτων. Όταν προ διετίας οι τράπεζες που ελέγχουν την εταιρία έβαζαν λουκέτο στο εργοστάσιο της Θεσσαλονίκης, αρνήθηκαν να συνταχθούν με τους εκεί συναδέλφους τους και να δώσουν μαζί τον αγώνα. Για την ακρίβεια, όχι μόνο αρνήθηκαν να επιδείξουν την οφειλόμενη αλληλεγγύη, αλλά υπήρξαν και εχθρικοί, υπό την καθοδήγηση της συνδικαλιστικής τους γραφειοκρατίας, στο αυτί της οποίας οι άνθρωποι της κυβέρνησης ψιθύριζαν να μην ασχοληθούν με το εργοστάσιο της Θεσσαλονίκης, γιατί η δική τους δουλειά είναι εξασφαλισμένη. Τώρα, οι τράπεζες θέλουν να βάλουν λουκέτο και στο εργοστάσιο της Καβάλας. Και το εργατικό μέτωπο εμφανίζεται εξαιρετικά αδύνατο.

Φυσικά και δεν επιχαίρουμε γι' αυτή την εξέλιξη. Φυσικά και έχουμε χρέος να στηρίξουμε τον αγώνα για να μην κλείσει το εργοστάσιο, για να μην απολυθεί ούτε ένας εργαζόμενος. Σημειώνουμε αυτή την ιστορία, γιατί είναι ιδιαίτερα διδακτική σήμερα, που η κρίση σαρώνει δικαιώματα και πετά εργαζόμενους στο δρόμο. Ο ανυποχώρητος αγώνας και η ταξική αλληλεγγύη είναι τα μόνα όπλα που έχουν οι εργαζόμενοι. Αν κλειστούν σε ατομικές ή συντεχνιακές συμπεριφορές, θα 'ρθει και η δική τους σειρά.

■ ΤΠΔΥ

Το βούλιαξαν και τώρα βάζουν χαράτσια

Η περίπτωση του Ταμείου Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων (ΤΠΔΥ) είναι χαρακτηριστική της λειτουργίας του ασφαλιστικού συστήματος. Το καταλήστευσαν, όπως και τα άλλα Ταμεία, το κράτος δεν κατέβαλε αυτά που έπρεπε να καταβάλλει, το βούλιαξαν, το κατήντησαν να μη μπορεί να πληρώσει παροχές, αρνήθηκαν να το επιχορηγήσουν και τώρα αποφασίζουν να επιβάλλουν χαράτσια στους ασφαλισμένους του.

Με απουσία των εκπροσώπων της ΑΔΕΔΥ, το ΔΣ του ΤΠΔΥ αποφάσισε την περασμένη Δευτέρα την επιβολή επιπλέον εισφοράς 2% σε όλα τα επιδόματα όλων των δημοσίων υπαλλήλων, στα οποία έως τώρα δεν επιβάρυνταν εισφορές. Επίσης την επιβολή έκτακτης εισφοράς ύψους μισού μισθού σε όλους τους δημοσίους υπάλληλους, η οποία θα παρακρατηθεί σε 36 δόσεις. Τέλος, την αναζήτηση από την κυβέρνηση 150 εκατ. ευρώ για την ικανοποίηση των αιτήσεων μέχρι 31.12.09 και άλλων 50 εκατ. για τις αιτήσεις μέχρι 31.12.10.

Ο διορισμένος από την κυβέρνηση πρόεδρος του ΤΠΔΥ εξέδωσε την Τετάρτη μια ανακοίνωση-μνημείο διαστρέβλωσης και παραπληροφόρησης. Αναφέρει ότι τα προβλήματα του ΤΠΔΥ οφείλονται καταρχάς στη μεγάλη αύξηση του αριθμού των συνταξιοδοτούμενων (ποιος δημιουργεί τον πανικό και φεύγει ο κόσμος μαζικά;) και στη μείωση των εσόδων λόγω της μείωσης των προσλήψεων (φτάνει μήπως οι εργαζόμενοι γι' αυτό;). Ακόμη, σε νομοθετικές ρυθμίσεις της περιόδου 1984-95, που έδωσαν το δικαίωμα εξαγοράς χρόνου ασφάλισης με ελάχιστες εισφορές σε μεγάλο αριθμό ασφαλισμένων, με αποτέλεσμα να επιβαρυνθεί το Ταμείο με 646 εκατ. ευρώ. Δηλαδή, φταίει οι εργαζόμενοι που πήραν μεγάλο εφάπαξ χωρίς να το δικαιούνται!

Δεν μας λέει, όμως, ο κυβερνητικός πρόεδρος τι έγινε με τα αποθεματικά του ΤΠΔΥ, που επί σειρά ετών καταληστεύονταν και δίνονταν ως δανεικά κι αγύριστα στους καπιταλιστές. Αφού οι υπηρεσίες του είναι τόσο καλές στους λογαριασμούς, γιατί δεν λογαριάζουν και τις απώλειες στα αποθεματικά; Τα στοιχεία τα έχουν. Δεν μας λέει γιατί το κράτος σταμάτησε να δίνει επιχορηγήσεις το 1994 (μέχρι τότε είχε δώσει περίπου 13 εκατ. ευρώ). Είχε υποχρέωση να δίνει και πόσες ήταν οι απώλειες του Ταμείου; Δεν μας λέει πόσα κέρδισε το Ταμείο με τη μείωση του εφάπαξ, όταν το 1997 η βάση υπολογισμού έφυγε από τον τελευταίο μισθό και πήγε στην τελευταία πενταετία.

ΥΓ: Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΑΔΕΔΥ επιδόθηκε και πάλι στο αγαπημένο της σπορ της καταγγελιολογίας. Τα λόγια είναι τζάμπα. Δε μας λένε, όμως, τι έκαναν τόσα χρόνια που το Ταμείο βούλιαζε και τι σκοπεύουν να κάνουν τώρα. «Ξεχνούν», επίσης, ότι είναι αυτοί που το 2002 είχαν ανοίξει τη φάμπρικα των έκτακτων χαρατσιών, προτείνοντας να παρακρατείται ένας μισθός από κάθε νεοδιοριζόμενο, υπέρ του ΤΠΔΥ.

■ Ασφαλιστικό Ταμείο στο Δημόσιο

Μην πέσουμε στη φάκα

Όταν η κυβέρνηση Καραμανλή προωθούσε και τελικά ψήφισε τον τελευταίο ασφαλιστικό νόμο, κάποια στιγμή του Ρουσόπουλου του ξέφυγε και είπε ότι «αυτό είναι όντως το πρώτο μέρος, που αφορά τον ιδιωτικό τομέα. Δεν έχω κάτι περισσότερο να σας πω τώρα για επόμενο στάδιο». Όταν ξέσπασε θόρυβος, μάζεψε την προηγούμενη δήλωση χαρακτηρίζοντας την «ασαφής» και διαβεβαίωσε ότι «δεν είναι στις προθέσεις της κυβέρνησης να μεταβάλει το Ασφαλιστικό των δημοσίων υπαλλήλων».

Όντως, η κυβέρνηση Καραμανλή δεν προώθησε αλλαγές στο Ασφαλιστικό των εργαζόμενων στο Δημόσιο. Είχε την υπομονή να περιμένει την απόφαση του ΔΕΚ (Δικαστήριο Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων), για να χρησιμοποιήσει αυτή σαν μοχλό μιας ιστορικής σημασίας ανατροπής στο ασφαλιστικό σύστημα στο Δημόσιο. Μιας ανατροπής την πρωτοβουλία της οποίας δεν θα είχε η κυβέρνηση, αλλά η αντιπολίτευση και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Η ανατροπή αυτή είναι η κατάργηση της «ασφάλισης στον εργοδότη» και η δημιουργία ασφαλιστικού φορέα (Ταμείου).

Έχουμε και άλλη φορά γράψει ότι η λεγόμενη «ασφάλιση στον εργοδότη» είναι η πιο προοδευτική μορφή ασφάλισης που απαντιέται στον κα-

πιταλισμό. Είναι ένα σύστημα στο πλαίσιο του οποίου ο εργοδότης είναι αποκλειστικά υπεύθυνος για την καταβολή των συντάξεων και των άλλων ασφαλιστικών παροχών και δε μπορεί να ξεφύγει από τις υποχρεώσεις του. Αντίθετα, στην ασφάλιση με τη μορφή ασφαλιστικών ταμείων ο εργοδότης είναι υποχρεωμένος απλά να καταβάλλει τις εισφορές του. Συντάξεις και λοιπές παροχές καταβάλλονται από το Ταμείο, το οποίο είναι αποκλειστικά υπεύθυνο. Τα Ταμεία, όμως, υπόκεινται στα скаμπανεβάσματα της αγοράς εργασίας και των γενικών συνθηκών που διαμορφώνονται. Τα κράτη απαιτούν τη λειτουργία των Ταμείων με αυστηρά «ανταποδοτικά» κριτήρια, με αποτέλεσμα οι συντάξεις και οι άλλες ασφαλιστικές παροχές να μην καθορίζονται από τις ανάγκες των ασφαλισμένων, αλλά από τη χρηματοοικονομική κατάσταση στην οποία βρίσκονται τα Ταμεία, ανεξάρτητα του συστήματος διοίκησης τους.

Στην Ελλάδα, «ασφάλιση στον εργοδότη» είχαν οι δημόσιοι υπάλληλοι και οι εργαζόμενοι στη ΔΕΗ. Αυτό που έγινε με τους δεύτερους είναι παράδειγμα προς αποφυγή για τους δημοσίους υπάλληλους. Πρώτα κατάργησαν την «ασφάλιση στον εργοδότη» (νόμος Βενιζέλου) και έφτιαξαν ανεξάρτητο φορέα (ΟΑΠ ΔΕΗ)

και αργότερα (νόμος Πετραλιά) διέλυσαν και αυτόν τον ανεξάρτητο φορέα, με αποτέλεσμα τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα να υποστούν καίρια πλήγματα. Τα πλήγματα για τους εργαζόμενους και συνταξιούχους του Δημοσίου θα είναι μεγαλύτερα, αφού θα τους βάλουν σ' ένα υπερταμείο χωρίς αποθεματικά, εξαρχής ελλειμματικό, που θα ασκεί συνεχώς πίεση για μείωση των συντάξεων και των λοιπών ασφαλιστικών παροχών.

Η ιδέα για τη δημιουργία Ταμείου δεν είναι καινούργια. Είναι του ΠΑΣΟΚ, που προσπάθησε να την προωθήσει το 2003 (σχέδιο Σκανδαλίδης). Τώρα, απλώς η ιδέα παρουσιάζεται σαν... υπερώριμη, προκείμενη να παρακαμφθεί η απόφαση του ΔΕΚ. Γι' αυτό και το ΠΑΣΟΚ, πριν ακόμα ανακοινωθεί η απόφαση του ΔΕΚ, είχε έτοιμη την ανακοίνωσή του, που από τη μια κατήγγειλε την κυβέρνηση (για να βγάλει πολιτική υπεραξία) και από την άλλη «έσπρωχνε» στη δημιουργία Ταμείου ως λύση. Η Χριστοφιλοπούλου πήρε σβάρνα ραδιόφωνα και εφημερίδες για να πλασάρει αυτή την άποψη.

Ο Παπαθανασίου, σε γραπτή δήλωσή του, δεν πήρε ευθέως θέση. Αφού πρώτα αποκάλυψε παλιές τοποθετήσεις και ενέργειες των Πασόκων, που προωθούσαν την εξίσωση των ορίων ηλικίας ανδρών-

γυναϊκών, κατέληξε σιβυλλικά: «*Ας συντονίσουμε τις δυνάμεις μας, ώστε να βρούμε μια λύση δίκαιη και κοινωνικά αποδεκτή από την κοινοτική νομοθεσία*». Αφρησε, δηλαδή, ορθάνοιχτο το παράθυρο, προτιμώντας η πρόταση να του κατατεθεί από την ΑΔΕΔΥ, η οποία μια βδομάδα μετά την απόφαση του ΔΕΚ και την επίσημη υποβολή της πρότασης του ΠΑΣΟΚ δεν έχει πει κουβέντα.

Για την προβληματικότητα του Ταμείου που θα δημιουργηθεί οδηγός μας είναι το σχέδιο που είχε υποβάλει στην ΑΔΕΔΥ το Μάη του 2003 ο Σκανδαλίδης, χωρίς η ΑΔΕΔΥ να πάρει θέση ή έστω να το δημοσιοποιήσει. Πόροι του Ταμείου θα είναι οι ασφαλιστικές εισφορές (6,67% εργαζόμενος, 13,33% εργοδότη, 10% κράτους), κάτι φιλοέσοδα από παράβολα, τα έσοδα από την κινητή και ακίνητη περιουσία των υφιστάμενων ταμείων (επικουρικά και πρόνοιας) και οι... δωρεές. Αποθεματικά ούτε δεκάρα. Λες και δεν θα σχηματίζονταν αποθεματικά τόσες δεκαετίες τώρα που οι δημόσιοι υπάλληλοι ασφαλιζόνταν. Με δεδομένη την κατάσταση (περισσότερες αποχωρήσεις, άρα συντάξεις, και λιγότερες προσλήψεις, άρα ασφαλιστικές εισφορές), μπορούμε να φανταστούμε ότι από τον πρώτο κιόλας καιρό της λειτουργίας του αυτό το Ταμείο θα έχει ελλείμματα.

Κυβέρνηση-λακές του κεφάλαιου

Στις 20 Μάρτη, ρωτήθηκε ο Καραμανλής στις Βρυξέλλες γιατί η κυβέρνησή του δεν επιβάλλει έκτακτη φορολογία στα κέρδη των τραπεζών και των επιχειρήσεων και απάντησε: «Σε ώρα κρίσης, και μάλιστα την στιγμή που ήδη πάρα πολλές χώρες στην Ευρώπη αντιμετωπίζουν ύφεση, άρα κλείσιμη επιχειρήσεων και εκρηκτική αύξηση σε ορισμένες περιπτώσεις της ανεργίας, είναι λάθος πολιτική να επιβάρυνται κανείς φορολογική επιβάρυνση των επιχειρήσεων... Όταν λοιπόν συνολικά η μεγάλη πρόκληση είναι να διασφαλισθεί και να ενισχυθεί η ρευστότητα της οικονομίας, δεν είναι ώρα για να επιβάρυνται κανείς φορολογική επιβάρυνση. Αυτό είναι στοιχειώδες».

Τρεις μέρες αργότερα, σε τηλεοπτική εμφάνισή του στη ΝΕΤ, ρωτήθηκε για το ίδιο θέμα ο Παπαθανασίου και απάντησε: «Όλες οι προτάσεις σε όλο τον κόσμο μιλάνε για μείωση της φορολογίας στις επιχειρήσεις. Ακριβώς επειδή το πρόβλημα τώρα είναι η πραγματική οικονομία, το να κλείσουν επιχειρήσεις και να έχουμε εκρηκτική αύξηση της ανεργίας, όλη η προσπάθεια σε όλα τα μή-

κη και πλάτη της γης και επ' αυτού δεν υπάρχει διαφορά, είτε σοσιαλιστές είτε μη σοσιαλιστές δεν υπάρχει διαφορά, μιλάνε για μείωση της φορολογίας στις επιχειρήσεις. Άρα σήμερα οτιδήποτε έκανες προς φορολογία των επιχειρήσεων θα ήταν δυναμίτης για την ανεργία και την απασχόληση».

Την περασμένη Τρίτη, το θέμα τέθηκε στον κυβερνητικό εκπρόσωπο, με την επισήμανση ότι οι επιχειρήσεις έχουν καταγράψει υπερκέρδη τα προηγούμενα χρόνια και επομένως θα μπορούσαν μ' αυτά να στηριχτούν στις όποιες δυσκολίες αντιμετωπίζουν σήμερα, και ο Αντώνιος απάντησε με το χαρακτηριστικό του ύψος: «Είναι μια προσέγγιση, η οποία πουθενά στην Ευρώπη, πουθενά στον κόσμο, όπου βεβαίως λειτουργεί η σύγχρονη Δημοκρατία με τον τρόπο που εμείς έχουμε επιλέξει και όχι με τρόπους που μικρές μειοψηφίες προφανώς θα ήθελαν να επιβάλουν. Πρέπει να ενισχύονται οι δραστηριότητες της οικονομίας, προκειμένου με αυτό τον τρόπο να θεωρακίζονται οι θέσεις εργασίας. Διαφορετικά, οι θέσεις εργασίας δεν προ-

στατεύονται».

Όποιος έχει στοιχειώδεις γνώσεις πολιτικής οικονομίας αντιλαμβάνεται αμέσως ότι αυτά που λένε τα στελέχη της κυβέρνησης από επιστημονική άποψη είναι μπουρδες.

Όταν για παράδειγμα επιβάλλεται έκτακτη φορολογία στα μεγάλα ατομικά εισοδήματα του 2007, που δηλώθηκαν με τις φορολογικές δηλώσεις του 2008, το ίδιο ακριβώς θα μπορούσε να γίνει και με τα επιχειρηματικά κέρδη του 2007, που δηλώθηκαν το 2008. Η φορολογία θα επιβάρυνε τους μετόχους και όχι τις επιχειρήσεις. Δηλαδή, θα μείωνε τα κέρδη που έχουν ήδη τσεπώσει και όχι το κεφάλαιο των επιχειρήσεων. Πρέπει δε να θυμίσουμε, ότι ο συντελεστής φορολόγησης των καπιταλιστικών κερδών μειώθηκε προκλητικά από την κυβέρνηση της ΝΔ (10% τον μείωσε η ΝΔ, ενώ κατά ένα άλλο 5% τον είχε μειώσει το ΠΑΣΟΚ). Επομένως, αν τους επέβαλε μια εφάπαξ έκτακτη φορολογία, απλά θα τους έπαιρνε πίσω – και για μια μόνο χρονιά – ένα μικρό μέρος απ' αυτά που τους είχε χαρίσει για αρκετά χρό-

νια.

Δεύτερο, η διατήρηση της φορολογίας των κερδών σε προκλητικά χαμηλά επίπεδα δεν πρόκειται να διατηρήσει τις θέσεις εργασίας. Οι θέσεις εργασίας σχετίζονται άμεσα με τη ζήτηση των προϊόντων που παράγουν οι επιχειρήσεις. Όταν πέφτει η ζήτηση, οι επιχειρήσεις ρίχνουν την παραγωγή (δεν παράγουν για να στοκάρουν). Όταν ρίχνουν την παραγωγή, μειώνουν το προσωπικό (δεν πρόκειται να πληρώσουν εργάτες για να υποαπασχολούνται). Επομένως, είναι οι συνθήκες της κρίσης – ανεξάρτητα από το επίπεδο της φορολογίας των κερδών – που καθορίζουν το επίπεδο της απασχόλησης. Η διατήρηση της φορολογίας των κερδών σε προκλητικά χαμηλά επίπεδα, την ίδια ώρα που γίνεται φοροεπιδρομή ενάντια στα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα, είναι απλώς ένα δώρο προς το μεγάλο κεφάλαιο.

Το ίδιο ισχύει και για τις επιχορηγήσεις που θα εισπράξουν από το κράτος, είτε με τη μορφή ζεστού χρήματος είτε με τη μορφή της επιδότησης θέσεων εργασίας. Για το κεφάλαιο

λαίο ισχύει ένας και μοναδικός κανόνας: από τον εργαζόμενο πρέπει να στύψω κάθε ικμάδα δύναμης, κάθε δευτερόλεπτο του χρόνου εργασίας. Το επίπεδο απασχόλησης προσαρμόζεται σ' αυτόν τον κανόνα. Κρατούν στη δουλειά τόσους εργαζόμενους όσους απαιτούν οι ανάγκες της παραγωγής στη συγκεκριμένη φάση, έτσι που αυτοί να απασχολούνται πλήρως και με συνεχώς πιο εντατικούς ρυθμούς. Επομένως, η επιχορήγηση με ζεστό χρήμα θα πάει κατευθείαν στα κέρδη της επιχείρησης, οι δε επιδοτούμενες θέσεις εργασίας θα αντικαταστήσουν άλλες, μη επιδοτούμενες.

Τι μένει, λοιπόν, απ' όσα υποστηρίζουν ο Καραμανλής και οι υπουργοί του; Μένει η θέλησή τους όχι μόνο να μη θίξουν τους καπιταλιστές, αλλά να τους βοηθήσουν με κάθε πρόσφορο μέσο να αντιμετωπίσουν την κρίση με τη μέγιστη δυνατή κερδοφορία. Αλλωστε, είναι ο ίδιος ο Καραμανλής, στην ίδια συνέντευξη Τύπου στις Βρυξέλλες, που άναψε στους καπιταλιστές το πράσινο φως για την απόλυτη ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων.

■ **Νέα δέσμευση του ΗΣΑΠ, ότι θα διώξει τον εργολάβο-δουλέμπορο**

Οχι άλλη κωλυσιεργία

Με την απειλή μιας ακόμα κατάληψης του κτιρίου διοίκησης του ΗΣΑΠ, ο νέος διευθύνων σύμβουλος της επιχείρησης Χαράλαμπος Αραπατσάκος δεσμεύτηκε την περασμένη Πέμπτη, μέρα της πανελλαδικής-πανεργατικής απεργίας, ότι θα διώξει τη δουλεμπορική εταιρία ΟΙΚΟΜΕΤ ΑΕ από την καθαριότητα του ΗΣΑΠ, ότι θα προκηρύξει διαγωνισμό μέσω ΑΣΕΠ για να προσληφθούν (με μοριοδότηση) οι ήδη εργαζόμενες/οι στην καθαριότητα, ενώ μέχρι να ολοκληρωθούν οι διαδικασίες του διαγωνισμού οι εργαζόμενες/οι θα εξακολουθήσουν να εργάζονται με σύμβαση έργου απευθείας από τον ΗΣΑΠ.

Είναι το δεύτερο χαρτί που υπογράφεται μετά από κινητοποίηση στον ΗΣΑΠ. Τα πράγματα σ' αυτό μπαίνουν πιο καθαρά, όμως η κωλυσιεργία έχει παρατραβήξει και πρέπει να δοθεί ένα τέλος. Το προηγούμενο χαρτί είχε υπογραφεί από τον πρώην διευθύνοντα σύμβουλο του ΗΣΑΠ Ν. Παπαθανάση, την ΠΕΚΟΠ και το σωματείο εργαζόμενων στον ΗΣΑΠ, στις 25 Φλεβάρη, ύστερα από κατάληψη του κτιρίου του ΗΣΑΠ από μέλη της

Πρωτοβουλίας Πρωτοβάθμιων Σωματείων και άλλους εργαζόμενους που συμμετέχουν στο κίνημα αλληλεγγύης στην Κ. Κούνεβα και στον αγώνα για την κατάργηση του δουλεμπορίου. Δεν έγινε, όμως, καμιά κίνηση υλοποίησης της συμφωνίας. Μπορεί στο μεταξύ να άλλαξε ο διευθύνων σύμβουλος, αλλά το σωματείο των εργαζόμενων στον ΗΣΑΠ, που συμμετέχει στο ΔΣ της εταιρίας, οφείλει να απαντήσει τι έκανε για να προωθήσει προς υλοποίηση τη συμφωνία που και το ίδιο υπέγραψε.

Οι εκπρόσωποι του εν λόγω σωματείου καμαρώνουν ότι ο ΗΣΑΠ είναι η μόνη δημόσια επιχείρηση που στη σύμβαση με τον εργολάβο περιλαμβάνει όρο για την τήρηση της εργατικής νομοθεσίας και των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, η παραβίαση των οποίων συνιστά λόγο καταγγελίας της σύμβασης. Πράγματι, στη σύμβαση περιλαμβάνεται ο εξής όρος:

«4.3 Βασικός όρος: Συμμόρφωση με την Νομοθεσία (Εγκύκλιος με αρ. πρωτ. ΟΙΚ30440/8-5-06). Ο Ανάδοχος υποχρεούται για την απαρτέγκλητη τήρηση των διατάξεων της εργατι-

κής νομοθεσίας, δηλαδή καταβολή των νομίμων αποδοχών στο προσωπικό του, οι οποίες σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να είναι κατώτερες των προβλεπόμενων από την οικεία (κλαδική) ΣΣΕ, τήρηση του νόμιμου ωραρίου, ασφαλιστική κάλυψη, όροι υγιεινής και ασφάλειας των εργαζόμενων κλπ. Σε περίπτωση δε, που διαπιστωθεί παράβαση του ανωτέρου όρου θα καταγγέλλεται η σύμβαση με την ανάδοχο εταιρία».

Αυτοί που καμαρώνουν για τη σύμβαση τι έκαναν για την τήρησή της; Χρειάστηκε το αίμα της Κ. Κούνεβα για να αναδειχτεί το τεράστιο θέμα του δουλεμπορίου και μάλιστα όχι απ' αυτούς. Κι όταν ο ΗΣΑΠ αναγκάστηκε να υπογράψει το πρακτικό της 25ης Φλεβάρη, άφησαν και πάλι το χρόνο να περνά ανεκμετάλλευτος.

Την περασμένη Πέμπτη, την ώρα που άλλοι ετοιμάζονταν να παρελάσουν σε μια «άσφαιρη» διαδήλωση, πολλές δεκάδες αγωνιστές του κινήματος αλληλεγγύης είχαν δώσει ραντεβού κοντά στο κτίριο του ΗΣΑΠ. Ο διευθύνων σύμβουλος ήταν μέσα, οι ασφαλιστές όμως είχαν διπλαμπαρώσει την πόρτα. Η προειδοποίηση ήταν κοφτή: «Πες του ν' ανοίξει να μπούμε, αλλιώς θα 'χει αυτός την ευθύνη για ό,τι γίνει». Υστερα από λίγο ο ίδιος ο διευθύνων σύμβουλος είχε κατέβει στην είσοδο και σε μια επίδειξη δημόσιων σχέσεων έσφιγγε τα ροζιασμένα χέρια των καθορισμένων της ΠΕΚΟΠ.

Στη διαπραγμάτευση που ακολούθησε πήραν μέρος η ΠΕΚΟΠ, εκπρόσωποι των δύο σωματείων του ΗΣΑΠ, που κλήθηκαν και ήρθαν από τη συγκέντρωση της ΓΣΕΕ, και συνδικαλιστές από το κίνημα αλληλεγγύης. Τα περιθώρια ήταν στενά πλέον για τη διοίκηση και ιδιαίτερα για τον οικονομικό διευθυντή που ήταν παρών και στην προηγούμενη διαπραγμάτευση. Το μόνο που μπορούσε να πει ο νέος διευθύνων σύμβουλος είναι ότι ο διορισμός του δεν έχει ακόμα δημοσιευτεί στο ΦΕΚ και γι' αυτό δεν έχει το δικαίωμα υπογραφής. Έτσι, ορίστηκε νέα συνάντηση για την ερχόμενη Τετάρτη, ώστε στο μεταξύ να έχει δημοσιευτεί στο ΦΕΚ ο διορισμός του διευθύνοντα συμβούλου. Μετά την κατάληψη σε συμφωνία με συγκεκριμένους άξονες, υπογράφηκε ανακοίνωση από την ΠΕΚΟΠ και τα σωματεία του ΗΣΑΠ, η οποία καταγράφει τα συμφωνηθέντα και είναι η εξής:

«Σήμερα Πέμπτη 2 Απριλή πραγματοποιήθηκε συνάντη-

ση της ΠΕΚΟΠ, των σωματείων εργαζόμενων ΗΣΑΠ (Ενωση Εργαζόμενων ΗΣΑΠ και Σωματείο Ηλεκτροδηγών ΗΣΑΠ), εργαζόμενων καθαριστριών/καθαριστών και της "Πρωτοβουλίας 93 πρωτοβάθμιων σωματείων για την αλληλεγγύη στην Κωνσταντίνα Κούνεβα και την κατάργηση του δουλεμπορίου σε Δημόσιο και Ιδιωτικό τομέα" με τον νέο διευθύνοντα σύμβουλο του ΗΣΑΠ Αραπατσάκο Χαράλαμπο.

Στη συνάντηση ο νέος διευθύνων σύμβουλος δεσμεύτηκε ότι:

Α) Ενημερώνεται και εξετάζει την καταγγελία της σύμβασης με την ΟΙΚΟΜΕΤ, προκειμένου να προστατευθούν οι εργαζόμενοι/ες, εξετάζοντας τη δυνατότητα οι ίδιοι/ες οι εργαζόμενοι/ες να συνεχίσουν να εργάζονται με σύμβαση έργου απευθείας από τον ΗΣΑΠ μετά την καταγγελία της σύμβασης με την ΟΙΚΟΜΕΤ από τον ΗΣΑΠ και μέχρι να ολοκληρωθούν οι διαδικασίες του ΑΣΕΠ.

Β) Θα εισηγηθεί στο νέο Δ.Σ. του ΗΣΑΠ την προκήρυξη διαγωνισμού μέσω ΑΣΕΠ, ώστε να συμμετέχουν με μοριοδότηση προκειμένου να προσληφθούν οι ήδη εργαζόμενοι/ες και οι ήδη απολυμένοι/οι από την εταιρεία ΟΙΚΟΜΕΤ.

Γ) Για τη διαμόρφωση των όρων του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ θα συσταθεί αμέσως Επιτροπή που θα αποτελείται από τον ΗΣΑΠ, τα σωματεία εργαζόμενων στον ΗΣΑΠ και την ΠΕΚΟΠ, η οποία θα εισηγείται στην Επιτροπή δια του νομικού συμβούλου της και των εκπροσώπων της.

Επειδή για το νέο διευθύνοντα σύμβουλο δεν έχει εκδοθεί το Φ.Ε.Κ. διορισμού του και δεν μπορεί να υπογράψει σήμερα οποιοδήποτε κείμενο, ορίστηκε νέα συνάντηση την Τετάρτη 08/04/09 στις 11.00 π.μ.

Τις παραπάνω δεσμεύσεις τις θεωρούμε νίκη του αγώνα για την κατάργηση του δουλεμπορίου. Καλούμε τις/τους εργαζόμενες/ους σε επαγρύπνηση μέχρι να υλοποιηθούν οι δεσμεύσεις αυτές.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ».

Την Τετάρτη, λοιπόν, η ιστορία πρέπει να λήξει. Ο ΗΣΑΠ, διά του διευθύνοντος συμβούλου του πρέπει να καταγγείλει τη σύμβαση με την ΟΙΚΟΜΕΤ, όπως έχει δικαίωμα, και να προχωρήσει στα υπόλοιπα. Ο Αραπατσάκος έδειξε διατεθειμένος να υλοποιήσει τα συμφωνηθέντα, όμως εμείς, επειδή έχουμε χορτάσει από λόγια, περιμένουμε να δούμε πράξεις. Για ν' αρχίσει να ηλθώνεται όλο το κύκλωμα του σύγχρονου δουλεμπορίου.

Κάτω τα χέρια από τη Rosa Nera

Η Κατάληψη Rosa Nera είναι ένα από τα πιο ζωντανά κύτταρα των Χανίων. Ένα εγκαταλελειμμένο αρχοντικό, που δεσπόζει στο λόφο πάνω από το παλιό λιμάνι της πόλης, έδρα του πασά επί τουρκοκρατίας, άντρο της Γκεστάπο επί ναζιστικής κατοχής, άντρο της ΕΣΑ επί χούντας, παραχωρημένο στο Πολυτεχνείο στη συνέχεια και εγκαταλελειμμένο στη φθορά του χρόνου, ζωντάνεψε χάρη στην πρωτοβουλία και τη δουλειά αρκετών ανθρώπων και μετατράπηκε σ' έναν αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό χώρο, που οι πολιτικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις του συγκεντρώνουν κόσμο από ένα ευρύτατο κοινωνικό και πολιτικό φάσμα.

Η επιτυχία του εγχειρήματος, το ζωντάνεμα ενός ερειπωμένου αρχοντικού έγινε κάρφος στο μάτι του γνωστού πρύτανη Γρυσπολάκη, που υπέβαλε μήνυση κατ' αγνώστων. Τα υπόλοιπα τα ανέλαβε η Ασφάλεια, που προσωποποίησε τη μήνυση κατά τριών φακελωμένων (όπως όλοι άλλωστε) αγωνιστών του αντιεξουσιαστικού χώρου, οι οποίοι δικάζονται (εξ αναβολής) τη Δευτέρα.

Στο φόντο των τελευταίων εξελίξεων, στις οποίες δεσπόζει η εγκύκλιος Σανιδά, η δίκη αυτή αποκτά ξεχωριστή σημασία. Η Rosa Nera διακήρυξε ότι δεν πρόκειται να καταργηθεί, μη διώξεις ή μη. Και έχει την αλληλεγγύη μας.

Η διαπλοκή όλα τα επιτρέπει

Την κατασκευή νομαρχιακών δρόμων με τη χρήση απαγορευμένων υλικών επιτρέπει ο νομάρχης Χαλκιδικής. Πρόκειται για τα στείρα, υλικά που περιστεύουν από τα μεταλλεία της εταιρίας «Ελληνικός Χρυσός» (συμπερόντων και Μπόμπολα). Ο νομάρχης με τη νεοδημοκρατική πλειοψηφία του Νομαρχιακού Συμβουλίου αποφάσισαν τη χρήση των στείρων, με τη σιωπηλή συγκατάθεση της πασοκικής αντιπρόθεσης.

Τα στείρα είναι τα υπολείμματα από την επεξεργασία των εξορυσσόμενων μεταλλευμάτων, μετά την απόληψη των μετάλλων για τα οποία έχει πάρει σχετική άδεια ο καπιταλιστής που εκμεταλλεύεται το μεταλλείο. Στην προκειμένη περίπτωση, η εταιρία έχει πάρει άδεια για την εξόρυξη μολύβδου και χαλκού. Έτσι, δεν έχει δικαίωμα να βγάλει εκτός του μεταλλείου τα στείρα, στα οποία συνυπάρχουν διάφορες επικίνδυνες ουσίες με ποσότητες άλλων μετάλλων για τα οποία δεν έχει άδεια εκμετάλλευσης ή είναι σε πολύ μικρές ποσότητες, ασύμφορες για εκμετάλλευση. Ο Κανονισμός Μεταλλευτικών και Λατομικών Εργασιών προβλέπει για τα στείρα στο άρθρο 83:

«1. Ο χώρος και ο τρόπος απόθεσης καθώς και η τελική διαμόρφωση των αποθέσεων στείρων, πρέπει να επιλέγονται στην εκπόνηση της τεχνικής μελέτης του άρθρου 4, ώστε να εξασφαλίζονται η ορθολογική λειτουργία του έργου, η ευστάθεια των πρσανών και η δυνατότητα αποκατάστασης του τοπίου. Τα σχετικά κριτήρια που θα πρέπει να παίρνονται υπόψη στην παραπάνω μελέτη είναι: α) Υπαρξη τμήματος

κοιτάσματος που βρίσκεται στον ίδιο χώρο με κείνο που θα γίνει η απόθεση (επιφανειακά ή υπόγεια) ή και σε γειτονικό χώρο. β) Μορφολογία και χλωρίδα του χώρου απόθεσης. γ) Πετρολογικά, εδαφολογικά, υδρολογικά και κλιματολογικά χαρακτηριστικά του χώρου απόθεσης. δ) Πετρολογικά και μηχανικά χαρακτηριστικά, καθώς και ποσότητα του για απόθεση στείρων. ε) Διασπορά πασοκικής αντιπρόθεσης του στείρου στα κενά της εκμετάλλευσης. ζ) Γειτνίαση με οικισμούς, δρόμους, έργα κοινής ωφέλειας, αρχαιολογικούς ή τουριστικούς χώρους κ.λπ.».

Από την προσεχτική μελέτη των κριτηρίων σύνταξης της τεχνικής μελέτης, σύμφωνα με την οποία θα διαμορφωθεί ο χώρος και θα καθοριστεί ο τρόπος απόθεσης των στείρων, γίνεται φανερό και στον ελάχιστο μη-μένο σ' αυτά τα θέματα, ότι απόθεση θα πρέπει να γίνει στο χώρο που περιβάλλει και ανήκει στο μεταλλείο. Δεύτερο, σύμφωνα με το κριτήριο ζ, δεν πρέπει ο χώρος απόθεσης να γειτνιάζει με οικισμούς, δρόμους κ.λπ. Μένουμε στο κριτήριο να μη γειτνιάζει ο χώρος απόθεσης των στείρων με δρόμους. Αυτό το κριτήριο αποδεικνύει ότι απαγορεύεται η χρήση των στείρων, για τα οποία μάλιστα η εταιρία «Ελληνικός Χρυσός» δεν έχει άδεια χρήσης και εμπορίας ως δικό της εμπόρευμα.

Γι' αυτή την παράνομη ιστορία κάναμε εκτεταμένη έρευνα και συγκεντρώσαμε πλούσιο υλικό, που αποκαλύπτει άλλη μία καραμπινάτη διαπλοκή που, εκτός των άλλων, βάζει σε κίνδυνο και τη δημόσια υγεία. Την επόμενη βδομάδα τα σπουδαία.

Αλισβερίσια

Η νέα ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ (Πασόκοι, δεξιοί Συνασπισμέ-νοι και μερικοί Νεοδημοκράτες) έδωσε σαφώς το αισχρό στίγμα της, μόλις ανέλαβε καθήκοντα, φτύνοντας κατάμουτρα πολύμηνους και μακρόχρονους αγώνες του φοιτητικού και λαϊκού κινήματος: ναι στο νόμο-πλαίσιο, ναι στην κατάργηση του ασύλου, ναι στη Μπολόνια. Ακόμη και σ' αυτή την εθιμοτυπική απεργία των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ είπε όχι. Ο υπουργός Παιδείας ανταποδίδοντας τη «φιλοφρόνηση» κάλεσε την ΠΟΣΔΕΠ σε συνάντηση. Και όπως δήλωσε μετά, «όσον αφορά στα οικονομικά θέματα, ζήτησε τη συμβολή της για τον καθορισμό των προτεραιοτήτων, με δεδομένο το δύσκολο δημοσιονομικό καθεστώς που αντιμετωπίζουμε στην τριτοβάθμια εκπαίδευση». Δηλαδή, ζήτησε τη στήριξη σε μια πολιτική άγριων περικοπών, που ήδη έχει φέρει πολλά Ιδρύματα σε απόγνωση (κάποια εξ αυτών το έχουν διαμηνύσει και καταγγείλει με «λουκέτα» διαμαρτυρίας).

Ο Αρης επίσης δήλωσε ότι στόχος και των δυο πλευρών είναι «ένα Δημόσιο Πανεπιστήμιο ανταγωνιστικό στο σύγχρονο ευρωπαϊκό και διεθνές περιβάλλον, ανοιχτό στο μέλλον και τις προκλήσεις της εποχής», δηλαδή ένα Πανεπιστήμιο που λειτουργεί με επιχειρηματικά κριτήρια, όπως ορίζει η Μπολόνια και ο Κοινός Ευρωπαϊκός Χώρος Ανώτατης Εκπαίδευσης.

Σίγουρα η ΠΟΣΔΕΠ έτινε ευήκοον ους στα κελύσματα του υπουργού, με βάση τη σύνθεσή της και τις δεσμεύσεις που ανέλαβε με την ανάληψη των καθηκόντων της. Αλλωστε, από την ημέρα που εκλέχτηκε και ανέλαβε δράση η νέα διοίκηση, βρίσκεται καθημερινά στην επικαιρότητα σε ρόλο συκοφάντη των αγωνιστικών κινητοποιήσεων του φοιτητικού κινήματος και μοχλού πίεσης για την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου (βλέπε κατάληψη Πρυτανείας ΑΠΘ). Ας προσέχουν, όμως, γιατί τρέχουν πολύ και θα σκοντάψουν με αποτέλεσμα να σπάσουν τα μούτρα τους.

Νέες προκλήσεις του ιερατείου

Σιγανοππαδιά ο Ιερώνυμος ξέρι χωρίς θόρυβο να κάνει τα Σίδια που έκανε ο Χρυσόδουλος. Συνεχίζοντας, λοιπόν, αυτό που ξεκίνησε ο προκάτοχός του, έστειλε επιστολή στο Σπηλιωτόπουλο, επικαλούμενος το Σύνταγμα, για να ζητήσει να αρθεί η γνωστή εγκύκλιος που προβλέπει την προαιρετική παρακολούθηση των Θρησκευτικών. Επειδή, όμως, ξέρι ότι αυτό αποκλείεται να περάσει, αφού η υποχρεωτικότητα ενός μαθήματος που ισοδυναμεί με προσηλυτισμό αντίκειται σε άλλες θεμελιώδεις διατάξεις του Συντάγματος και σε κανόνες του κοινοτικού Δικαίου που έχουν περάσει στην ελληνική έννομη τάξη (ο Συνήγορος του Πολίτη είναι κατηγορηματικός σ' αυτό), τελειώνει την επιστολή του με μια σειρά αιτήματα. Με το γνωστό φαναριώτικο τρόπο, που θα τον ζήλευαν και οι πιο ικανοί συνδικαλιστές, ο εκπρόσωπος του δεσποταριάτου προβάλλει ως μείζον το θέμα των Θρησκευτικών, για να κερδίσει τα υπολόπιτα, που δεν είναι και λίγα.

– Αύξηση του αριθμού των θεολόγων που διορίζονται κάθε χρόνο, για να καλυφτεί η αδιοριστία 4.000 και πλέον πτυχιούχων Θεολογίας. (Προφανώς, η αδιοριστία μαθηματικών, φυσικών, φιλολόγων, καθηγητών Πληροφορικής και πολλών άλλων δεν έχει καμιά σημασία).

– Αύξηση των ωρών διδασκαλίας των Θρησκευτικών σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. (Προφανώς, οι ανάγκες κατάκτησης της γνώσης σε επιστημονικά αντικείμενα που συνεχώς μεγαλώνουν δεν είναι τίποτα. Αλλωστε, το σύστημα δε θέλει μορφωμένους ανθρώπους, αλλά ανθρώπους τυφλωμένους από τη θρησκευτική μεταφυσική και το δεσποτικό σκοταδισμό, που έχουν διδαχτεί να σκύβουν το κεφάλι, να υπακούουν, να μην ερευνούν και μόνο να πιστεύουν).

– Διορισμό θεολόγων και στο Δημοτικό, όπως συμβαίνει με τους καθηγητές ξένων γλωσσών, μουσικής και φυσικής αγωγής (κι η μιλωού τον άντρα της με τους πραγματευτάδες).

– Αξιοποίηση θεολόγων στο θρησκευτικό τουρισμό, διορισμό θεολόγων ως ξεναγών σε βυζαντινά μουσεία ή εκθέσεις (οι αρχαιολόγοι ασφαλώς δεν χρειάζονται) και διορισμό 100 από δαύτους στις μητροπόλεις για το «ποιμαντικό» έργο της Εκκλησίας (δηλαδή για να μετατρέπουν τον κόσμο σε αρνιά και να τον «ποιμάνουν»).

Σε μια περίοδο που η κυβέρνηση έκλεισε τη στρόφιγγα των διορισμών στο Δημόσιο, οι δεσποτάδες ζητούν διορισμούς θεολόγων παντού και η κυβέρνηση τείνει ευήκοον ους στις ιταμές απαιτήσεις τους.

Ωρομίσθιοι εν δράσει

Είδαν και απέειδαν και οι ωρομίσθιοι εκπαιδευτικοί, από την πρεμούρα, για την υπεράσπιση του δικαιώματός τους στη ζωή και στην εργασία στην εκπαίδευση, της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, που αποφάσισαν να πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους.

Με μεγάλη συμμετοχή πραγματοποιήσαν Ανοιχτή Συνέλευση ωρομίσθιων εκπαιδευτικών και με συμμετοχή εκπροσώπων των Συλλόγων Π.Ε. «Αθηνά», «Αριστοτέλης», «Α' Αθήνας», «Παρθενώνας», «Κ. Σωτηρίου», «Δ. Γληνός», «Πρόδοος» και «Αιγάλεω».

Οι ωρομίσθιοι εκπαιδευτικοί, που δεν έχουν πληρωθεί από τον Οκτώβρη, καταγγέλλουν:

◆ Την ανασφάλεια που βιώνουν, την ομηρία, τη μισή δουλειά, τη μισή ζωή και την

ολίγη ασφάλιση που διαθέτουν. Μιλούν για τη γιγάντωση του φαινομένου της ωρομισθίας, την απαξίωση των πτυχίων, την ομηρία χιλιάδων εκπαιδευτικών και τη γενίκευση των φαινομένων του εργασιακού μεσαίωνα [σήμερα, το 25% των εκπαιδευτικών απασχολείται με καθεστώς ελαστικής εργασίας (ωρομίσθιοι-αναπληρωτές)].

◆ Το σχεδιασμό διαχωρισμού των δημοσίων υπαλλήλων σε «παλιούς» και «νέους» (μετά από διάλογο με την ΑΔΕΔΥ), με τους «νέους» να αμείβονται με διαφορετικό μισθολόγιο από τους «παλιούς».

◆ Την αύξηση φέτος της ωριαίας αντιμισθίας (μετά από πάγωμα 13 ετών) κατά 0,65 ευρώ. Σημειώνουν ότι ο Καραμανλής «δεσμεύτηκε», μετά τη μεγάλη απεργία των εκπαιδευτικών της Πρωτο-

βάθμιας το 2006, ότι η ωριαία αντιμισθία θα φθάσει τα 10 ευρώ καθαρά.

◆ Ότι με το νόμο Πετραλιά, που αύξησε τα έτη από 50 σε 100 ως προϋπόθεση για ασφαλιστική κάλυψη, πολλοί ωρομίσθιοι αδυνατούν να εκδώσουν ασφαλιστικό βιβλιάριο και να πάρουν επιδομα ανεργίας.

Οι ωρομίσθιοι εκπαιδευτικοί στην Ανοιχτή Συνέλευσή τους αποφάσισαν να διεκδικήσουν:

◆ Την κατάργηση της ωρομισθίας. Την κάλυψη όλων των εκπαιδευτικών αναγκών με μόνιμο προσωπικό, μαζικούς διορισμούς σε ένα ενιαίο 12χρονο σχολείο, με 20 μαθητές ανά τμήμα και μείωση του ωραρίου των εκπαιδευτικών.

◆ Την άμεση μετατροπή όλων των συμβάσεων των ωρομίσθιων σε 12μηνες συμ-

βάσεις αναπληρωτών στην προοπτική του μόνιμου διορισμού όλων.

◆ Την κατάργηση του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ και όλων των ελαστικών συστημάτων πρόσληψης.

Δηλώνουν επίσης ότι είναι κατηγορηματικά αντίθετοι στην κατάρτιση νέου μισθολογίου για τους νεοπροσλαμβανόμενους.

Ως επόμενα βήματα αποφάσισαν

◆ Μαζική παράσταση διαμαρτυρίας στα γραφεία της Διεύθυνσης Π.Ε. Α' Αθήνας, την Πέμπτη 2 Απριλίου.

◆ Μαζική συμμετοχή στην απεργία της Πέμπτης, 2 Απριλίου.

◆ Μαζική παράσταση διαμαρτυρίας στο ΥΠΕΠΘ την Τετάρτη 8 Απριλίου.

◆ Νέα Ανοιχτή Συνέλευση την Κυριακή 26 Απριλίου, στις 5μμ, στα γραφεία της ΔΟΕ.

Προσλήψεις με το κιλό εκπαιδευτικών με ελαστικές μορφές απασχόλησης

Οι ελαστικές μορφές απασχόλησης έχουν κατακλύσει και τη δημόσια εκπαίδευση. Η κατάσταση χειροτερεύει με αματωδείς ρυθμούς, αφού ακόμη και αυτοί οι διορισμοί αναπληρωτών (που τα τελευταία χρόνια ήταν σχεδόν διπλάσιοι από τους διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών) δίνουν τη θέση τους σε χιλιάδες διορισμούς ωρομίσθιων. Οι ωρομίσθιοι έχουν κάνει την εμφάνισή τους και στην πρωινή ζώνη και των Δημοτικών Σχολείων, όπου ως τώρα διατηρούνταν ως κυρίαρχο το καθεστώς μόνιμων-αναπληρωτών.

Σύμφωνα με το υπουργείο Παιδείας, το σχολικό έτος 2009-2010, θα διοριστούν στα σχολεία της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης μόνο 6.300 μόνιμοι εκπαιδευτικοί, τη στιγμή που αναμένεται να σημειωθεί ρεκόρ στις αιτήσεις για συνταξιοδότηση. Παράλληλα, το υπουργείο έχει εξασφαλίσει πιστώσεις για 8.500 αναπληρωτές και 14.000 ωρομίσθιους (10.000 για το κανονικό πρόγραμμα και 4.000 για την Πρόσθετη Διδακτική Στήριξη). Σημειώνουμε ότι ακόμα και με αυτές τις συνθήκες, το υπουργείο Παιδείας δεν

προσλαμβάνει τους απαραίτητους για τη λειτουργία των σχολείων εκπαιδευτικούς, αλλά η πρόσληψη γίνεται με το σταγονόμετρο, ακόμα και ένα μήνα πριν τις καλοκαιρινές διακοπές.

Δε χρειάζεται μεγάλη φιλοσοφία για να αντιληφθεί κανείς τις επιπτώσεις στην ποιότητα του εκπαιδευτικού έργου, αφού οι εκπαιδευτικοί αυτοί, κυρίως οι ωρομίσθιοι, αντιμετωπίζονται κυριολεκτικά σαν ειλωτες, περιφερόμενοι σε δυο και τρία σχολεία (δεν προλαβαίνουν μέσα στη σχολική χρονιά να γνωρίσουν καν τους μα-

θητές τους), αμειβόμενοι με εξευτελιστικά ποσά, ενώ δεν έχουν σχεδόν καμιά επαφή με το υπόλοιπο διδακτικό προσωπικό και τη ζωή του σχολείου. Ο ευτελισμός του εκπαιδευτικού έργου, αλλά και της προσωπικότητας αυτών των εκπαιδευτικών υπογραμμίζουν με χαρακτηριστικό τρόπο το πώς αντιλαμβάνονται κυβέρνηση, υπουργείο Παιδείας (που υποκριτικά έχει κοτσάει ως προμετωπίδα του το «Ολα είναι θέμα Παιδείας»), αλλά και όσοι κολαούζοι έχουν αναλάβει να υπηρετήσουν το «διάλογο», την «αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου».

Greco Mascara

«Ο Έλληνας πολίτης δεν κρύβει τα χαρακτηριστικά του και δεν φοβάται να δείξει το πρόσωπό του, ιδίως όταν διαμαρτύρεται»

Υπουργός Δικαιοσύνης Ν. Δένδιας

‘Αγνωστοί... καρναβαλιστές, μοτοσυκλετιστές, κλόουν, σαδομαζοχιστές, σκιέρ, ηθοποιοί, μηχανικοί, ντροπαλοί, δύτες, οξυγονοκολλητές, οδοκαθαριστές, γιαιτρο-χειρουργοί, ghostbusters, νοσοκόμες, λάτρεις του μακιγιάζ, ντελιβεράδες, χιπ-χόπερς, δικυκλιστές, εμο, λάτρεις της ταχύτητας, καπνοδοχοκαθαριστές, δακρυγονοβομβαρδισμένοι, σούπερ ήρωες, κοκκινোসκουφίτες, πεζοπόροι της βροχής, αστροναύτες, μελισσοκόμοι, συνεσταλμένοι, νιηνα, απολυμαντές, ντεδάδες, πειρατές, ζαπατίστας, δραπετές, και καλλιτέχνες... βρήκαμε αυτό που μας ενώνει!!!

Καλούμε το Σάββατο 4 Απριλίου στις 12:00 το μεσημέρι στην πλατεία του Θηρείου σε ανοιχτό εργαστήριο κατασκευής μάσκας.

Στις 13:00 ξεκινάμε μασκοφόρα πορεία προς το ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Φέρτε την τρέλα σας – για να τελειώνουμε με αυτήν την κοροϊδία!

(ελάτε με μπαντάνες, κουκούλες, κασκόλ, φερετζέδες, μαντήλες, γυαλιά, κορδέλες, μάσκες, κράνη, μακιγιάζ, καπέλα, χρώματα, σκουφιά – και επειδή ο ρυθμός μας αρέσει οι μουσικοί ας κατεβούν δυναμικά)



■ Αποσύρονται άρον-άρον αποφάσεις

Πάλι πλανήθηκαν υπουργοί!

Οπαραπάνω τίτλος και η πλήρης δικαίωση του ξανθιώτη δικηγόρου και εξεχόντος μέλους του ΠαΣοΚ Σωκράτη Ξυνιδη για την αποκάλυψη περί... πυρόπληκτης Βιστωνίδας, δίνουν συνέχεια στα όσα γράφαμε στο περασμένο φύλλο. Το νέο ζήτημα που προέκυψε στην πολύπαθη Βιστωνίδα έτυχε ευρύτερης δημοσιοποίησης, αφού φιλοξενήθηκε και στην «Ελευθεροτυπία» (26/3). Με αποτέλεσμα το ΥΠεΧωΔΕ να αποσύρει την απόφαση με την οποία εντάχθηκε στις ευνοϊκές ρυθμίσεις για τους πυρόπληκτους του καλοκαιριού του 2007 η χοιροτροφική μονάδα στα Βαφέικα του δήμου Βιστωνίδας, που είχε υποστεί μεγάλες καταστροφές σε μια συνήθη πυρκαγιά.

Με αφορμή το δημοσίευμα της «Ε», ο γενικός γραμματέας Δημοσίων Έργων του ΥΠεΧωΔΕ Δημοσθένης Κατσιγιάννης έστειλε επιστολή στην οποία παραδέχεται ότι η υπουργική απόφαση εκδόθηκε «χωρίς να συντρέχουν οι προϋποθέσεις του νόμου» και βασίστηκε σε αίτημα του δήμου Βιστωνίδας! Διαβεβαιώνει δε ότι η σχετική απόφαση θ' ανακληθεί κι ότι δεν έχει γίνει εκταμίευση οποιοδήποτε ποσού και, επομένως, δεν έχει προκληθεί ζημιά για το δημόσιο. Παράλληλα, επισυνάπτει έγγραφο της αρμόδιας υπηρεσίας του ΥΠεΧωΔΕ, σύμφωνα με την οποία ο δήμος Βιστωνίδας με την έκθεσή του δημιούργησε εσφαλμένα την εντύπωση ότι είχε εκδηλωθεί φωτιά σε ευρύτερη περιοχή, με υλικές ζημιές σε ιδιοκτησίες αρκετών κατοίκων. Η ίδια υπηρεσία σημειώνει ότι με εντολή του υπουργού, μετά το δημοσίευμα της «Ε», έγινε έλεγχος στον φάκελο της υπόθεσης και διαπιστώθηκε ότι «υπήρξε πλάνη περί τα πράγματα», αναλαμβάνοντας την ευθύνη για το σφάλμα, το οποίο διαβεβαιώνει ότι δεν ήταν σκόπιμο. Προφανώς, το ρεπορτάζ του Θοδωρή Μπακάλη στην ξανθιώτικη «Θράκη», η αναδημοσίευσή του από πολλά μπλογκ και το άρθρο της «Κ» δεν ευαισθητοποίησαν τον κ. Σουφλιά. Μόλις το θέμα πέρασε στην «Ελευθεροτυπία», πήραν φωτιά τα τέλια και οι αντιδράσεις υπήρξαν αστραπιαίες (στην απλή λαϊκή γλώσσα τις λένε και κωλοτούμπες).

Όπως γράφει ο εκδότης της «Θράκης», «Σουφλιάς "αδειάζει" Ζλάτκο (δήμαρχο Βιστωνίδας), ενώ ο νομάρχης Ξάνθης Γεώργιος Παυλίδης "αδειάζει" Ζλάτκο αλλά και Σουφλιά! Ο ένας παραπλανήθηκε κι ο άλλος δεν γνώριζε... Ο δήμαρχος Βιστωνίδας ισχυρίζεται ότι λειτουργεί δεοντολογικά και με



γνώμονα το συμφέρον δημοτών του, ενώ στην ουσία η γνωστή υπόθεση απ' όπου κι αν την πιάσεις... καίει! Πάντως, πρώτη φορά ακούω από υπουργό και δη πρωτοκλασάτο της κυβέρνησης να παραδέχεται ότι... παραπλανήθηκε και να ανακαλεί απόφασή του! Μετά απ' όλα αυτά, θα πρέπει να βγει ο Νίκος Ζλάτκος και να μας πει ποιος ήταν ο "κομιστής" του αιτήματος στο ΥΠεΧωΔΕ, αφού ο Νομάρχης (που θα έπρεπε να ήταν γνώστης) δηλώνει πλήρη άγνοια, αλλά και ο ίδιος νίπτει τας χείρας του... Το δυσάρεστο στην όλη υπόθεση, είναι ότι τη "νύφη" πληρώνει ο συμπολίτης μας επιχειρηματίας...».

Σε ρεπορτάζ της ίδιας εφημερίδας γίνεται λόγος για «πολιτικό γαϊτανάκι» και με τίτλους «- Δήμαρχος Βιστωνίδας: "Δεν στείλαμε αίτημα, αλλά τα δικαιολογητικά", - ΥΠΕΧΩΔΕ: "Παραπλανηθήκαμε από αίτημα του Δήμου Βιστωνίδας", - Ποιος εισηγήθηκε την απευθείας αποστολή στοιχείων στο υπουργείο;», γράφονται τα εξής: «Σε μείζον πολιτικό θέμα εξελίσσεται η υπόθεση του χαρακτηρισμού ως "πυρόπληκτης" της περιοχής Βαφέικων προκειμένου να αποζημιωθεί πληγέντας από πυρκαγιά επιχειρηματίας, αφού τόσο ο δήμαρχος Βιστωνίδας όσο και ο νομάρχης "νίπτουν τας χείρας τους", ενώ το ΥΠεΧωΔΕ επιμένει σε "παραπλάνηση από αίτημα του δήμου"!».

Ποιος πήρε την απόφαση και πού είναι η πλάνη;

Την ίδια ώρα, ο δήμαρχος Βιστωνίδας, τόσο κατά την τοποθέτησή του στο δημοτικό συμβούλιο όπου συζητήθηκε το θέμα σε εκτός ημερήσιας διάταξης θέμα, όσο και σε ερώτηση τόνισε πως «ο δήμος Βιστωνίδας παρέλαβε τα δικαιολογητικά από τον ιδιώτη επιχειρηματία και ως είχε υπο-



Αριστερά, η επιστολή Κατσιγιάννη στην «Ελευθεροτυπία» και δεξιά το έγγραφο της αρμόδιας υπηρεσίας του ΥΠΕΧΩΔΕ.

χρέωση τα έστειλε σε μία υπηρεσία της Νομαρχίας και στο ΥΠΕΧΩΔΕ. Δεν κάναμε καμία άλλη κίνηση, δεν γνωρίζουμε την έκβαση του θέματος και δεν κάναμε παρέμβαση ή όχι υπέρ ή κατά του επιχειρηματία... Το υπουργείο από εκεί και μετά έκανε όλες τις κινήσεις». Βέβαια, τον ισχυρισμό Ζλάτκου ότι «στάλθηκαν έγγραφα στη νομαρχία» διαψεύδει κατηγορηματικά ο νομάρχης... Το εισηγητικό της αποστολής δικαιολογητικών από τον δήμο Βιστωνίδας, καταδεικνύει ότι ουδέποτε το έγγραφο αυτό ή ο φάκελος πήγε στη νομαρχία ή σε υπηρεσία αυτής -όπως ισχυρίζεται ο δήμαρχος- αλλά μόνο προς το ΥΠΕΧΩΔΕ και χωρίς αίτημα(!) για ένταξη περιοχής σε «πυρόπληκτη»!

Ίδου τι έγραφε στο εισηγητικό του ο κ. Ζλάτκος: «Αποστολή Δικαιολογητικών. Σας υποβάλλουμε συνημμένα τα απαραίτητα δικαιολογητικά του κου Σπύρου Μπίκου, ιδιοκτήτη χοιροτροφικής μονάδας στον οικισμό των Βαφέικων του Δήμου Βιστωνίδας, για την οριοθέτηση της περιοχής, προκειμένου να του καταβληθεί η αποζημίωση που δικαιούται

σύμφωνα με το νόμο. Ευχαριστούμε εκ των προτέρων για την θετική προσέγγιση στο αίτημά μας και παρακαλούμε για τις δικές σας ενέργειες. Συνημμένα: 1. Επιστολή Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Ξάνθης 2. Επιστολή Σωματείου Κρεοπωλών Ξάνθης 3. Δικογραφία Πυρκαγιάς της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Ξάνθης 4. Έκθεση εκτίμησης Ζημιών Διεύθυνσης Γεωργίας και Διεύθυνσης Κτηνιατρικής Νομαρχίας Ξάνθης 5. Έκθεση Πραγματογνωμοσύνης Διεύθυνσης Γεωργίας και Διεύθυνσης Κτηνιατρικής Νομαρχίας Ξάνθης 6. Έκθεση εκτίμησης Ζημιών Γραφείου Πολιτικής Προστασίας Νομαρχίας Ξάνθης 7. Πιστοποιητικό Μητρώου Επιμελητηρίου Ξάνθης-Τμήμα Βιοτεχνικό 8. Βεβαιώσεις Εναρξης Επιτηδεύματος. Με τιμή, Ο Δήμαρχος Βιστωνίδας Νικόλαος Ζλάτκος».

Ποιος πήρε λοιπόν την απόφαση να κηρυχθούν τα Βαφέικα «πυρόπληκτα»; Και γιατί ανακλήθηκε η υπουργική απόφαση όταν το θέμα βγήκε στη δημοσιότητα και δεν ακυρώθηκε όταν ελέγχθηκε(;) σε πρώτο βαθμό κατά τη σύνταξη της απόφασης και πριν αυτή υπογραφεί από τους συναρμόδιους υπουργούς; Υπήρξε ή δεν υπήρξε «μεσολάβηση» για την έκδοση μιας απόφασης της οποίας το περιεχόμενο δεν έχει καμία σχέση με το περιεχόμενο του εν λόγω φακέλου που υποβλήθηκε από τον δήμο Βιστωνίδας; Αξίζει πάντως να σημειωθεί ότι ο μοναδικός χαμένος της υπόθεσης αυτής είναι ο επιχειρηματίας κ. Μπίκος, που και καταστράφηκε οικονομικά με την πυρκαγιά στην επιχείρησή του, αλλά και σύρεται με τη διάσταση που πήρε το όλο θέμα, ακριβώς και μόνο από τον κακό και εξόφθαλμο τρόπο που το διαχειρίστηκαν όλοι αυτοί που υποθετικά θέλησαν να τον... «βοηθήσουν».

■ Παρασκευή, 10 Απριλίου, 9μμ
Πολιτικό μνημόσυνο του Γιώργου Γκουντούνα

Εκλείσαν δυο μήνες από τότε που «έφυγε» ο Γιώργος Γκουντούνας, ένας σεμνός, ανιδιοτελής αγωνιστής. Σύντροφοι και φίλοι του, άνθρωποι με τους οποίους ο Γ. Γκουντούνας συμπορεύτηκε στους αγώνες της ζωής του, αποφασίσαμε να τον τιμήσουμε μ' ένα πολιτικό μνημόσυνο. Ενα πολιτικό μνημόσυνο χωρίς φανφάρες και τυμπανοκρουσίες, αλλά με τον τρόπο που ο ίδιος ο Γιώργος θα ήθελε: μ' ένα ποτήρι κρασί και συντροφική κουβέντα για όσα μας «κάνει», για όσα σχεδιάζουμε ή πρέπει να σχεδιάσουμε, χωρίς αυτόν, αλλά με τη μνήμη του πάντα ζωντανή.

Την επόμενη Παρασκευή, 10 Απριλίου, από τις 9 το βράδυ θα μαζευτούμε στην ταβέρνα «Πρωτογένους» (Πρωτογένους 10, Ψυρρή), χώρο που σηματοδότησε κάποιες από τις δράσεις μας, όσο ακόμα ο Γιώργος ήταν ανάμεσά μας.

■ Δήμαρχος Νέας Φιλαδέλφειας (ΣΥΝ)
Σαν κοινός ρουφιάνος

Την περασμένη Τετάρτη, η Ανοιχτή Συνέλευση Κατοίκων Νέας Φιλαδέλφειας, που έχει καταλάβει και ζωντανεύει εγκαταλελειμμένο δημοτικό οίκημα, μετατρέποντάς το σε ανοιχτό, αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό χώρο (γράφουμε αναλυτικά στη σελίδα 13), βρήκε τοιχοκολλημένο ένα έγγραφο που υπογράφεται προσωπικά από το δήμαρχο Σταύρο Κόντο, στέλεχος του ΣΥΝ. Το έγγραφο αναφέρει επί λέξει:

«Σας πληροφορούμε ότι το κτίριο το οποίο με πρωτοβουλία σας χρησιμοποιείτε, αποτελεί Δημοτική Περιουσία απαλλοτριωμένη για ειδικό σκοπό. Σας παρακαλούμε όπως το εκκενώσετε άμεσα, διότι ήδη έχει ξεκινήσει διαδικασία κατεδάφισής του. Σε κάθε περίπτωση θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε ότι η παραμονή σας στο κτίριο είναι με δική σας ευθύνη και καμία υπαιτιότητα δεν έχουμε σε τυχόν ατύχημα κάθε μορφής που θα μπορούσε να συμβεί».

Το περιεχόμενο του καταπτυστου αυτού εγγράφου δεν χρειάζεται να το σχολιάσουμε. Δείχνει τον... προοδευτισμό του... αριστερού δημάρχου, της παράταξής του και ενδεχομένως της τοπικής οργάνωσης του ΣΥΝ, που είναι πολιτικά υπεύθυνη για ό,τι κάνει ο Κόντος, που αντί να αγκαλιάσει τη νεολαία της πόλης, βγάζει φιρμάνια σε απαγορεύοντάς της να δημιουργήσει ένα ζωντανό χώ-



ρο συλλογικής δράσης. Υπάρχει, όμως, κάτι ακόμη χειρότερο από τη στυνγή ιδιοκτησιακή και κατασταλτική λογική του δημάρχου. Το συγκεκριμένο έγγραφο δεν το απευθύνει στην Ανοιχτή Συνέλευση Κατοίκων, που έχει καταλάβει το χώρο, αλλά σε ένα μόνο μέλος της, επωνύμως! Δηλαδή, ο δήμαρχος υποδεικνύει ένα άτομο ως υπεύθυνο μιας διαδικασίας που είναι συλλογική και στηρίζεται σε απόφαση δεκάδων ατόμων. Συμπεριφέρεται, με άλλα λόγια, σαν κοινός ρουφιάνος, δίνοντας στην Αστυνομία ένα τουλάχιστον όνομα (το οποίο δεν επηρέασε τα αποτελέσματα) νομιζοντας ότι έτσι θα στείρει τον τρόπο. Ηδη, ασφαλίτες παρακολουθούν προκλητικά αυτόν που υπέδειξε ο δήμαρχος, στεκόμενοι ακόμα και έξω από το σπίτι του! Προειδοποιούμε τον κ. Κόντο και τον ΣΥΝ να μαζευτούν αμέσως, γιατί όποιος σπέρνει ανέμους θερίζει θύελλες. Ας δει πόσος κόσμος της παράταξής του στηρίζει πλέον την κατάληψη.

Παλαισινή
Μπορεί να υπάρξει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη;
Μπορεί να υπάρξει ειρήνη χωρίς Αντίσταση;

Παρασκευή 03/04
Βιντεοπροβολή
The Ship (2008)
Ashraf Masharawi, Alhwar TV
Give them back to them (2006)
Βίκτορας Αναγνωστόπουλος

Συζήτηση
Συμμετέχει ο Πάτρος Γάιος
δημοσιογράφος, μέλος του
Free Gaza Movement

Σάββατο 04/04
Μουσική
ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ LIVE
Απελευθερώστε
στο έντεχνό, το rock
και το πολιτικό τραγούδι

KONTRA Για έσοδος 20.00
Μεσοκλήσιον 1 & Γενναίων 65
Κνωφός αλάθη



KONTA

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ Νο 5

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δυο χιλιάδες και εννέα: father τα 'μαδες τα νέα;
Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινোসκουφίτσα.

Χάνουμε καιρό τα μάλα ακκιζόμενοι... Αντί να βλέπουμε τα χάλια μας και το C41 (σι φορά άι), κοιτάμε το T41 (τι φοράει) και τη βλαχογκλαμουριά της 188χρονης Ψωροκώσταινας. Στη Νομική αστυνομικοί και στις κάμερες κάμερες, σε μια Ψωροκώσταινα που το ότι δεν μπορεί να πάρει τα πόδια της δεν έχει να κάνει με την ηλικία της, μιας και έτσι γεννήθηκε (χωρίς πόδια, τα οποία η φύση της τα στέρησε μεν, αλλά της τα έδωσε σε χέρια). Και χωρίς μερικές εγκεφαλικές έλικες, εκ... θεού. Η έλλειψή τους και η μειωμένη μάζα φαϊάς ουσίας –σε αντίθεση με την πληρότητα σε φαϊά προπαγάνδα– την έφερε σ' αυτό το χάλι ως εδώ. Κι αυτή θα την τριγυρνά ως κινούμενο εις τους αιώνες των αιώνων χάλι, υποδειγματικό για τους μελετώντες την παρέκκλιση ιστορικούς του μέλλοντος.

Λοιπόν, μεταξύ μας τώρα και μην το πείτε σε άλλες εφημερίδες, είμαι κι εγώ κουρασμένη όπως και ο Κώστας ο χοντρός (ποιος Γεωργουσόπουλος ρε;). Εχω μάλιστα και ενοχλήσεις στον δεξιό καρπό από το playstation, τις οποίες ο αγροτικός γιατρός του δάσους που μας παρακο-



Ενημερωμένος πολίτης, ο συλλοβάτης της δημοκρατίας

λουθεί –μας παρακολουθούν κι άλλοι πίσω από τα δέντρα, αλλά δεν είναι θέμα– αποδίδει στις «δικήν αυνανισμού κινήσεις πλοήγησης του παιγνίου», όπως γράφει στην αναρωτική άδεια που μου έδωσε. Κάτι που αναφέρεται ρητώς και στην ΕΣΔΑ (Ευρωπαϊκή Σύμβαση Διαδικτυακών Αγωνιζομένων), αλλά και στη διακήρυξη για τον κυβερνοχώρο της CIA (Cyber Idiot Athletes). Ο επιστήμων της αγροϊατρικής (άσχετο, αλλά αλήθεια τι γίνεται με την αγροφυλακή;) μου έδωσε και σταγόνες για τα μάτια (κωλύριο νομίζω το είπε, έτσι δεν γράφεται;) τα οποία κόντεψαν να μου βγουν από την αλόγιστη θέαση dvd. «Αν συνεχίσεις έτσι θα τυφλωθείς», μου είπε, παραλληλίζοντας το και αυτό με τον αυνανισμό που σύμφωνα με τους γνωρίζοντες καθολικούς ιερείς οδηγεί σε τύφλωση. Πάντως, τώρα πια κατανού απόλυτα όποιον δηλώνει κουρασμένος, ειδικά όταν απαιδευτος καλείται να πέσει με τα μούτρα στη δουλειά. Και μάλιστα σ' αυτές τις δύσκολες για την απασχολησιμότητα –έχω ενσωματώσει τους νέους, εξελεγμένους όρους στη γραφή μου– εποχές, σ' ένα ανελαστικό ωράριο απασχόλησης μπροστά σε οθόνες ή λαδόκολλες. Μόνον όποιος ξεκοκάλισε πολλά κιλά παιδικά και ακολούθως ρεύτεκε –διά εκπομπής αέρος, λόγω ή συνδυασμού τους, των γνωστών λόγων του αέρα– ξέρει τον κάματο που επέρχεται. Και κείνη την αμείλικτη ανάγκη για ύπνο, ειδικά όταν οι κοιμιστές και οι έχοντες αρμοδιότητες «δεσμεύν και λύειν» πορτιέρηδες (τι φουσκωτοί ρε;) μένουν πίσω να φυλάτουν Θερμοκύβες και ΜΜΕ (Μέγαρα Max Emo).

Όταν τραπεζοϋπάλληλοι καλούνται να δικάσουν υπόθεση απαλοτριώσεως (ή ληστείας αν προτιμάτε) και μάλιστα οι δεκαπέντε εκ των δεκαπέντε –από τους οποίους θα εκλέγονταν τέσσερις ένορκοι– είναι της παδούσας τράπεζας, τι έχετε να πείτε για την τυφλότητα της δικαιοσύνης; Κι όταν οι τρεις στους τέσσερις που τελικά εκλέγονται είναι, ομοίως, της παδούσας τράπεζας και το αίτημα εξάρσεως δεν γίνεται δεκτό, τι γνώμη σχηματίζετε για την τυφλο-Θέμιδα; Για την οποία η μυθολογία λέει πως ήταν Τιτανίδα και δεύτερη σύζυγος του Δία, με όνομα που σχετίζεται με το «τίθμη». Θέσε μας λέω 'γω, πάντως η Κοκκινোসκουφίτσα ξέρει σήμερα μόνο τη «Θέμιδα Κατασκευαστική», άντε και τη Μπαζάκα...

Μα, είναι δυνατό ν' αφιερώνεται μισή πολύτιμη Κοντροσελίδα στα εμέσματα της μονίμως εν hangover διατελούσης διοργανώτριας «αξέχαστων party» άσωσης; Και να μην ενημερώνεται η Κοκκινোসκουφίτσα να ετοιμάσει ένα γενικότερο και μακριά από προσωποπαγείς προτιμήσεις αφιέρωμα στη σιωπή των αγαμνών, που αντί να οδεύουν οι ίδιοι ως σφάγια στο βωμό της αγοράς, οδηγούν εμπρός εκεί! Ποια αρνιά και ποιο Πάσχα ρε, για ερίφια και διανοούμενους μιλάω.

Αυτό το Ταμείο Εγκυοδοσίας (έτσι γράφεται κανονικά;) Μικρών και Πολύ μικρών Επιχειρήσεων, το ΤΕΜΠΜΕ, ποιος λαμπρός νους το σκέφτηκε; Όσο για την «Ωρα της Γης», τα είπαμε. Πέρασε όμως και ξαναγυρίσαμε στη σάρα για τη «Γ της ώρας»...

«Roues pour le confort, crevaisson pour le monde qui va. C'est la vraie marche, en avant, route!» («Διεφθαρμένοι για την άνεση, ψόφος για τον κόσμο που προχωράει, εμπρός, δρόμο») Arthur Rimbaud – «Democratie». Απόψε όλοι οι δρόμοι της συμβασιλεύουσας οδηγούν όπως και χδες στο Κοντρούπογιο, ένα τετράγωνο αριστερά (πάντα) από τον Βενιζέλο όπως τον βλέπεις από πίσω...

Κοκκινোসκουφίτσα
kokinoskoufita@eksegersi.gr

44η συνεδρίαση Δευτέρα, 30.3.09

Η συνεδρίαση άρχισε με καθυστέρηση δυο ωρών, επειδή αδυνατούσαν να είναι από το πρωί οι συνήγοροι του Χρ. Τσιγαρίδα και της Ειρ. Αθανασάκη και ο Κανάς δεν επιτρέπει στους δικηγόρους του να εκπροσωπούν τυπικά τους συγκατηγορούμενούς του. Με την άφιξη της Μ. Δαλιάνη, η οποία είχε δικαστήριο στην Ευελπίδων, ξεκίνησε η διαδικασία και ο Μ. Καλογήρου, εκπροσωπώντας και τη συνυπερασπίστριά του Κανά, Ε. Κουβέλη, ζήτησε να κάνει μια δήλωση. Αναφέρθηκε σε περιστατικά κατά την κατάθεση της Κυριακίδου, σε αποφάσεις του δικαστηρίου και διαλόγους της προέδρου με τον Κανά, που εγείρουν «προβληματισμό» -και όχι πεποίθηση, όπως διευκρίνισε- για μεροληπτική συμπεριφορά σε βάρος του κατηγορούμενου που εκπροσωπούν. Παραμένουμε σ' αυτή τη δίκη –κατέληξε– με την ελπίδα ότι η όποια υποψία, ο όποιος προβληματισμός μας περί μεροληψίας θα διαφευστεί.

Το δικαστήριο προσπαθεί και είναι αμερόληπτο, από κει και πέρα οι προβληματισμοί δικοί σας, ήταν το λακωνικό και χαμηλότονο σχόλιο της προέδρου.

Οι μάρτυρες που εξετάστηκαν δεν είχαν να πουν τίποτα, όπως συμβαίνει με όλους τους μάρτυρες που έχουν κληθεί για τις διάφορες ενέργειες του ΕΛΑ. Οι περισσότεροι δεν θυμούνταν καν καλά το περιστατικό. Ο εισαγγελέας επέμεινε να ρωτάει, αν περνούσαν άνθρωποι και υπήρξε κίνδυνος, ακόμα και μάρτυρα συνταξιούχο αστυνομικό που είχε πει ότι είχε υπάρξει προειδοποιητικό τηλεφώνημα. Ο Χρ. Τσιγαρίδας του έκοψε τη φόρα, η πρόεδρος είπε πως δεν μπορεί να επιβάλει

στον εισαγγελέα τι θα ρωτήσει και ο εισαγγελέας στον επόμενο μάρτυρα δεν έκανε την ίδια ερώτηση. Είναι γνωστό ότι ο ΕΛΑ φρόντιζε με ιδιαίτερη επιμέλεια να μη τραυματιστούν άσχετοι άνθρωποι από τις ενέργειές του. Όταν υπήρχε έστω και ο παραμικρός κίνδυνος, έκανε πάντοτε προειδοποιητικά τηλεφωνήματα. Αυτό δεν μπορεί ν' αλλάξει με τίποτα, όσο κι αν προσπαθήσουν οι εραστές της τρομοκρατίας. Ο Κανάς ρώταγε τους μάρτυρες αν ξέρουν αν οι δράστες είχαν κάποια σχέση με το σπίτι του στην Πάτμου 51 και αυτοί, φυσικά, απαντούσαν ότι δεν ξέρουν! Όταν δεν ξέρουν τον Κανά και οποιονδήποτε άλλο, πώς να ξέρουν οτιδήποτε για το σπίτι του;

45η συνεδρίαση Τρίτη, 31.3.09

Συνεδρίαση ρουτίνας και αυτή, με την ανάγνωση των εγγράφων για ορισμένες ενέργειες του ΕΛΑ και της συνεργασίας ΕΛΑ-1ης Μάη (αστυνομικά έγγραφα και προκηρύξεις των οργανώσεων) και την κατάθεση μαρτύρων που θολά θυμούνταν ακόμα και τα περιστατικά της έκρηξης, ενώ δεν είχαν να καταθέσουν οτιδήποτε για τους κατηγορούμενους. Για ποιο λόγο θα περιγράψουμε την ουσία αυτής της δίκης; Δεν υπάρχει τίποτα σε βάρος των κατηγορούμενων. Κανένας μάρτυρας, κανένας αποδεικτικό στοιχείο. Ακόμα και αν το δικαστήριο δεχτεί ότι υπήρξαν όλοι μέλη του ΕΛΑ (κατηγορία για την οποία δεν δικάζονται), πρέπει να τους απαλλάξει, αφού δεν έχει καμιά απόδειξη (ούτε καν ένδειξη) συμμετοχής τους σε οποιαδήποτε από τις δικαζόμενες πράξεις. Το μόνο που υπάρχει είναι το ναζιστικής έμπνευσης εφεύρημα της συλλογικής ευθύνης, με

το οποίο το πρώτο πρωτόδικο δικαστήριο καταδίκασε όλους τους κατηγορούμενους σε ποινή φυλάκισης 12 αιώνων (κατά συγχώνευση 25 χρόνιων).

Αντίθετα, το δεύτερο δικαστήριο, ψάχνοντας εξαντλητικά την υπόθεση και χωρίς την πίεση της πάσης θυσία καταδίκης, λόγω Ολυμπιακών Αγώνων, κατέληξε στην απόφαση ότι οι μεν Αγαπίου, Αθανασάκη και Κανάς δεν έχουν καμιά σχέση με τον ΕΛΑ, άρα και με τις δικαζόμενες πράξεις, ο δε Χρ. Τσιγαρίδας, που έχει αναλάβει την ευθύνη της συμμετοχής του στην οργάνωση, πρέπει να απαλλαγεί, διότι δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ενοχής του για τις δικαζόμενες πράξεις.

Μετά την ανάγνωση προκήρυξης των ΕΛΑ-1ης Μάη, του Απριλίου του 1990, που αναφερόταν σε τρεις ενέργειες στην Αθήνα και μία στη Θεσσαλονίκη, ο Χρ. Τσιγαρίδας έκανε την εξής δήλωση:

«Εγώ έχω αναλάβει την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής μου στον ΕΛΑ. Αυτή τελειώνει πριν απ' αυτή την ενέργεια. Πριν απ' αυτή την ενέργεια έχω αποχωρήσει από την οργάνωση, για τους λόγους που έχω εξηγήσει. Επομένως, από εδώ και πέρα εγώ δεν θα ασχοληθώ με τις ενέργειες που θα εξατάσετε, με τις προκηρύξεις που θα διαβάσετε και τους μάρτυρες που θα εξετάσετε».

Ο εισαγγελέας ζήτησε διευκρινίσεις και ο Χρ. Τσιγαρίδας δήλωσε ότι τη στιγμή που δημιουργείται η συνεργασία ΕΛΑ-1ης Μάη και στη συνέχεια η δράση των δυο οργανώσεων με το ιστορικό όνομα ΕΛΑ, την οποία ο ίδιος θεωρεί μια νέα οργάνωση, αυτός δεν συμμετέχει και επομένως η πολιτική ευθύνη της συμμετοχής του, την οποία έχει αναλάβει, τελειώνει πριν την εμφάνιση αυτής της νέας οργάνωσης.

Η δίκη θα συνεχιστεί την Παρασκευή.

Και η Διεθνής Αμνηστία αποκαλύπτει τη μπατσοκρατία του Δεκέμβρη

Όσοι συμμετείχαν, με οποιοδήποτε τρόπο, στην εξέγερση του περασμένου Δεκέμβρη γνωρίζουν πολύ καλά, από πρώτο χέρι, ποια ήταν η συμπεριφορά της Αστυνομίας. Άλλο αν τα ΜΑΤ δεν μπορούσαν εύκολα να τα βγάλουν πέρα, γιατί δεν είχαν να κάνουν με ολιγομελείς ομάδες, αλλά με πάρα πολύ κόσμο που έπαιρνε μέρος στις συγκρούσεις και τις πράξεις λαϊκής αντιβίας. Δεν

έχουμε επομένως ανάγκη την επιβεβαίωση της Διεθνούς Αμνηστίας ή οποιασδήποτε άλλης αστικής οργάνωσης. Έχει, όμως, άλλη αξία η έκθεση της Δ.Α. που μιλά για αγριότητες της Αστυνομίας. Είναι η καλύτερη απάντηση σε εκείνους που μιλούσαν (και εξακολουθούν να μιλούν) για αδράνεια και παθητική συμπεριφορά της Αστυνομίας, σε εκείνους που κραύγαζαν «δεν υπάρχει κράτος να προ-

στατεύσει τις ζωές και τις περιουσίες των πολιτών». Το κράτος τους ήταν εκεί, βάρβαρο και αποκρουστικό όπως πάντοτε, όμως δεν μπορούσε να είναι και αποτελεσματικό, γιατί απέναντί του δεν είχε ανθρώπους διατεθειμένους να υπομείνουν το ρόλο του καρπάζοεισπράκτορα, αλλά ανθρώπους αποφασισμένους να αγωνι-

στούν έμπρακτα. Τι θα πουν τώρα, ότι η Δ.Α. «χαϊδεύει τους κουκουλοφόρους»; Η συγκεκριμένη οργάνωση διακρίνεται για το συντηρητισμό της. Όμως, όταν παρατηρεί κάτι το λείει και εν προκειμένω κανένας από τους οπαδούς του «περισσότερο κράτος» δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι λείει ψέματα ή ότι δεν έχει καλή εικόνα των γεγονότων.

Συνεχίζεται η δίκη του Δ. Πουλόπουλου

Άρχισε την Παρασκευή 27 Μάρτη στο Εφετείο (Λ. Αλεξάνδρας και Λουκάρεως) η δίκη του συνδικαλιστή Δημήτρη Πουλόπουλου (μέλους του Συλλόγου Υπαλλήλων Βιβλίου-Χάρτου) που είχε καταδικαστεί πρωτόδικα στην τρομοκρατική ποινή των 10 μηνών φυλάκισης, για συκοφαντική δυσφήμιση των ιδιοκτητριών του φροντιστηρίου ξένων γλωσσών «Ευρωπαϊκή Πορεία» στα Ανω Πετράλωνα, επειδή –άκουσον, άκουσον– διένειμε συνδικαλιστική προκήρυξη στην οποία καταγγέλλονταν η εργοδοτική συμπεριφορά έναντι εργαζόμενου στο εν λόγω φροντιστήριο καθηγητή.

Η δίκη θα συνεχιστεί τη Δευτέρα 6 Απριλίου, στις 9 το πρωί, και είναι απαραίτητο να υπάρξει μαζική παρουσία μέχρι το τέλος της. Αυτή η πρόκληση δεν πρέπει να περάσει.

Απόψε στην Καλλιθέα

Συνεστίαση

των «Εκτός των Τειχών»

Για οικονομική αλληλεγγύη στην αγωνίστρια Κωνσταντίνα Κούνεβα

Αίθουσα εκδηλώσεων «Ορφείας»

(πρώην «Στέκι των γλεντζέδων»)

Πατριάρχου Γρηγορίου 69, Καλλιθέα

(δίπλα στον Ηλεκτρικό Σταθμό τηλ. 210-9565560)

■ Ανοιχτή Συνέλευση Κατοίκων Νέας Φιλαδέλφειας

Οχι πια μούγκα, όλοι στη «Στρούγκα»

«Οχι πια μούγκα, όλοι στη "Στρούγκα"». Μ' αυτό το ωραιότατο σύνθημα-λογοπαίγνιο η Ανοιχτή Συνέλευση Κατοίκων Νέας Φιλαδέλφειας κατέλαβε το περασμένο Σάββατο εγκαταλελειμμένο δημοτικό χώρο επί της οδού Δεκελείας 116, όπου παλιά στεγαζόταν η ταβέρνα «Στρούγκα», με σκοπό τη δημιουργία αυτοδιαχειριζόμενου κοινωνικού χώρου.

Η Ανοιχτή Συνέλευση Κατοίκων Νέας Φιλαδέλφειας είναι η συνέχεια της Κατάληψης του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου, που λειτούργησε τις μέρες του Δεκεμβρίου. Οι άνθρωποι που βρέθηκαν όλοι μαζί εκείνες τις πύρινες μέρες αποφάσισαν πως δεν πρέπει να χαθούν, αλλά να συνεχίσουν τη συλλογική προσπάθεια. Οργάνωσαν αρκετές εκδηλώσεις και προχωρούν τώρα στη δημιουργία ενός ανοιχτού, αυτοδιαχειριζόμενου κοινωνικού χώρου, εκεί που πριν βασιλευαν η εγκατάλειψη, η σαπίλα, τα σκουπίδια και τα μπάζα. Με πολύ κέφι και πολλή δουλειά ο χώρος καθαρίστηκε και η συνέλευση που τον διαχειρίζεται αύριο το μεσημέρι καλεί όλο τον



κόσμο σε λαϊκό φαγοπότι με ζωντανή μουσική. Κι επειδή από το πρωί θα συνεχίζονται οι εργασίες επισκευής και αποκατάστασης του κτιρίου, καλό είναι όσοι και όσες μπορούν να περάσουν να δώσουν ένα χέρι βοήθειας.

Ο Δεκέμβρης δεν άφησε μόνο μια ανάμνηση. Αφησε έναν αέρα συλλογικότητας και «γέννησε» μια σειρά πρωτοβουλιών. Ανάμεσα σ' αυτές είναι και πρωτοβουλίες δημιουργίας αυτοδιαχειριζόμενων κοινωνικών χώρων σε διάφορες γειτονιές, που δεν λειτουργούν σαν ιδεολογικοπολιτικά γκέτο, αλλά έχουν ανοιχτό χαρακτήρα.



Η «Στρούγκα» έρχεται να προστεθεί στο «Γαλαξία» της Νέας Σμύρνης, που την περασμένη βδομάδα γιόρτασε τις 100 μέρες του (να τις χιλιάσει, σε πρώτη φάση).

Το πάρκινγκ έχει γίνει πάρκο και δεν αλλάζει

Όταν ακούς μεγαλεπήβολα σχέδια, που τροποποιούν άλλα προηγούμενα, τα οποία σκάλωσαν στο ΣΤΕ, τότε κάποιος λάκο έχει η φάβα. Ο γνωστός «Ομέρ Πριόνης» δήμαρχος Αθήνας βάζει το ΤΕΕ στο σχέδιο της λεγόμενης «διπλής ανάπλασης», που έχει σκαλώσει αφού

μπλοκαρίστηκε στο ΣΤΕ η κατασκευή του τεράστιου εμπορικού κέντρου του Βωβού στον Ελαιώνα. Δεν έχουμε προλάβει να ψάξουμε το θέμα, είμαστε όμως σίγουροι ότι σύντομα θα υπάρξουν στοιχεία που θα αποκαλύπτουν το «λάκο». Δεν θα εκπλαγούμε καθόλου, αν κά-

ποια στιγμή δούμε τον Βωβό να ξεμυτάει στην υπόθεση του περάσματος των προσφυγικών πολυκατοικιών στην ιδιοκτησία του ΤΕΕ.

Ανεξάρτητα απ' αυτό, όμως, καλά θα κάνουν ΤΕΕ και Κακλαμάνης να ξεχάσουν το πρώην πάρκινγκ στη συμβολή Χ. Τρικούπη-Ζωοδ. Πηγής-Ναυαρίνου. Αυτό έχει γίνει ήδη πάρκο, με πρωτοβουλία ευαίσθητων ανθρώπων, που το καθάρισαν, το φύτεψαν, το περιποιούνται και το έχουν μετατρέψει σε μια ανάσα δροσιάς, κοινωνικότητας και πολιτιστικής δημιουργίας στο κέντρο της Αθήνας. «Δεν έχω αντιληφθεί να υπάρχει πάρκο, ένα πάρκινγκ είναι», δήλωσε προκλητικά ο Κακλαμάνης στη συνέντευξη Τύπου, ενώ ο πρόεδρος του ΤΕΕ υπήρξε πιο προσεκτικός, ρίχνοντας το βάρος στην ανταλλαγή του οικοπέδου

(που είναι ιδιοκτησίας του ΤΕΕ) με τα προσφυγικά της Λ. Αλεξάνδρας. Ο Κακλαμάνης δεν μπορεί να «δει» πάρκο εκεί που οι άνθρωποι φυτεύουν δέντρα και τα περιποιούνται για να μεγαλώσουν. Αυτός «βλέπει» πάρκο μόνο εκεί που υπήρχαν αιωνόβια δέντρα και στέλνει τις υπηρεσίες του να τα γκρεμίσουν, λες και γκρεμίζουν πασχαλιτικές γιρλάντες, όπως έκανε στο παρκάκι στη συμβολή Κύπρου και Πατησίων. Οπως δεν του πέρασε εκεί και το παρκάκι έχει γίνει χώρος συσπείρωσης ανθρώπων που θέλουν να παραμείνει πάρκο, έτσι δεν θα περάσει και οποιοδήποτε σχέδιό του να παραδώσει στην «ανάπτυξη» το νεότευκτο πάρκο των Εξαρχείων, εάν και όταν το πάρει με ανταλλαγή από το ΤΕΕ. Το πρώην πάρκινγκ έχει γίνει πάρκο και τέτοιο θα παραμείνει.

Σλοκληρώνονται οι προβολές του Απρίλη



Τη μουσικοθεατρική παράσταση «Ταξίδι στην ιστορία των ιών της υπακοής» παρουσιάζει απόψε η θεατρική ομάδα «Ανάπλους» στο παρκάκι στη συμβολή Κύπρου και Πατησίων. Θα ακολουθήσει hip-hop συναυλία με πέντε γκρουπ.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΜΜΟ

Αγαπητά μου παιδιά
Ο Μάρτιος έφυγε κι έχουμε πλέον α-μαρτία, οδεύοντας προς το πασχάλιο με χαμένα τα πασχάλια και με τα όρνεα να γυροφέρνουν γύρω από τις επαπειλούμενες ζωές και τις τσέπες μας (κυρίως αυτές). Μπορεί να μην υπάρχει πρωτιονιά ή πρωτοφλεβριά, υπάρχει όμως πρωταπριλιά (και πρωτομαγιά, αλλά γι' αυτήν έχουμε καιρό ακόμα, άλλωστε θα μας τα πει καλύτερα η ειδική ΓΣΕΕ). Λοιπόν, προς το παρόν διήγαμε επιτυχώς την πρώτη Απριλίου, μια ημέρα που είθισται να κυριαρχούν τα ψέματα για να σπάσει η αυστηρή μονοτονία της αλήθειας που ορίζει τις ζωές μας τις υπόλοιπες 366 μέρες των τρισεκτων χρόνων που (νομίζουμε πως) ζούμε. Διασκεδάσαμε, γελάσαμε, απολαύσαμε την ευρηματικότητα των συνανθρώπων μας, σκεπτόμενοι ότι αν είχαν την μισή αυτής στην καθημερινότητά τους και στην εφεύρεση τρόπων ν' αντιπαλέψουν το τσουνάμι της χυδαιότητας που προσκρούει πάνω στη χέρσα γη της υποταγής και της ερημοποίησης, όλα θα ήταν διαφορετικά.

Όμως η γη δεν είναι Σείριος (are you Serious?) όπου σύμφωνα με τον αποκατεστημένο πια και από το κόμμα του λαού Μάνο Χατζιδάκι «υπάρχουνε παιδιά», ώστε ν' ανθίσουν τέτοια παράξενα λουλούδια. Στο εφιαλτικό κι απειλητικό φως της τηλεόρασης που στέφει κάθε βράδυ τα μισόκλειστα παράθυρα της προσωπικής ασφάλειας, τα λουλούδια είναι ηλεκτρικά και τροφοδοτούμενα με κιλοβατώρες απάθειας κι εργατώρες κλεμμένης ζωής. Ο ενεργοβόρος πλανήτης μας χρειάζεται όλο και περισσότερο καύσιμο, πολλή ενέργεια και καθόλου ενάργεια. Για τον λόγο αυτό επιστρατεύτηκαν τα γεράματα και του 51% που αποτελεί τον θηλυκό πόλο (ή πώλο, εν τη εννοία του υποζυγίου). Και το οποίο εξισώνεται με τον αρσενικό ώστε να επέλθει μια δίκαιη ισορροπία. Σωστά δεν μιλάω; Τα πάντα εν δικαιοσύνη, τα πάντα εν σοφία Καλαντζάκου, τα πάντα ρει. Τα πάντα και τα κοάλα, άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε αφού δε γαλέγω...

Ω κοινωνία, χαιρετώ, για σε κρατάω το λύχνο σε βοηθάω, σε τραβώ και φάσκελα σου ρίχνω γιατί δεν συνεγείρεσαι, γιατί αποκτηνώθης γιατί γ@μώ την τρέλα μου, έφτασες να μη νοιώθεις...

Σε β' πρόσωπο μιλώ μα με περιλαμβάνω και μέτρα ό,τι θα σου πω στην τρέλα μου επάνω. Δένω στα πόδια των πουλιών μηνύματα για σένα μα συ χαζεύεις στην tv φόρμουλα κι Αιρτον Σένα... Συχνά γυρνάς στις αγορές, κάνεις «ό,τι κι οι άλλοι» μ' επίμονη απαίτηση να 'χεις άδειο κεφάλι χωρίς σκοτούρες. Τη χαρά μονίμως εκβιάζεις σπανίως ως ουδέποτε γράφεις και δε διαβάζεις παρά μονάχα εύπεπτα γιατί δεν θέλεις «άλλα προβλήματα κι ασήκωτα νοήματα μεγάλα».

Γύρω πειρατικές ορδές, βδέλλες και αρουραίοι και μες στη μέση οι «ταπεινοί, καλοί νοικοκυραίοι» ορθοί σε κάθε «αναποδιά» παραχωρούν εδάφη το σύκο δεν το λέν' ποτέ σύκο. Ούτε τη σκάφη σκάφη την ονομάζουνε. Αρέσκονται στο ψέμα προχτές μάλιστα γιόρταζε, το έκαναν και θέμα διασκεδάσαν το χάλι μας -αγαπημένο χόμπι- κι ας πολλαπλασιάζονται της φτώχειας μας οι κόμπιοι. Στην αγορά -το είπαμε- συχνά-πυκνά τους βλέπεις κι ας χάσκουν τρύπες στο βυθό μίας εκάστης τσέπης. Μα δεν θα δεις διαδηλώση μήτε διαμαρτυρία Να τους κινεί την προσοχή, να πάνε σε πορεία «ελα μαρρέ, τι έγινε; Μήπως θ' αλλάξει κάτι;» η επωδός αιώνια. Και δεν υπάρχει κάτι που να πιστεύουν κι αν βαθιά, προσεκτικά τους ψάξεις θα δεις ότι αμφισβητούν ακόμα και τις πράξεις ή τα «πιστεύω» -τάχα μου- το βίο τους π' ορίζουν τα πάντα κατεδάρισαν και εύκολα τα βρίζουν... Και γύρω τα αρπακτικά που λέγαμε πιο πάνω τους εμφυσούν το ερώτημα «πείτε μου τι να κάνω» για να κυλούν οι εποχές κι εκείνοι να τη βγάζουν μπέικα. Κι άσε τους χαζούς να λιώνουν, να ρημάζουν να φεύγουν μα αφιρόντας από 'ναν-δυο ξωπίσω για να μπορεί το σύστημα να διατηρεί το ίσο. Τι να σου πω, τι να μου πεις, τα έγγραφα στο πόδι όλα αυτά και πρόχειρα. Ετσι κι αλλιώς το βόδι λίγο χάρτο χρειάζεται κι ένα παχνί... ασφαλείας και δε βαριέσαι φιλε μου. Τα ίδια εις Γαλλίας, τα ίδια απανταχού της γης. Ολα κατεστραμμένα απ' την αδιαφορία μας. Μα τι με νοιάζει εμένα;
Κωνσταντίνος Β' Κουρασμένος

«Ο μοναδικός αντίπαλος που δε μπόρεσε να κερδίσει ήταν ο Marlboro»

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ



Εντονη κινητικότητα πα-
ρατηρείται το τελευταίο
διάστημα γύρω από την ανέ-
γερση των νέων γηπέδων της
ΑΕΚ και του Παναθηναϊκού.
Η αποχώρηση του Νικολαΐ-
δη συνοδεύεται από αλλαγή
γραμμής και όπως όλα δεί-
χνουν το νέο γήπεδο της ΑΕΚ
θα γίνει στη Νέα Φιλαδέλ-
φεια, ενώ οι πράσινοι ψά-
χουν να βρουν εναλλακτικά
σενάρια για το Βοτανικό, στην
περίπτωση που ο νόμος της
διπλής ανάπλασης κριθεί από
το ΣτΕ αντισηματικό.

Με αφορμή τις εξελίξεις
αυτές, νομίζουμε ότι αξίζει να
δούμε τι συμβαίνει στις άλλες
ευρωπαϊκές χώρες. Αν μάλι-
στα αναλογιστούμε ότι στην
πρόταση της Ένωσης Ευρω-
παϊκών Συλλόγων για τη δη-
μιουργία της Ευρωπαϊκής Λί-
γκας, που είχαμε παρουσιά-
σει σε παλιότερο φύλλο, ένα
από τα κριτήρια συμμετοχής
θα είναι και η αρτιότητα των
γηπεδικών εγκαταστάσεων
των ομάδων, καταλαβαίνου-
με τη σοβαρότητα του θέμα-
τος.

Η εικόνα που έχουμε από
τις ευρωπαϊκές χώρες δεν εί-
ναι ενιαία. Στην Ιταλία, οι κα-
πιταλιστές που διοικούν τις
ομάδες δεν έχουν μπει στον
πειρασμό να «επενδύσουν»
δικά τους κεφάλαια για να
φτιάξουν γήπεδα και βολεύ-
ονται, με τα δημοτικά γήπε-
δα, τα περίφημα «κομουνά-
λε». Η ιταλική νομοθεσία
προβλέπει ότι η κατασκευή
των αθλητικών εγκαταστά-
σεων είναι ευθύνη των Δήμων
και γι' αυτό σε κάθε ιταλική
πόλη υπάρχει ένα δημοτικό
ποδοσφαιρικό γήπεδο, που
αποτελεί και έδρα των ομά-
δων της πόλης. Στις περι-
πτώσεις μάλιστα που υπάρ-
χουν δυο ομάδες στη μεγα-
λη κατηγορία, (π.χ. Τορίνο και
Γιουβέντους) μοιράζονται την
κοινή έδρα, χωρίς να υπάρ-
χουν προβλήματα από τη
συγκατοίκηση.

Στην Αγγλία τα πράγματα
είναι διαφορετικά και η συ-
ντριπτική πλειοψηφία των
ομάδων έχει ιδιόκτητο γήπε-
δο. Η ανακατασκευή ή η ανέ-
γερση νέου γηπέδου δεν επι-
δοτείται από το κράτος
(υπάρχουν ορισμένα μικροκί-
νητρα που δεν ξεπερνούν το
10-15% του κόστους). Χαρα-
κτηριστικό είναι το παρά-
δειγμα της Αρσεναλ, που
αποφάσισαν να φτιάξουν νέο
γήπεδο. Το «Emirates» κόστι-
σε 180 εκατομμύρια λίρες και
τα φράγκα βρέθηκαν από δα-

νεισμό,
χορηγίες και δραστικό περιο-
ρισμό του μπάτζετ για τις με-
ταγραφές. Τα περισσότερα
γήπεδα είναι απλές κατα-
σκευές, χωρίς πολλές εμπο-
ρικές χρήσεις, μέσα στον ιστό
της πόλης. Το ιστορικό «Ολντ
Τράφοντ», το γήπεδο της
Μάντσεστερ (βλέπε φωτο-
γραφία), που θεωρείται μια
από τις πιο εμπορικές ομά-
δες του πλανήτη, είναι μια λι-
τή κατασκευή σε μια εργατι-
κή συνοικία της πόλης και κά-
τω από τις κερκίδες υπάρχει
μόνο η μπουτίκ και το μου-
σειό της ομάδας.

Ανάλογο είναι το καθεστώς
και στην Ισπανία, όπου κάθε
μεγάλη ομάδα έχει το δικό της
γήπεδο. Από τις ομάδες που



αγωνίζονται φέτος στην Α'
κατηγορία, μόνο η Εσπανιόλ
δεν έχει γήπεδο και αγωνίζε-
ται στο παλιό δημοτικό στά-
διο της Βαρκελώνης. Οσον
αφορά τις εμπορικές χρήσεις
και εδώ είναι περιορισμένες
και σε καμία περίπτωση δεν
βλέπουμε δίπλα στα γήπεδα
εμπορικά κέντρα, Mall και άλ-
λες κατασκευές σαν και αυ-
τές που θέλουν να κατα-
σκευάσουν οι ελληνικές ομά-
δες στα γηπέδά τους. Το κα-
θεστώς στην Ισπανία διαφο-
ροποιείται κάπως από την
Αγγλία, διότι το κράτος ή οι
δήμοι συμμετέχουν κατά ένα
ποσοστό στο κόστος συντή-
ρησης των εγκαταστάσεων.

Ιδιόκτητα είναι τα γήπεδα
και στην Πορτογαλία. Εκεί, με
αφορμή την ανακαίνιση των
γηπέδων για τις ανάγκες του
Euro, το κράτος συμμετείχε
με ένα ποσοστό στο κόστος
ανακαίνισης.

Σε Γερμανία και Γαλλία το
σύστημα είναι μικτό (κρατικά
και ιδιόκτητα), ενώ τα τελευ-
ταία χρόνια παρατηρείται η
τάση ορισμένων ομάδων να
αποκτήσουν δικό τους γήπε-
δο. Στις περιπτώσεις ανέ-

γερσης νέων γη-
πέδων, όπως το
Αλιάνζ Αρίνα στο Μό-
ναχο, το γήπεδο δεν εί-
ναι ιδιοκτησία μόνο μιας
ομάδας, αλλά έχουν με-
τοχές η Μπάγερν, η Μό-
ναχο 1860 και ένα μικρό
ποσοστό ο δήμος. Το χαρα-
κτηριστικό και σε αυτή την
περίπτωση είναι ότι η συ-
γκατοίκηση των δυο ομάδων
είναι ομαλή και δεν υπάρχει
κανένα πρόβλημα. Υπάρχει
κάποιος που να μπορεί να
φανταστεί, το ενδεχόμενο αρ-
μονικής μόνιμης συγκατοίκη-
σης του Παναθηναϊκού και
της ΑΕΚ στο ΟΑΚΑ και τη μοι-
ρασιά των εγκαταστάσεων
εμπορικής χρήσης;

Από τα παραπάνω προ-

κύπτει ότι είναι αποκλειστι-
κά ελληνική πατέντα να πλη-
ρώνει το κράτος για να φτιά-
χνουν ιδιόκτητα γήπεδα οι
ομάδες. Σε συνδυασμό με το
επιχείρημα που προβάλλουν
οι ανιδιοτελείς εργάτες του
ελληνικού ποδοσφαίρου, πε-
ρί της αναγκαιότητας εγκα-
ταστάσεων εμπορικής χρή-
σης δίπλα στα γήπεδα, γιατί
έτσι συμβαίνει στην Ευρώπη,
καταλαβαίνουμε ότι όλα αυ-
τά τα λαμόγια έχουν μια και
μοναδική επιδίωξη. Να πλη-
ρώσει ο ελληνικός λαός για να
αποκτήσουν σύγχρονες γη-
πεδικές εγκαταστάσεις και
εμπορικά κέντρα, τα οποία
θα χρησιμοποιούν για να βά-
ζουν χοντρά φράγκα στις
τσέπες τους.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Ο μπάμπια-Κάρολος
είχε πει ότι «η θρησκεία είναι
το όπιο των λαών». Η φράση
του έχει παραφρασθεί πολ-
λές φορές και συνηθίζεται να
λέμε ότι «το ποδόσφαιρο εί-
ναι το όπιο του λαού». Τι συμ-
βαίνει, όμως, όταν μπλέξουν
θρησκεία και ποδόσφαιρο; Ο
καθολικός παπάς Ζοάο Ζοσέ

Μάρκες Ελευτέριο είναι φα-
νατικός οπαδός της Σπόρ-
τινγκ Λισαβόνας και όποτε
επιτρέπουν οι υποχρεώσεις
του πηγαίνει στο γήπεδο για
να υποστηρίξει την αγαπη-
μένη του ομάδα. Στον τελικό
του πορτογαλικού Λιγκ Καπ,
η Σπόρτινγκ έχασε από τη
Μπενφίκα με 3-2 στα πέναλ-
τι, όμως είχε σοβαρά παρά-
πονα από το διαιτητή της
ανάμετρησης Λουτσιλιο
Μπαμπίστα. Την επαύριο
του τελικού, ο παπάς, σε έν-
δειξη διαμαρτυρίας για την
απαράδεκτη διαιτησία, ανα-
κοίνωσε στους πιστούς της
ενορίας του ότι δεν θα ξανα-
βαφτίσει παιδί με το όνομα
Λουτσιλιο. Η στήλη αναφω-
νεί: άξιος, άξιος...

ΥΓ2: Η οικονομική κρίση
που απλώνεται απ' άκρη σ'
άκρη στον πλανήτη θα έχει
οδυνηρές συνέπειες για την
εργατική τάξη και τη νεολαία.
Όπως λέει και ο Μπάμπης,
«τα πράγματα θα γίνουν
στριμόκωλο». Αν ο εργοδότης
σας, ανάμεσα στις άλλες προ-
τάσεις που θα κάνει για να ξε-
περαστεί η κρίση, σας προ-
σφέρει μπακαλαβά, αρνηθείτε
κατηγορηματικά. Η λέξη
μπακαλαβάς παραπέμπει σε
ένα ωραίο σιροπιαστό γλυκό
(αν συνοδεύεται από παγω-
τό καϊμάκι είναι άπαιχτο), αν
όμως προσπαθήσουμε να
την αναλύσουμε στα Αγγλι-
κά, τα χαμόγελα παγώνουν,
αφού προκύπτουν στη σει-
ρά οι λέξεις: back-love-ass. Πι-
στεύω ότι δεν χρειάζεται να
πούμε περισσότερα.

ΥΓ3: Η ατάκα, που αποτε-
λεί τον αφηρημένο τίτλο της
στήλης, αφορά τον Πρέ-
ντραγκ Τζόρτζεβιτς, ο οποί-
ος ανακοίνωσε ότι μετά την
λήξη του πρωταθλήματος θα
σταματήσει την καριέρα του.
Είναι ίσως ο μεγαλύτερος πο-
δοσφαιριστής που αγωνί-
στηκε στα ελληνικά γήπεδα
τα τελευταία 15 χρόνια και σί-
γουρα θα αποτελεί σημείο
αναφοράς στην ιστορία των
ερυθρόλευκων. Αν και μας
έχει πικράνει ουκ ολίγες φο-
ρές, δεν μπορούμε παρά να
αναγνωρίσουμε την προ-
σφορά του και να παραδε-
χτούμε ότι το ελληνικό πρω-
τάθλημα θα είναι πιο φτω-
χό χωρίς αυτόν.



■ ΒΑΛΤΕΡ ΣΑΛΕΣ, ΝΤΑΝΙΕΛΑ ΤΟΜΑΣ

Οριακή γραμμή

Μια ακόμα ταινία για τη ζωή στις φαβέλες των βραζιλιάνικων μεγαλουπόλεων; Όχι ακριβώς. Η ταινία αυτή ξεχωρίζει, όχι επειδή φέρει τη σφραγίδα του Βάλτερ Σάλες, αλλά επειδή είναι άκρως ρεαλιστική. Μακριά από τη θεαματοποίηση της βίας, μακριά από την ωραιοποίηση και την υπερβολή, δίνει μια εναργή εικόνα του πλήρους αδιεξόδου που βιώνουν οι απόκληροι μιας κοινωνίας μεγάλων αντιθέσεων όπως η βραζιλιάνικη.

Στη δική μας κοινωνία το να είσαι καθαρίστρια, κούριερ, επίδοξος ποδοσφαιριστής ή απλώς καλός χριστιανός σημαίνει πως είσαι σχεδόν τίποτα. Στη βραζιλιάνικη πραγματικότητα, όμως, το να είσαι κάτι απ' ό' αυτά σημαίνει να είσαι δέκα φορές τίποτα, σημαίνει ότι το μόνο μέλλον σου είναι η παρανομία. Μέσα λοιπόν από την ιστορία των πέντε μελών μιας οικογένειας και του περιβάλλοντός τους, γίνεται μια οξεία ανατομία ενός συστήματος που αφαιρεί κάθε ελπίδα ακόμα και απλής επιβίωσης από εκατομμύρια ανθρώπους.



Βέβαια, οι δημιουργοί αυτής της ταινίας ούτε ερωτήματα θέτουν ούτε λύσεις προτείνουν. Περιγράφουν όμως με ακρίβεια τον άορατο τοίχο που οι —άθελα τους περιθωριοποιημένοι— ήρωές τους συναντούν σε κάθε τους βήμα. Είναι σημαντικό ότι ο θεατής μπορεί να κατανοήσει όχι μόνο την αναπόδραστη μοίρα ενός φτωχού ανθρώπου, αλλά και τη νομοτελειώδη, πολλές φορές, πορεία του προς την παρανομία. Εδώ δεν ισχύει η άποψη ότι ο καθένας είναι υπαίτιος της τύχης του. Γιατί για να συμβεί αυτό, πρώτα θα πρέπει ο ίδιος να μην είναι η τελευταία τρύπα της φλογέρας κι έπειτα το σύστημα να του αφήνει έστω μια μικρή χαραμάδα φωτός. Και αυτό είναι το σημαντικότερο σ' αυτή την ταινία: ότι βήμα-βήμα διαφεύδονται όλες οι προσδοκίες, η αθλιότητα βαθαίνει, το τέλμα γίνεται απόλυτο. Δεν υπάρχει πρόχειρη και πρόσκαιρη λύση. Το μόνο που μπορούν να κάνουν αυτοί οι άνθρωποι είναι να συνεχίσουν να ζουν. Ή μήπως;;

■ ΕΚΤΟΡ ΜΠΑΜΠΕΝΚΟ

El pasado

Ενα ζευγάρι αποφασίζει να χωρίσει μετά από δώδεκα χρόνια ευτυχισμένης ζωής. Όμως αυτό που για τον άνδρα είναι ένα νέο ξεκίνημα, μια πολλά υποσχόμενη, καινούρια ερωτική ζωή, για τη γυναίκα είναι μια φενάκη, μια αβεπέραστη προσκόλληση στο παρελθόν, ένας συναισθηματισμός χωρίς τέλος.

Δεν πρόκειται για μια ιστορία ακροτήτων. Είναι μια αλληγορία για τις θεμελιώδεις διαφορές στη βιολογία και την ψυχολογία των δύο φύλων, για τον διαφορετικό τρόπο που ο άνδρας και η γυναίκα αγαπούν, για το ένστιχτο της μητρότητας, για το τίμημα της επιπολαιότητας και της προδοσίας...

Η γυναίκα αφοσιώνεται, ο άνδρας είναι περαστικός...

Bank of England's burning down (κατά το London bridge is falling down)

Μας παίρνουνε μέτρα για κάσα (αφού μέρος των παραγωγικών δυνάμεων σ' αυτή την καπιταλιστική κρίση θα καταστραφεί)

Περισσότερες κάμερες και άνευ κουκούλας; Ρε, για μαλάκες μας περνάτε;

«Οι κοινωνικές εξεγέρσεις και οι επαναστάσεις δεν μπορούν παρά να είναι παντού και πάντα βίαιες» Ε.Α.: Ένας Άγνωστος

Τα παπάκια καίγονται πολύ εύκολα

♦ Σαφείς οι γονείς του Γιόργου Βούτση-Βογιατζή. Χωρίς περιστροφές και «γονεϊλίκια».

♦ Λευτεριά στον Γ.Β.-Β.!

♦ Να και το _ωλοδάκτυλο στους δημόσιους: αυτή τη φορά λέγεται ΤουΠουΔου! (Αλλά αυτοί εκεί: κρατάνε σφιχτά το μικροαστισμό τους – στ' ρχδ μας...).

♦ Ρε, φαγούρα που τους έχει πιάσει με τον Ι. Βησαριόνοβιτς.

♦ Μπορεί ο δάμαλος να είναι «κουρασμένος», όμως όταν πρόκειται να μας γμησει το «ηθικό» του σηκώνεται.

♦ Ο Γιωργάκης μετά την 25-3-09 δεν πολυκάνει δηλώσεις: αφήνει τα γκάλοπ να μιλάνε στη θέση του.

♦ Ε, όχι και δεν έχει δουλέψει ο δάμαλος! Τόσα χρόνια δουλέμα...

♦ Καθόλου αδέσμευτοι οι 31 συντάκτες του «Αδέσμευτου»: σκυλιά, φυλάτε τ' αφεντικά σας ή αλήτες, ρουφιάνοι, δημοσιογράφοι (οι εξαιρέσεις απλώς επιβεβαιώνουν τον κανόνα).

♦ Μπορεί να έβαλε ο Αλέξης τον πήχυ πάνω απ' το 12%, όμως με τη φόρα που έχει πάρει θα πρέπει πριν το μέγα... πήδημα να δει εάν ο πήχης είναι τοποθετημένος οριζόντια ή κάθετα...

♦ «Εξω το ΝΑΤΟ» - ΚΟΕ (συ-

νιστώσα ΣΥΡΙΖΑ) για να μην ξεχνάμε, μας υπενθυμίζει η χαρτοαφίσα της ομώνυμης οργάνωσης. Προς το παρόν ο ΣΥΡΙΖΑ (ας ειν' καλά οι εκλογές και το κρατικό χρήμα) συν-ίσταται, και σαφώς ο ΣΥΝ προίσταται. Για να δούμε πόσο καιρό ακόμη απλώς θα ...ίσταται.

♦ Κανελλοραχωβιτισοριζοσπαστοπερισά.

♦ «Η Μπούρας» (κατά το «η Κρούγκμαν»), η Μήτσους και άλλα αρσενικά θηλυκού γένους.

♦ Τέλος 2009, τέλος κυκλοφορίας, τέλος κυκλοφορίας Περίανδρου.

♦ «Στάδια» το ΝΑΡ, «επαναστατική κατάσταση» το ΕΕΚ. Και το ΜΕΡΑ οδεύει στη βαθιά νύχτα των εκλογών (στ' ρχδ μας).

♦ Φασιστικοποίηση (ή τουλάχιστον επιχειρείται);

♦ Η ΝΔ της ΠΟΣΔΕΠ (όπου ΝΔ=Νέα Διοίκηση) δεν κρατιέται. Και αναλόγως αντιμετωπίζεται.

♦ Αποχαρακτηρισμός ΓΥΠ. (Γης Υψηλής Παραγωγικότητας). Πέσαν πάνω της οι ΓΥΠες.

♦ «Η μαοϊκή ηγεσία του ΝΕΠΑΛ στηρίζει τις ιμπεριαλιστικές εκστρατείες του ΟΗΕ» (Νέα Προοπτική, 21-3-09). Είδες ο κοινοβουλευτισμός; (Οχι ότι είναι η μόνη

αιτία – λ.χ. η «σκέψη Πρατσάντα» μπάζει από παντού).

♦ Τι άτομα κι αυτοί οι διορισμένοι στο έκτακτο στρατοδικείο Νο 5.

♦ Σπρώχτη Τριαδαφύλλου: πάντα her master's voice.

♦ Γιατί όχι η απειγία των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ την Πρωταπριλιά;

♦ Οχι απλώς συνοδοιπόρος της καταστολής ο Περισσός: κράχτης της είναι (κρα, ρε, κρααα!).

♦ Τι μπινιά έχει κάνει ο Περισσός στον τρόπο με τον οποίο οι εργαζόμενοι του εργοστασίου ΚΑΝΑΚΗΣ στο Βόλο θα συνεχίσουν να εργάζονται και να πληρώνονται; (Βλ. και Νέα Προοπτική, 21-3-09).

♦ Για δεσ! Ψήφισαν να γίνουν πλήρες μέλος της Γαλλικής Δημοκρατίας οι ψηφοφόροι του μικρού νησιού Μαγιότ (το οποίο βρίσκεται μεταξύ Μαγαδασκάρης και Μοζαμβίκης). Η πληροφορία από τους λονδρέζικους Times (30-3-09). Η εφημερίδα μας δίνει τον αριθμό των κατοίκων του νησιού αλλά... «ξεχνάει» να μας δώσει το ποσοστό όσων πλειοψήφησαν καθώς και τον αριθμό των ψηφισάντων.

♦ Και για να μην ξεχνάμε: «Ο αντιεξουσιαστής Επ.

Σκουφτούλης σε μια απρόσμενη συνέντευξη επιτίθεται σε "επαναστάτες" και "πρωτοπορίες". Συνέντευξη: Στ. Θεοδωράκης, δημ. 15-11-08 (μόλις δύομισυ εβδομάδες πριν την εξέγερση ο Νώντας από απλός σκουφτούλης έγινε... σκουφτός.)

♦ «Όταν διαχειριζόμαστε την εξουσία (συναγωνισμός για καθηγητική έδρα, για διευθυντικές σχέσεις, για την κατάκτηση μιας ιδιωτικής πελατείας καλού επιπέδου), συμμετέχουμε στις εξετάσεις του κατεστημένου, που θέλει να του εγγυηθούμε ότι είμαστε σε θέση να εκτελέσουμε –από τεχνικής πλευράς– την αποστολή μας, χωρίς δονήσεις και εκτροπές από την "νόρμα": θέλει δηλαδή να εγγυηθούμε την υποστήριξη και την τεχνική μας για την υπεράσπιση και την προστασία του. Με την αποδοχή του κοινωνικού μας ρόλου εγγυώμεθα λοιπόν μια θεραπευτική πράξη που δεν είναι παρά πράξη βίας εναντίον του αποκλεισμένου, τον οποίο μας εμπιστεύονται για να ελέγξουμε τεχνικά τις αντιδράσεις του στον αποκλεισμό» (Φράνκο Μπατάλια: «Οι θεσμοί της βίας και άλλα κείμενα» – Βιβλιοτεχνία, 2008).

Βασίλης



♦ Να πληρωθούν τα δεδουλευμένα. Να μη γίνουν απολύσεις (Σωματείο Εργαζομένων FANCO)

Μαύρες σημαίες, σκηνές, αδράχτια πεταμένα στο δρόμο, σαν τις ζωές της εργατιάς και των παιδιών της. Σύνταγμα, 31 Μάρτη. Οι εργάτες στο Λαναρά. Ηρθαν και τα κανάλια, γέμισε πίκρα και εγκατάλειψη η TV, η αστυνομία από μακριά παρακολουθούσε διακριτικά, το σκηνικό δραματικό. Οντως, πολύ δραματικό. Λίγο πιο 'κει η κυριλέ αριστερά των Συριζαίων έκανε συμβολική κατάληψη στην Εθνική Τράπεζα. Η παρουσία της αστυνομίας διακριτική. Τίποτε δεν τάραξε την ειρηνική ζωή της πρωτεύουσας. Στην πλατεία Κολωνακίου, οι πριν από λίγες μέρες τρομαγμένοι κάτοικοι, έπιναν ήσυχοι τον καφέ τους, έχοντας εμπιστοσύνη στους γαλατάδες της Δέλτα, που γύριζαν γύρω γύρω το κέντρο και παρατηρούσαν με το άγρυπνο μάτι του βοϊδιού. Πιο κάτω τα μαγαζιά βάρχαν μύγες και οι πετυχημένοι μαγαζάτορες έψαχναν να βρουν με ποιους θα τα βάλουν, αφού τα παιδιά με τις κουκούλες έχουν καιρό να περάσουν για ψώνια από το μαγαζί τους. Κάτι δεν κόλλαγε στο μαγευτικό, νοικοκυρεμένο, νοικοκυριστικό –χιλιες φορές πρεζάκι, που έλεγε παλιά ένας πρώην-τοπιό. Κάτι δεν κόλλαγε. Δεν κόλλαγε η οργή, η εκμετάλλευση, η πίκρα, η ανεργία των εργατών. Δεν κόλλαγε.

♦ 2 Απριλίου, Απεργία. Οχι στις Απολύσεις. Στήριξη των Ανέργων. Την κρίση να πληρώσει η πλουτοκρατία (ΓΑΜΕ)

Μπορεί να πει κανείς ότι το ΓΑΜΕ έχει αρκετά προχωρημένες θέσεις για τους ανέργους. Ειδικά, αν συγκρίνει κανείς τις θέσεις του και τα αιτήματα που διατυπώνει με τις θέσεις των ΓΣΕΕ και σίας. Όμως, στην κεντρική του αφίσα για την απεργία κάνει το ίδιο που έκανε και στις προηγούμενες. Τα στρογγυλεύει πολύ τα πράγματα. Γιατί το... «στήριξη των ανέργων» δεν παραπέμπει σε θέσεις που υπερασπίζονται τα συμφέροντα της εργατιάς. Ούτε παραπέμπει σε θέσεις που πηγάζουν από μια ταξική προσέγγιση του κοινωνικοοικονομικού συστήματος. Παραπέμπει απευθείας στις σοσιαλδημοκρατικές θέσεις των ΓΣΕΕ και σίας. Παραπέμπει στα ψευτοβηθήματα της κυβέρνησης και της ΕΕ. Καλή μεν η ταξική προσέγγιση, αλλά κάλλιστος ο σορτουνισμός. Αιώνιε Περισσέ.

♦ Καμιά θυσία για τα κέρδη τους. Απεργία και Συγκέντρωση Πέμπτη 2 Απριλίου (Συνδικάτο Οικοδόμων Αθήνας)

Το πάλαι ποτέ «ταξικό» Συνδικάτο Οικοδόμων. Αδύναμο, ξεδοντιασμένο, απαξιωμένο και εντελώς γραφειοκρατικοποιημένο. Ένας από τους λόγους της απαξίωσής του είναι ότι έκανε ακριβώς το αντίθετο από αυτό που γράφει στην αφίσα. Έβαλε τους εργάτες να κάνουν πολλές θυσίες για την ολιγαρχία. Ειδικά την περίοδο των Ολυμπιακών Αγώνων. Έκανε πολλά κομπρεμί με την ολιγαρχία και το κράτος της. Πολλά κομπρεμί και πολλά κουπόνια, ρε παιδιά. Πολλά κουπόνια.

♦ Γενική Απεργία Πέμπτη 2 Απριλίου. Ελα μαζί μας στον Αγώνα! Να υπερασπίσουμε τη δουλειά, το εισόδημα, την ασφάλιση (ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ)

Κάθε λέξη και ένα φέμα, κάθε φράση και μια απάτη. Ελα μαζί μας στον... αγώνα. Θα μπορούσαν να πουν ελα μαζί μας στον πρόεδρο της Δημοκρατίας. Ή ελα μαζί μας στο Ζάππειο, με τους κοινωνικούς εταίρους, τους βιομήχανους. Θα ήταν πιο σύγχρονο, πιο εκσυγχρονιστικό, πιο ρεαλιστικό, πιο ελκυστικό.

♦ Δεν θα πληρώσουμε την κρίση τους! Εργατική Αντεπίθεση! Όλες και όλοι στις απεργιακές συγκεντρώσεις των συνδικάτων Πέμπτη 2 Απριλίου (ΣΥΡΙΖΑ)

Ο ΣΥΡΙΖΑ, όπως όλοι γνωρίζουμε, είναι εξόχως δημοκρατικός. Ενδιαφέρεται τα μάλα για την ουσιαστική συμμετοχή των εργαζομένων. Και βεβαίως βεβαίως, ενδιαφέρεται τα μάλα για την ουσιαστική και μαχητική συμμετοχή των μελών του –ως πιο πρωτοπόρων, ή έστω ως πιο πολιτικοποιημένων εργαζομένων– στην προετοιμασία και την επιτυχία της απεργίας. Μήπως έχει κανείς καμιά εικόνα για το τι έκαναν όλες αυτές τις ημέρες στους χώρους δουλειάς και τα εργοστάσια τα μέλη και οι συνιστώσες του ΣΥΡΙΖΑ για την απεργία και για την ουσιαστική συμμετοχή των εργατών και των εργαζομένων σ' αυτή; Τι ψάχνω να βρω; Μα ποιος έχει δίκιο. Η ΚΟΕ ή οι υπολοίποι; Κατά τα άλλα, εργατική αντεπίθεση.



Φυσικά, τίποτα δεν είναι απόλυτο, όμως ο Εκτορ Μπαμπένκο καταφέρνει να κάνει μια ασυνήθιστη ταινία που θα ήταν αβασάνιστο να χαρακτηριστεί απλώς περιέργη. Πάνω απ' όλα είναι ένα οξυδερκές σχόλιο στη συναισθηματική διαφορά των δύο φύλων κι ένα φόρος τιμής στις γυναίκες που επιμένουν ν' αφοσιώνονται και ν' αγαπούν.

Το «El pasado» δεν είναι μόνο σουρεαλισμός. Είναι μια ερμηνεία των εμμονών που άλλοτε φτάνουν στην τρέλα κι άλλοτε, σπανίως, στην αυτογνωσία.

■ ΚΩΣΤΑ ΓΑΒΡΑ

Z

Επανεκδοση της γνωστότατης ταινίας του ελληνογάλλου σκηνοθέτη, που αναφέρεται στην υπόθεση Λαμπράκη και που (δυστυχώς) συνέβαλε άθελά της τα μέγιστα στην προεδροποίηση του μηδανιού Χρήστου Σαρτζετάκη.

Πρωτοποριακό από κάθε άποψη (αν παραβλέψουμε ότι αγνοεί την πάλη των τάξεων) για την εποχή του, το Z κατάφερε να αφυπνίσει συνειδήσεις και κυρίως να καταδείξει τους άρρηκτους δεσμούς μεταξύ κράτους, «παρακράτους» και φασισμού.

Ελένη Σταματίου

Τετράμηνη οικονομική εξόρμηση για τη στήριξη της «Κόντρας»

Μετά από ενάμιση χρόνο (η προηγούμενη οικονομική εξόρμηση είχε γίνει το 2007) η «Κόντρα» απευθύνεται και πάλι σε φίλους και συντρόφους, στους αναγνώστες και τις αναγνώστριές της, ζητώντας την οικονομική τους ενίσχυση.

Το γιατί δεν χρειάζεται να το εξηγήσουμε. Η έκδοση μιας εβδομαδιαίας επαναστατικής εφημερίδας δεν είναι καθόλου εύκολη. Ιδιαίτερα σήμερα. Οι δυσκολίες δεν έχουν να κάνουν μόνο με το ρεπορτάζ, με το κινήγι της είδησης, με την έρευνα και την ανάλυση. Έχουν να κάνουν και με τις ανελαστικές δαπάνες της έκδοσης, που



γίνονται ολοένα και μεγαλύτερες. Η έκδοση είναι πάντα ελλειμματική. Η τεχνολογία τρέχει, τα μηχανήματα παλιώνουν και χρειάζονται αντικατάσταση.

Γνωρίζετε ότι ποτέ δεν δραματοποιήσαμε την κατάσταση. Ούτε τώρα θα το κάνουμε. Δεν θα πούμε ότι κινδυνεύει η έκδοση της «Κ». Εξασφάλιση χρειάζεται η έκδοση, όχι μόνο για να μην κινδυνεύει και στο μέλλον, αλλά και για να μπορέσει να υλοποιηθεί ένα σχέδιο ανανέωσης, πάνω στο οποίο ήδη εργαζόμαστε, που θα ανεβάσει το κόστος της.

Η οικονομική εξόρμηση για την ενίσχυση της «Κ» θα διαρκέσει το τετράμηνο Απρίλη-Ιούλη 2009. Σας καλούμε όλες και όλους να ανταποκριθείτε στην έκκληση για στήριξη της «Κ», θεωρώντας την ένα πολιτικό καθήκον. Όχι μόνο να συμβάλετε προσωπικά, αλλά να διακηρύξετε το κουπόνι μαζί με την εφημερίδα. Χρήματα μπορείτε, επίσης, να καταθέσετε στο λογαριασμό 100-87804638 (Εθνική Τράπεζα).



Εχθροί εργατών και νέων

Η κατάληψη της πρυτανείας του ΑΠΘ από φοιτητές και αλληλέγγυους, με αίτημα την έξωση των εργολάβων και την πρόσληψη από το ίδιο το πανεπιστήμιο εργαζομένων με κανονικό καθεστώς εργασίας ήταν μια πράξη που ήρθε σαν συνέχεια των κινητοποιήσεων που ξεκίνησαν από τα τέλη του περασμένου Δεκεμβρίου, όταν η Κωνσταντίνα Κούνεβα δέχτηκε τη δολοφονική επίθεση με βιτριόλι, επειδή ύψωσε το ανάστημά της στους εργολάβους-δουλέμπορους. Μπορούμε να πούμε ότι ήταν μια καίρια κίνηση, γιατί δημιούργησε συνθήκες κατάρτησης του δουλεμπορικού καθεστώτος σ' ένα μεγάλο εργασιακό χώρο.

Επόμενο ήταν αυτή η μαχητική ενέργεια να συγκεντρώσει τα πυρά κράτους και πανεπιστημιακού κατεστημένου. Όλοι αυτοί, όμως, είχαν δυο σημαντικά προβλήματα. Πρώτο, δε μπορούσαν να επικαλεστούν ζημιές ή στιδίοτε άλλο απ' αυτά που επικαλούνται κάθε φορά που ζητούν παραβίαση του ασύλου. Δεύτερο, η κατάργηση του δουλεμπορίου είναι αίτημα που ευαισθητοποιεί ευρύτερα λαϊκά στρώματα, ειδικά μετά την επίθεση στην Κούνεβα.

Παρά ταύτα, έπαιξαν το τελευταίο τους χαρτί, αναγγέλλοντας την πραγματοποίηση αντισυγκέντρωσης, εν είδει τελεσίγραφου προς την κατάληψη, μετά τη λήξη του οποίου θα καλούσαν την αστυνομία να μπει (μόνη της δε μπορούσε να μπει, αφού δεν υπήρχε ούτε μυρωδιά κακουργήματος, ακόμα και κατασκευασμένου). Το αποτέλεσμα είναι γνωστό: την αντισυγκέντρωση δεν τόλμησαν να την κάνουν, καταλήψεις αλληλεγγύης άρχισαν σε μια σειρά άλλα πανεπιστήμια και το καθηγητικό κατεστημένο αναγκάστηκε να βάλει την ουρά στα σκέλια και να μπει σε διαπραγμάτευση με την κατάληψη.

Πριν φτάσουμε, όμως, σ' αυτό το αποτέλεσμα, η κατάληψη είχε να αντιμετωπίσει και έναν άλλο εχθρό, που ακούει στο όνομα ΚΚΕ-ΚΝΕ-ΠΚΣ-ΔΗΠΑΚ. Θα περίμενε κανείς ότι ειδικά γι' αυτό το θέμα θα κάθονταν στην άκρη (να συμμετάσχουν αποκλείεται), όμως αυτοί επέλεξαν να συνεχίσουν τα... Δεκεμβριανά, προχωρώντας σε μια επίθεση λάσπης κατά της κατάληψης, την οποία κατηγορήσαν -άκουσον, άκουσον- ότι βαδίζει χέρι-χέρι με την πρυτανεία και τη νέα ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ και ότι παίρνει μέρος σε σχέδιο για την κατάργηση του ασύλου! Η Αχτίδα ΑΕΙ-ΤΕΙ της ΚΟΘ του Περισού εξέδωσε ανακοίνωση με την οποία κατήγγειλε «την καιροσκοπική και επικίνδυνη στάση των διάφορων ομάδων που, παίζοντας το ρόλο του "σωτήρα", προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στην κατάργηση του ασύλου»!

Το άσυλο, βέβαια, δεν καταργήθηκε, διότι κράτος και καθηγητικό κατεστημένο μέτρησαν τους συσχετισμούς και είδαν ότι δεν τους έπαιρνε. Αντί για αυτοκριτική, όμως, ο Περισούς επανήλθε με νέες καταγγελίες, διαστρεφώντας εντελώς τα αιτήματα που προέβαλε η κατάληψη. Δεν μας είπαν, βέβαια, ποια είναι τα δικά τους αιτήματα και πώς σκοπεύουν να τα διεκδικήσουν. Το κίνημα αλληλεγγύης στην Κούνεβα και κατά του δουλεμπορίου έχει να επιδείξει κάποιες νίκες (ΗΣΑΠ, ΑΠΘ) και αν συνεχίσει είναι σίγουρο ότι θα τις κατοχυρώσει και θα τις διευρύνει. Αυτοί οι... ταξικοί τι έχουν να επιδείξουν;

Εντελώς καταγέλαστοι έγιναν όταν κατηγορούσαν την κατάληψη ότι έγινε «χωρίς απόφαση συλλογικών οργάνων» και ότι συνεχίζεται χωρίς «καμιά πολιτική και συνδικαλιστική νομιμοποίηση»! Ποιοι; Αυτοί που το Δεκέμβριο προσπάθησαν να κάνουν λοκ-άουτ σε σχολές, στο όνομα της ΚΕ του ΚΚΕ. Αυτοί που παίρνουν πανό φοιτητικών συλλόγων και τα πηγαίνουν στις πορείες-φιέστες του ΠΑΜΕ. Ο χώρος δεν επιτρέπει να τους εξηγήσουμε λίγο τη λενινιστική τακτική περί πολιτικής νομιμοποίησης, ταξικής πάλης, επαναστατικής σκοπιμότητας και εργατικής δημοκρατίας. Οποιοσδήποτε θέλει, όμως, ας ρίξει μια ματιά στα κείμενα του Λένιν, το τριήμερο πριν την εκδήλωση της Οκτωβριανής Επανάστασης. Για να κατανοήσει καλύτερα ποιο είναι το κίνητρο του Περισού.

Π.Γ.

Συγκρούσεις στο Λονδίνο και ένας νεκρός

Εξω από τη σύνοδο του G20 στο Λονδίνο το κέντρο παρέλυσε όλη την Τετάρτη από διαδηλώσεις, αποκλεισμούς δρόμων, κτιρίων και συγκρούσεις με την αστυνομία. Τα πιο ριζοσπαστικά κομμάτια των διαδηλωτών επέλεξαν να επιτεθούν σε κεντρικές τράπεζες στο City, στην καρδιά του χρηματοπιστωτικού κέντρου της Γηραιάς Αλβιόνας. Στο υποκατάστημα της Βασιλικής Τράπεζας της Σκωτίας (Royal Bank of Scotland) οι διαδηλωτές έσπασαν τον αστυνομικό κλοιό και οι πρώτες τζαμαρίες έγιναν θρύψαλα με τη συνοδεία χειροκροτημάτων και επιφωνημάτων χαράς και ενθουσιασμού από το μαινόμενο πλήθος, που πολιορκούσε το κτίριο. Το ίδιο επιχειρήθηκε και στην τράπεζα της Αγγλίας, αλλά δεν είχε την ίδια επιτυχία, παρά τις πολύωρες συγκρούσεις με την αστυνομία.

Η βρετανική αστυνομία επιδόθηκε σε δεκάδες συλλήψεις και άγριους ξυλοδαρμούς διαδηλωτών που δεν συμμορφώνονταν στις υποδείξεις των μπάτσων και προσπαθούσαν να σπάσουν τους αποκλεισμούς δρόμων. Σε ορισμένες περιπτώσεις προχώρησαν σε ρεβανσιστική ασφυ-



κτική περικύκλωση και αποκλεισμό διαδηλωτών για ώρες στο δρόμο και στο τέλος σε βίαιη εκκένωση.

Το απόγευμα της Τετάρτης σημειώθηκε και ένας περιέργως θάνατος νεαρού που βρισκόταν κοντά στον αποκλεισμό της Τράπεζας της Αγγλίας. Τα αγγλικά ΜΜΕ αναπαράγουν άκριτα τις «διαρροές» της αστυνομίας, σύμφωνα με τις οποίες αστυνομικοί έσπευσαν στο σημείο που ο νεαρός είχε λιποθυμήσει, κατόπιν κλήσης κάποιου αυτόπτη μάρτυρα, και δέχτηκαν βροχή από μπουκαλίες από τους παρακείμενους διαδηλωτές. Ο θάνατος του νεαρού διαπιστώθηκε κατά τη μεταφορά του με ασθενοφόρο στο νοσοκομείο. Το σενάριο που

«διέρρευσε» αποσείει τις ευθύνες των αστυνομικών, τους καταδείχνει ως φιλάνθρωπους και κοινωνικά ευαίσθητους, σε αντίθεση με τους «ανεύθυνους» διαδηλωτές που δόθηκαν τους εμπόδισαν να... σώσουν τον λιποθύμιο νεαρό, αγνοώντας εσκεμμένα το γεγονός ότι οι ίδιοι οι μπάτσοι είχαν μετατρέψει για ώρες το σημείο στο οποίο εντοπίστηκε ο νεκρός σε κόλαση. Εκεί οφείλονται, κατά πάσα πιθανότητα, οι πραγματικοί λόγοι της λιποθυμίας του νεαρού, όπως υποστηρίζουν αρκετές πηγές από την πλευρά των διαδηλωτών.

Είχαν προηγηθεί το Σαββατοκύριακο «προληπτικές» συλλήψεις 5 νεαρών στο Πλίμουθ, οι οποίοι θεωρήθηκαν

ύποπτοι για προετοιμασία βίαιης δράσης στις επικείμενες διαδηλώσεις του Λονδίνου ενάντια στη σύνοδο των G20. Ανάμεσά τους φέρεται να βρίσκεται και Έλληνας φοιτητής. Οι κατηγορίες που τους φόρτωσαν εμπήκνουν στον «αντιτρομοκρατικό νόμο» της Αγγλίας. Τα στοιχεία που δημοσίευσε η αστυνομία ως «πειστήρια του εγκλήματος» είναι ψεύτικα όπλα, φωτοβολίδες και προπαγανδιστικό πολιτικό υλικό! Με αυτή την καταφανέστατη σκευωρία κατάφεραν να τους κρατήσουν υπό κράτηση μέχρι το τέλος της εβδομάδας, στέλνοντας σε όσους σχεδίαζαν να κατέβουν στις συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας για τη σύνοδο το ηχηρό τρομοκρατικό μήνυμα, ότι θα αντιμετωπιστούν ανάλογα από το «κράτος δικαίου», ενώ παράλληλα επεδίωξαν να διεγείρουν τον «κοινωνικό αυτοματισμό» ενάντια στις διαμαρτυρίες.

Αυτό το σημείωμα ολοκληρώθηκε το μεσημέρι της Πέμπτης ενώ τα γεγονότα ήταν ακόμα σε εξέλιξη. Ελπίζουμε η συνέχεια που επιφυλάσσουν οι διαδηλωτές του Λονδίνου στους ηγέτες του πλανητικού καπιταλισμού να είναι εξίσου... συναρπαστική και αρκούντως ηχηρή.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΑΓ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

